

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
บนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่”

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรัชัย เย็นเปรม และคณะ

9 มิถุนายน 2552

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี บนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่”

คณะผู้วิจัย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรชัย	เย็นเปรม
2. ดร. สุมาลี	พงศ์ติยะไพบุลย์
3. รองศาสตราจารย์ชัยยศ	ธีระเดชพงศ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา	บุญส่ง
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์	นาคจัน
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รพีพรรณ	เทียมเดช
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุบล	สมทรง
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจนารถ	บัวเขียว
9. อาจารย์สาโรช	เผือกบัวขาว
10. นายสะอาด	เข้มลีดา

ชุดโครงการการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
บนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.พีระเดช ทองอำไพ รองผู้อำนวยการด้านวิจัยและพัฒนา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ ผศ.พัชริน ดำรงกิตติกุล ผู้ดูแลงานความร่วมมือ และเชื่อมโยงในพื้นที่ของ สกว. ที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการครั้งนี้ ด้วยความกรุณายิ่งตลอดเวลา และผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่วิพากษ์ ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์กับการวิจัย รวมถึงข้อเสนอโครงการวิจัยที่คณะผู้วิจัยได้เสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ภาควิชาในทุภาคส่วน ซึ่งประกอบด้วยภาคส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ภาคส่วนข้าราชการ ภาคส่วนประชาชนและภาคส่วนเอกชน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ร่วมวิเคราะห์วิจารณ์และให้ข้อมูลต่างๆ แก่คณะผู้วิจัย

งานวิจัยครั้งนี้จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีถ้าปราศจากการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการทำกิจกรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องและมีส่วนช่วยเหลือที่ผู้วิจัยไม่สามารถเอ่ยนามได้หมด คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ศรชัย เย็นเปรม และคณะ

9 มิถุนายน 2552

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Collaborative Partnerships) ซึ่งเป็นการวิจัยที่บูรณาการแนวคิดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยทั้งหมดมาเป็นหลักคิดในการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ร่วมกับภาคีเครือข่ายในการพัฒนาแม่บทมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและท้องถิ่น สำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 4 ภาคส่วน ได้แก่ 1) ภาคส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้สอน ผู้สนับสนุน ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และนักศึกษาปัจจุบัน 2) ภาคส่วนของประชาชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในช่วงชั้นปีที่ 3 ผู้ปกครองนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และประชาชนทั่วไปที่ไม่เป็นผู้ปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 3) ภาคส่วนของภาคราชการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง ส่วนการศึกษา และรัฐวิสาหกิจ 4) ภาคส่วนเอกชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและโรงแรม กลุ่มสื่อสารมวลชน กลุ่มธุรกิจบริการ กลุ่มพ่อค้า และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกภาคส่วนใช้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับการ์ดเทคนิค (Card Technique) โดยจัดเวทีสนทนากลุ่มทั้งสิ้น 26 เวที ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2550 ถึงเดือนพฤษภาคม 2551 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation)

ผลการวิจัยมีดังนี้

ความคิดเห็นของบุคลากรทั้ง 4 ภาคส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาแผนแม่บทเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรียึดมั่นในแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยจึงสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสนองต่อทิศทางการพัฒนาของประเทศ และสถาบันที่ทำหน้าที่เป็นคลังปัญญาของท้องถิ่น แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ตรงกับความต้องการของพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 3 ยุทธศาสตร์หลัก แต่ละยุทธศาสตร์ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่ ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่สำคัญ 4 กลยุทธ์ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนาด้านคุณภาพคน

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การส่งเสริมการเรียนรู้ตามกระแสพระราชดำรัสและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการจัดการของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่สำคัญ 5 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารบุคคลและคุณภาพคน

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาระบบการเงิน บัญชี งบประมาณ และพัสดุ

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาในระดับก่อนอุดมศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบประกัน

คุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถด้วยการพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานบริการทางวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญ 7 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การจัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์นวัตกรรม และเพิ่มศักยภาพระบบบริหารจัดการวิจัยเชิงบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาและถ่ายทอดงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์สร้างระบบการศึกษาทางเลือก

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

สำหรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในแผนภาพต่อไปนี้

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ยึดมั่นในแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จะพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยมีทิศทางการพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งคุณภาพ (Quality Institute) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีมาตรฐานสากลทั้งด้านวิชาการและด้านบริหารจัดการ เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อปวงชนที่มีความหลากหลาย ในหลักสูตรและการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสนองต่อทิศทาง การพัฒนาประเทศ แลเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่เป็น “คลังปัญญา” ของท้องถิ่น

พันธกิจ

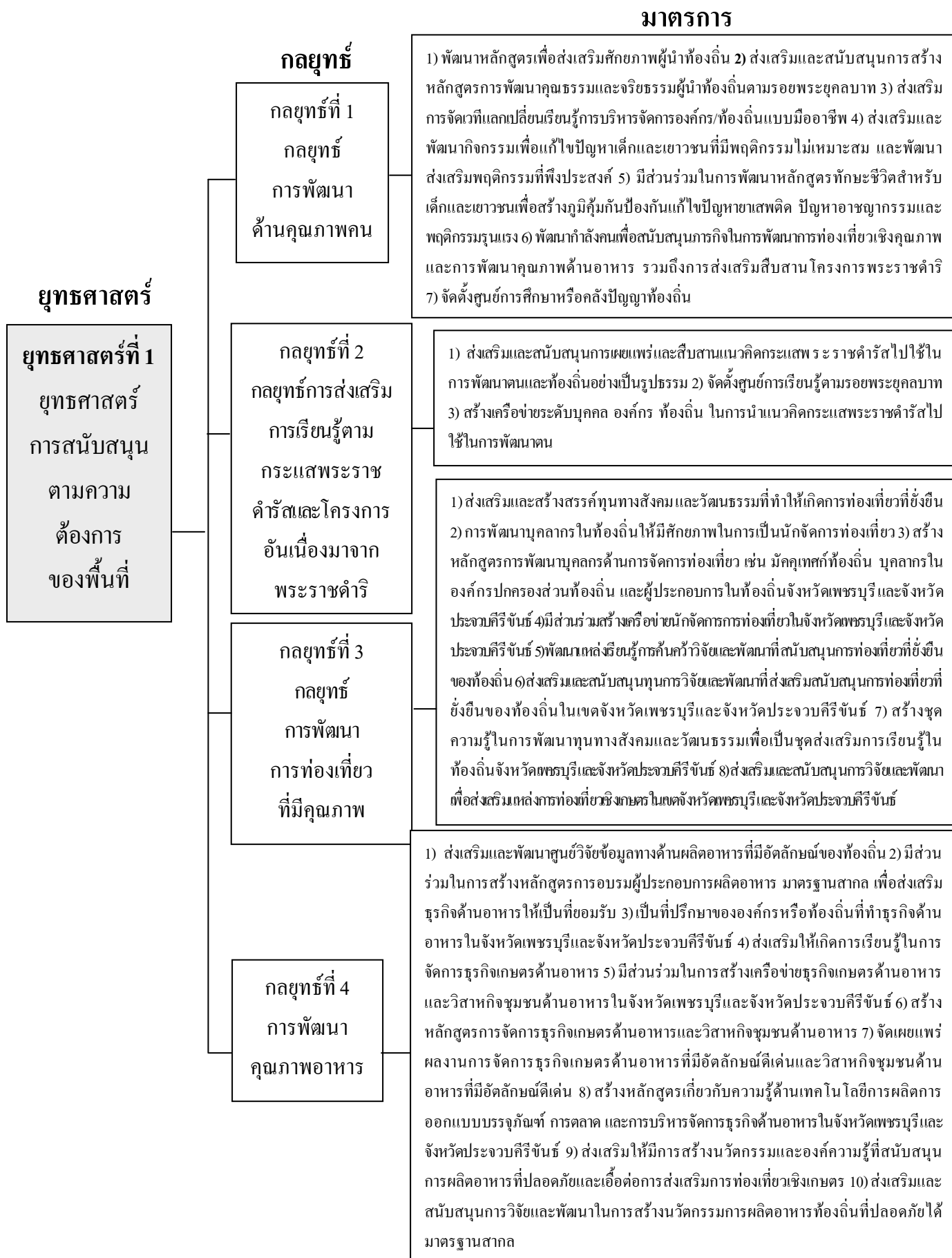
เพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงกำหนดพันธกิจสำคัญในการดำเนินงานระหว่างไว้ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพของสถาบัน
2. การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร
3. การสร้างความแข็งแกร่งและมาตรฐานทางวิชาการ
4. การผลิตบัณฑิตและฝึกอบรมอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยและความต้องการของท้องถิ่น
5. การสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของสถาบันและพัฒนาความเข้มแข็งของท้องถิ่น

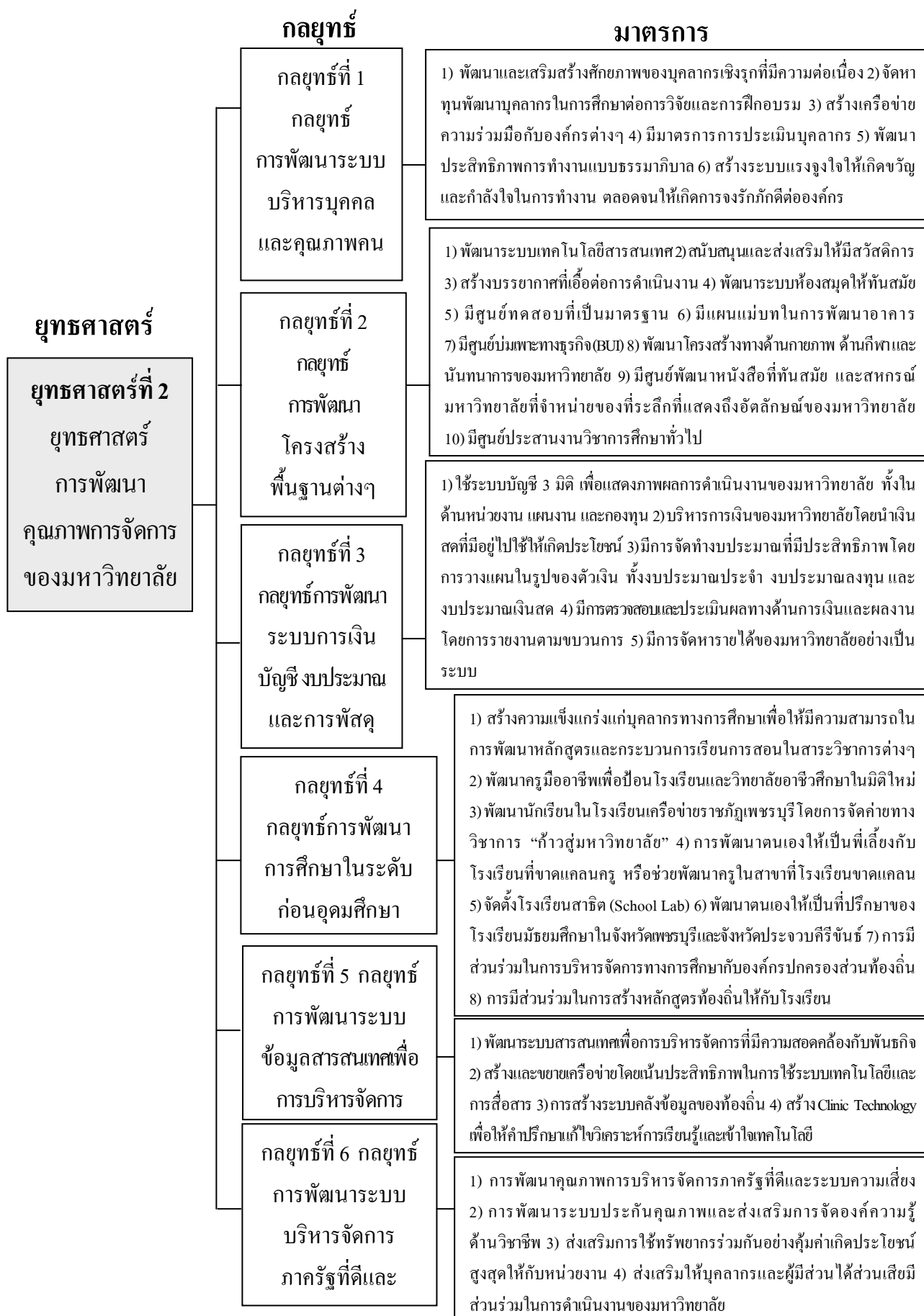
เป้าหมาย

ผลิตบัณฑิตและกำลังคนที่มีทงความรู้คู่คุณธรรม เชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติด้านวิชาชีพโดยพึ่งพาตนเองได้ บนพื้นฐานหลักวิชาและเทคโนโลยี สร้างงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการอย่างมีคุณภาพ เป็นระบบ สมดุล ยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถเชิงการแข่งขันในการพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และสังคม รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง ด้วยการบริหารจัดการที่ดี

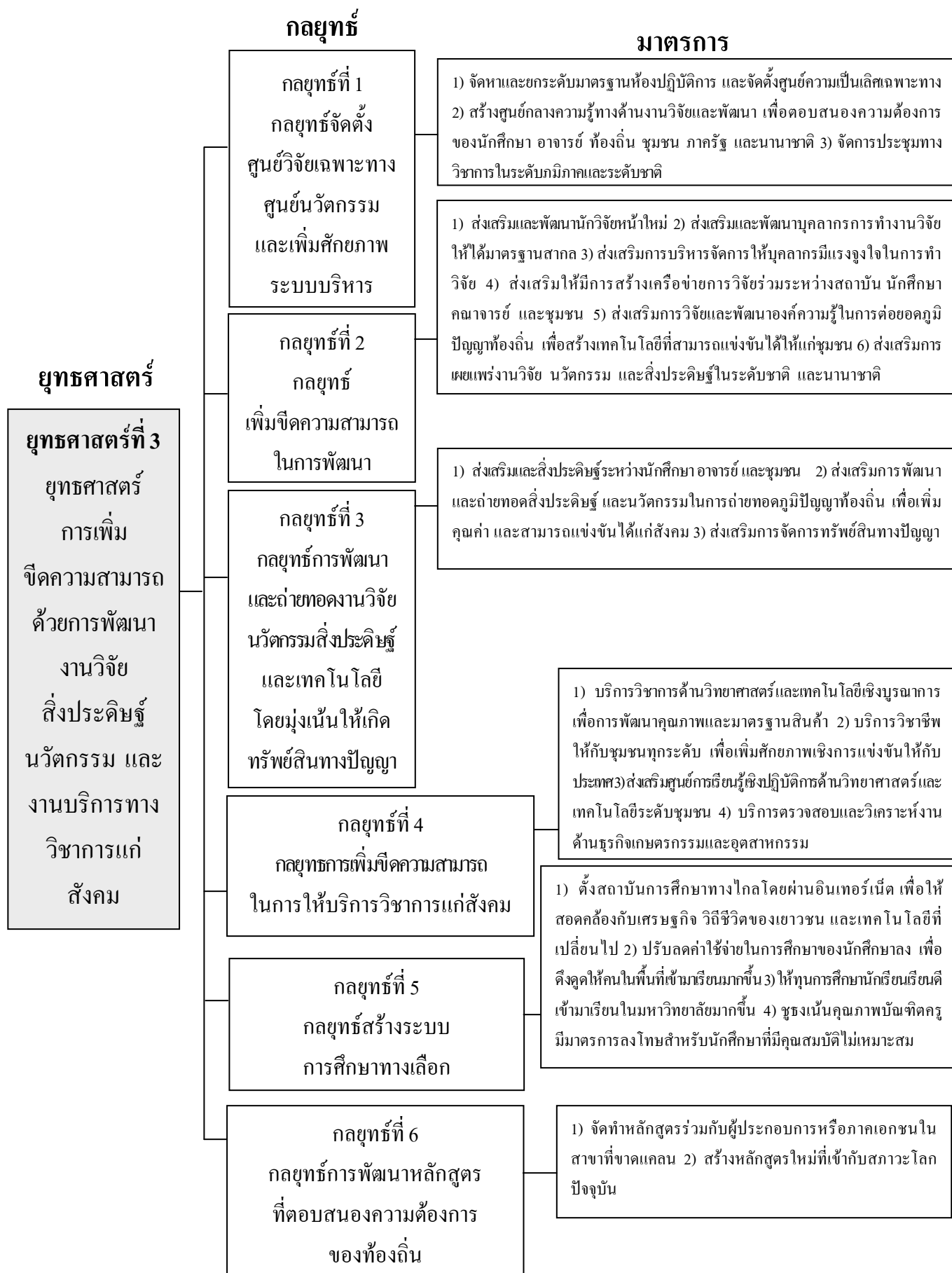
แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Collaborative Partnerships) ซึ่งเป็นการวิจัยที่บูรณาการแนวคิดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยทั้งหมดมาเป็นหลักคิดในการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ร่วมกับภาคีเครือข่ายในการพัฒนาแม่บทมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและท้องถิ่น สำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 4 ภาคส่วน ได้แก่ 1) ภาคส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้สอน ผู้สนับสนุน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและนักศึกษาปัจจุบัน 2) ภาคส่วนของประชาชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในช่วงชั้นปีที่ 3 ผู้ปกครองนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และประชาชนทั่วไปที่ไม่เป็นผู้ปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 3) ภาคส่วนของภาคราชการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง ส่วนการศึกษา และรัฐวิสาหกิจ 4) ภาคส่วนเอกชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและโรงแรม กลุ่มสื่อสารมวลชน กลุ่มธุรกิจบริการ กลุ่มพ่อค้าและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกภาคส่วนใช้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับการ์ดเทคนิค (Card Technique) โดยจัดเวทีสนทนากลุ่มทั้งสิ้น 26 เวที ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2550 ถึงเดือนพฤษภาคม 2551 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation)

ผลการวิจัยมีดังนี้

ความคิดเห็นของบุคลากรทั้ง 4 ภาคส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาแผนแม่บทเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรียึดมั่นในแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยจึงสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสนองต่อทิศทางการพัฒนาของประเทศ และสถาบันที่ทำหน้าที่เป็นคลังปัญญาของท้องถิ่น แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ตรงกับความต้องการของพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ 3 ยุทธศาสตร์หลัก แต่ละยุทธศาสตร์ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่ ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่สำคัญ 4 กลยุทธ์ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนาด้านคุณภาพคน

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การส่งเสริมการเรียนรู้ตามกระแสพระราชดำรัสและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการจัดการของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญ 5 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารบุคคลและคุณภาพคน

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาระบบการเงิน บัญชี งบประมาณ และพัสดุ

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาในระดับก่อนอุดมศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบประกัน

คุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถด้วยการพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานบริการทางวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญ 7 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การจัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์นวัตกรรม และเพิ่มศักยภาพระบบบริหารจัดการวิจัยเชิงบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาและถ่ายทอดงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์สร้างระบบการศึกษาทางเลือก

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

Abstract

This collaborative research is carried out to develop the master plan for managing Phetchaburi Rajabhat University (PBRU) using the Area-based Collaborative research. The aims are to develop the master plan for future use in managing PBRU and to construct the data base with respect to the community surrounding PBRU. The participants are consisted of people from 4 sectors (namely PBRU, stake-holder of PBRU, government and private) which are considered to be in a position to contribute a relevant data to this research.

The lecturer, the supporting staffs, the administrators and the current students (from PBRU), an Alumni of PBRU, the secondary school students, the parents of the current students (as the clients of PBRU), the administrators from rural, provincial and central government agencies (representing the government), the entrepreneurs from the hotel and tourisms industry, mass media communication, servicing, and retailer are invited to participant in the Focus Group session and the data are compiled using Card Technique. The 26-session Focus Group has been conducted between November 2007 and May 2008. Triangulation technique has been employed to ascertain the precision and reliability of the collected data.

The finding is as follows:

The Focus Group reveals that the participants have agreed with the aims of PBRU to be an academic institution for the local people and rural development as well as acting as the “knowledge reservoir” of the local community. The master plan arising from this research composed of 3 strategies, each has the important tactical measures as follows:

First strategy: Strategy in supporting and serving the need of the community. The 4 crucial tactical measures are:

Tactic 1 : Tactical measure for human resource development.

Tactic2 : Tactical measures for promoting the learning of HM the King Speeches and the Royal-Initiated projects.

Tactic 3 : Tactical measures for developing tourism industry with high quality standard.

Tactic 4 : Tactical measures for upgrading the quality of food.

Second strategy : Strategy in developing the good governance in managing PBRU.

The 6 mandatory tactical measures are:

Tactic 1 : Tactical measures to develop the plan to enhance the quality of human resource.

Tactic 2 : Tactical measures to develop the basic infrastructure.

Tactic 3 : Tactical measures to develop the system of managing a budget, fiscal and logistics.

Tactic 4 : Tactical measures to develop the education at the secondary school levels.

Tactic 5 : Tactical measures to develop the data base system to assist in PBRU management.

Tactic 6 : Tactical measures to develop the good governance and quality assurance.

Third strategy: Strategy in elevating the capability in conducting research, devising novel technology and serving the public interest. The 6 tactical measures are:

Tactic 1 : Tactical measures to establish the Centre for Research, Technological Invention, and Collaborative Research Management.

Tactic 2 : Tactical measures to increase the capability of the staffs to conduct R&D.

Tactic 3 : Tactical measures to transfer research finding and invention to tangible Intellectual Property.

Tactic 4 : Tactical measures to increase the ability to conduct outreach program to serve the public interest.

Tactic 5 : Tactical measures to develop alternative education system.

Tactic 6 : Tactical measures to establish a new curriculum aligned to the need of the community.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร.....	(1)
บทคัดย่อ.....	(7)
Abstract.....	(9)
กิตติกรรมประกาศ.....	(11)
สารบัญ.....	(12)
สารบัญตาราง.....	(15)
สารบัญแผนภูมิ.....	(16)
สารบัญภาพ.....	(17)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบความคิดในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย.....	8
ตัวชี้วัดความสำเร็จ.....	8
กระบวนการผลิตค้นผลงานดังกล่าวไปสู่การใช้ประโยชน์.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....	10
การพัฒนาพื้นที่แบบมีส่วนร่วม (Area-Based Collaborative Research: ABC).....	41
ประวัติ และการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี.....	48
ประวัติ และการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	49
แผนแม่บท.....	60
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ขั้นที่ 1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Identification).....	63
ขั้นที่ 2 ขึ้นประเมินความต้องการ (Need Assessment).....	64
ขั้นที่ 3 ขึ้นการถอดเป็นโจทย์เพื่อหา Activity ในการแก้ปัญหา.....	66

ชั้นที่ 4	ชั้นการตรวจสอบ (Verification) โจทย์ปัญหาที่ต้องการพัฒนาท้องถิ่น และกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา.....	66
ชั้นที่ 5	ชั้นกำหนด (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....	67
ชั้นที่ 6	ชั้นการตรวจสอบประสิทธิภาพของ (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี.....	67
ชั้นที่ 7	ชั้นการปรับปรุง (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....	67
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
	การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล.....	68
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	70
ตอนที่ 4.1	บทสังเคราะห์ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการ ในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ส่วน.....	71
ตอนที่ 4.2	ความคิดเห็นของบุคลากรทั้ง 4 ภาคส่วน เกี่ยวกับบทบาทของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ต้องสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่.....	95
ตอนที่ 4.3	บทสังเคราะห์ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและความเป็นไปได้ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ท้องถิ่น ในด้านต่างๆ.....	105
บทที่ 5	แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....	116
บทนำ.....		116
ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....		117
บทวิเคราะห์สภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....		118
บทวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี....		120
แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....		125
ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์การสนับสนุนความต้องการของพื้นที่.....	125
ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการจัดการของ มหาวิทยาลัย.....	128
ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานบริการทางวิชาการแก่สังคม.....	130

บทที่ 6 สรุป อภิปรายผลการวิจัย.....	133
บรรณานุกรม.....	144
ภาคผนวก.....	145
ประวัตินักวิจัย.....	166

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ผลการประเมินรายมาตรฐานในภาพรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.....	22
3.1 แผนงานของโครงการวิจัยจำแนกตามกิจกรรมหลัก กิจกรรมรอง ช่วงระยะเวลาดำเนินการ และผู้รับผิดชอบ.....	68
4.1 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูล กลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี.....	72
4.2 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูล กลุ่มภาคราชการของจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์.....	80
4.3 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มภาคเอกชน จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	88
4.4 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูล กลุ่มภาคประชาชนของ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	92

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
4.1 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาคุณภาพคนในพื้นที่.....	106
4.2 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการปรับระบบคมนาคม และการขนส่งในพื้นที่.....	107
4.3 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม..	108
4.4 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ...	109
4.5 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น.....	110
4.6 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ.....	111
4.7 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม.....	112
4.8 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาด้านอาหาร.....	113
4.9 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาพืชผลทางการเกษตร.....	114
4.10 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการสืบสานและเผยแพร่โครงการพระราชดำริ.....	115

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	ความสัมพันธ์ระหว่างภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย.....	3
1.2	กรอบความคิดในการวิจัยแสดงกิจกรรมการวิจัยและผลที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นของ กิจกรรม.....	7
2.1	กลยุทธ์การนำแผนแม่บทไปปฏิบัติ.....	62

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาองค์กรที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบันเกิดจากการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง ร่วมวางแผน ร่วมมือกันในการนำแผนไปปฏิบัติ ประเมินผลการนำแผนไปปฏิบัติและนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ความคล้ายคลึงกันของแต่ละมหาวิทยาลัยคือการปฏิบัติตามหน้าที่หลัก 4 อย่าง ได้แก่ งานสอน งานวิจัย งานบริการวิชาการ และงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม งานเหล่านี้เป็นงานที่ทุกมหาวิทยาลัยต้องดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นอกจากต้องปฏิบัติตามปณิธานของมหาวิทยาลัยดังกล่าวแล้ว ปรัชญาและคำมั่นสัญญาของมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีภารกิจดังนี้คือ 1) เป็นสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น เน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้คนในท้องถิ่นและเขตติดต่อมีความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ มีความสุข และพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ 2) เป็นสมองของท้องถิ่น มหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญเฉพาะด้าน ความรู้เหล่านี้ควรเป็นขุมพลังปัญญาของท้องถิ่นในการสร้างสิ่งใหม่ แก้ไขปัญหาที่มีอยู่ และวางแผน ตลอดจนเสนอแนะเพื่อป้องกันสิ่งที่อาจก่อให้เกิดปัญหาภัยกับท้องถิ่น และประเทศชาติโดยรวม 3) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นศูนย์รวมของความรู้ ผลงานวิจัย และเครื่องมือปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์เหมาะสำหรับเป็นสถานที่ให้ความรู้กับผู้ที่ต้องการหาความรู้หรือต้องการคำปรึกษาในด้านอาชีพ การดำเนินชีวิต ตลอดจนศึกษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น 4) เป็นสถาบันที่น้อมนำแนวคิดโครงการ และปรัชญาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ และนำไปถ่ายทอดเผยแพร่ให้ประชาชนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บรรลุตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ในการนี้คณะผู้วิจัยจึงขอเสนอกรอบความคิดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Collaborative Partnerships) ซึ่งเป็นการวิจัยที่บูรณาการแนวคิดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยทั้งหมดมาเป็นหลักคิดในการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อให้ได้แผนแม่บทที่มีความครอบคลุมในการพัฒนาท้องถิ่น อันมาจากทุกภาคส่วนของภาคที่เกี่ยวข้อง และแผนแม่บทที่ได้นี้จะเปรียบเสมือนแผนที่เดินทางสำหรับพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

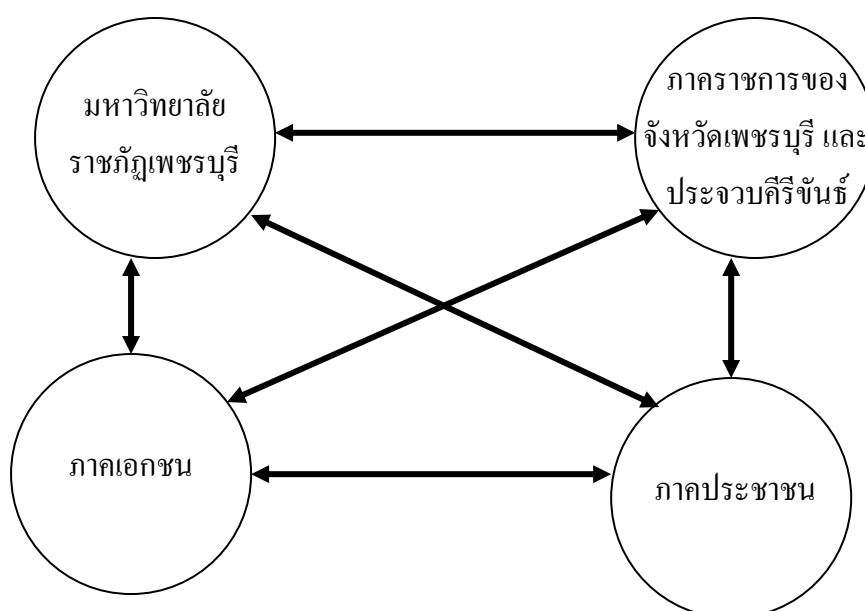
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2469 โดยเริ่มจากการเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูศิลปกรรม มีการพัฒนา ต่อมาเป็นลำดับ พ.ศ.2476 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรจังหวัดเพชรบุรี และ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2512 ได้ประกาศยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูเพชรบุรี เปิดสอนระดับ ปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา ในปี พ.ศ. 2529 ได้เปิดสอนครบ 3 สาขา คือ เพิ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2535 ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้เป็น “สถาบันราชภัฏเพชรบุรี” โดยมีฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตทั่วไป ทั้งสาขาวิชาการศึกษาและสาขาวิชาอื่น โดยเปิดสอนในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในวันที่ 11 มิถุนายน 2547 อันส่งผลให้สถาบันราชภัฏเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี” มีศักดิ์และสิทธิ์สมบูรณ์ตามกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชู ภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง สมดุลและยั่งยืน โดยมีภารกิจหลักคือ ผลิตบัณฑิต ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

การพัฒนาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่เป็นมาโดยลำดับขั้นดังกล่าวข้างต้นนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรียังไม่มีแผนแม่บทที่เปรียบเสมือนเข็มทิศในการพัฒนามหาวิทยาลัย อันจะส่งผลไปยังการพัฒนาท้องถิ่นมาก่อนเลย แนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยที่เคยปฏิบัติกัน มานั้นมีชื่อเรียกต่างๆ เช่น “แผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่.....(พ.ศ. - พ.ศ.)” หรือมีชื่อว่า “แนวทางการพัฒนาสถาบัน ปีการศึกษา 25..... ถึง ปีการศึกษา 25.....” หรือแผนพัฒนาที่ ก่อนข้างเป็นรูปธรรมและเป็นแนวทางที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้จนถึงปัจจุบันมีชื่อว่า “แผนพัฒนา การศึกษาระยะ 15 ปี (2540-2554)” โดยแผนพัฒนาการศึกษานี้้นำมาปฏิบัติใช้ร่วมกับ “แผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2552” ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ การได้มาซึ่งแผน เหล่านี้ไม่ได้มีขั้นตอนการสังเคราะห์และการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่ายต่างๆ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับ มหาวิทยาลัยเลย กระบวนการมีส่วนร่วมที่เกิดขึ้นในการสร้างแผนมีเพียงการระดมสมองของ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยในการวิเคราะห์ SWOT เพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อปี 2545 และยังคงนำ ผลนี้มาใช้จนถึงปัจจุบัน โดยนำมาสร้างเป็นแผนงบประมาณเงินรายได้ประจำปีงบประมาณในปีต่างๆ สำหรับแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยที่เสนอรวมอยู่กับแผนงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2550 นั้น

มหาวิทยาลัยได้ทำแผนโดยนำข้อมูลจาก SAR และผลการประเมินของ สมศ. มาใช้ร่วมกับ แผนยุทธศาสตร์จังหวัด มีการระดมสมองของบุคลากรที่เกี่ยวข้องบ้างบางส่วน คือ กลุ่มข้าราชการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ร่วมกับกลุ่มคณะผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย โดยมี บุคลากรที่ร่วมประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมของแผนปฏิบัติการนี้ คือ คณะกรรมการ สภามหาวิทยาลัย จึงเห็นได้ว่าแผนดังกล่าวยังขาดส่วนร่วมของภาคอื่นๆ อีกมาก เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน และสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในพื้นที่ รวมทั้งยังไม่ครอบคลุมถึงหน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากข้อมูลดังกล่าวนี้จึงทำให้สามารถลงข้อสรุปได้ว่า แผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาเป็นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลักและเป้าหมายเฉพาะของมหาวิทยาลัย คณะผู้วิจัยจึงขอเสนอ กรอบความคิดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย เริ่มจากการพัฒนาภายในมหาวิทยาลัย ออกไปสู่การดำเนินงานร่วมกับองค์กรภายนอกในรูปแบบ Area-based Collaborative Partnerships ด้วยกระบวนการนี้จะเป็นกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมร่วมกับภาคีต่างๆ ในพื้นที่ โดยมีการนำข้อมูลมาจัดระบบ วิเคราะห์ ประกอบการวางแผน ทำให้ได้แผนแม่บทที่มีชีวิตและสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง แผนแม่บทที่ได้นี้จึงเป็นแผนพัฒนาที่แตกต่างจากแผนพัฒนาเดิมที่มีอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม แผนแม่บทที่ได้นี้ยังคงเกิดจากการสังเคราะห์ที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลหลัก ด้านความพร้อมและศักยภาพที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนา ท้องถิ่นในบริบทที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบนั้นควรอยู่ภายใต้การขับเคลื่อนและความพร้อมของ มหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ รูปแบบของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยนี้เสนอผังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

จากกรอบความคิดข้างบนนี้ มีความสอดคล้องและเหมาะสมต่อพันธกิจตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2547 ที่ว่า “เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น...” ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ได้รับการปรับเปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยอย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ จึงควรมีแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ ซึ่งนับว่าเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์อันได้ประมวลความคิดเห็นมาจากบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ด้วยกระบวนการนี้ทำให้มั่นใจได้ว่ากระบวนการสร้างแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยจะนำมาซึ่งแผนพัฒนามหาวิทยาลัยที่ถูกทิศทางและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ร่วมกับภาคีเครือข่ายในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. เพื่อพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ทั้ง 4 ภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคสังคม และภาคเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีหลักการในการเลือกผู้ให้ข้อมูลดังนี้

2.1 ต้องเป็นผู้ที่รู้จักมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมหาวิทยาลัยในลักษณะใดลักษณะหนึ่งทั้งในอดีตและปัจจุบัน

2.2 เป็นผู้ที่ปัจจุบันมีภูมิลำเนาและหรือทำงานในองค์กร หรือเคยมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากเกณฑ์ข้างต้นนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วนดังนี้คือ

2.1 ภาคส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ผู้สอน ได้แก่ บุคลากรที่เป็นข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมจำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้สนับสนุน ได้แก่ ข้าราชการสายสนับสนุน พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ รวมจำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้แก่

3.1 อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี รวมจำนวน 7 คน

3.2 คณบดี รองคณบดีทั้ง 7 คณะ รวมจำนวน 28 คน

3.3 ประธานสาขาวิชา รวมจำนวน 20 คน

กลุ่มที่ 4 นักศึกษาปัจจุบัน ได้แก่

4.1 นักศึกษาปริญญาตรี (ภาคปกติ ภาคสมทบ ภาค กศ.บป.) รวมจำนวน 63 คน

4.2 นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก รวมจำนวน 15 คน

2.2 ภาคส่วนของภาคประชาชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ศิษย์เก่า ได้แก่ ผู้ที่จบจากโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (ซึ่งจบมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี) ทั้งในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมจำนวน 48 คน

กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 (จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ได้แก่ นักเรียนชั้น ม.4, ม.5 และ ม.6 รวมจำนวน 48 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 4 ประชาชนทั่วไปที่ไม่เป็นผู้ปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมจำนวน 12 คน

2.3 ภาคส่วนของภาคราชการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ส่วนท้องถิ่น รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 2 ส่วนภูมิภาค รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 3 ส่วนกลาง รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 4 ส่วนการศึกษา รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 5 รัฐวิสาหกิจ รวมจำนวน 12 คน

2.4 ภาคส่วนของภาคเอกชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1	การท่องเที่ยวและโรงแรม	รวมจำนวน 12 คน
กลุ่มที่ 2	สื่อสารมวลชน	รวมจำนวน 12 คน
กลุ่มที่ 3	ธุรกิจบริการ	รวมจำนวน 12 คน
กลุ่มที่ 4	พ่อค้า	รวมจำนวน 12 คน
กลุ่มที่ 5	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม	รวมจำนวน 12 คน

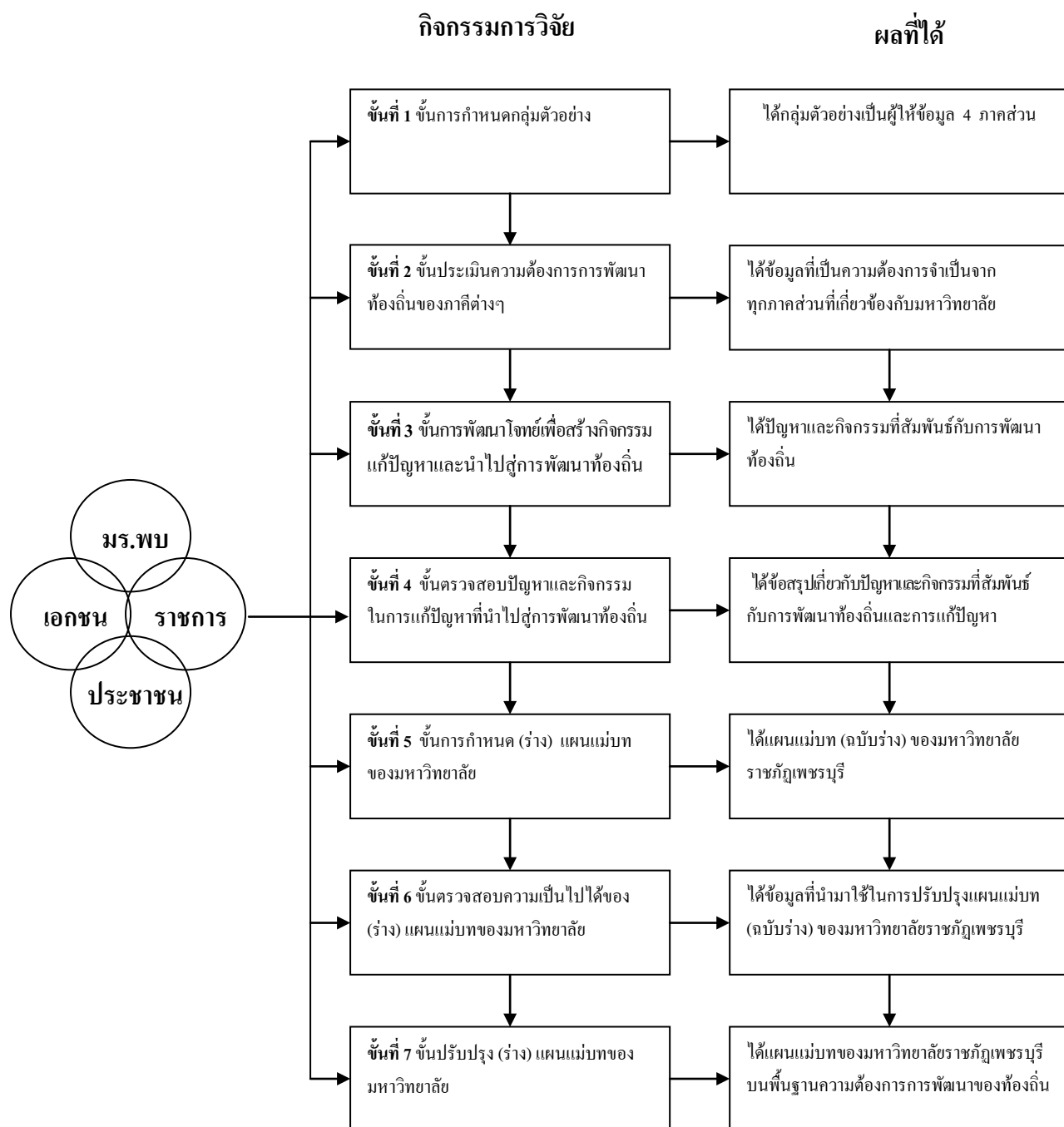
นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Collaborative Research : ABC) หมายถึง เป็นการวิจัยที่ สกว. ได้เริ่มพัฒนาแนวคิดและวิธีการทำงานตั้งแต่ปี 2549 ด้วยวิธีการ “ทอน” คำถามลงให้มีขนาดพอเหมาะสำหรับตอบได้ ด้วยการลดขนาดจาก “ประเทศไทย” ลงเป็น “จังหวัด” เพื่อจะเห็นแนวทางที่จะตอบคำถามได้ เป้าหมายของงานนี้คือ การพัฒนาความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจสังคมของพื้นที่ด้วยการพัฒนากลไกการจัดการของจังหวัดให้มีข้อมูลและความรู้ที่จำเป็นเพื่อกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดสำหรับจังหวัดโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำการวิจัยเชิงพื้นที่มาใช้ในการหาแนวทางของการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี หมายถึง แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งเกิดจากกระบวนการระดมความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และเป็นแผนที่วางเป้าหมายและวิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และยังเป็นแผนที่ตอบสนองทั้งความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

กรอบความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.2 กรอบความคิดในการวิจัยแสดงกิจกรรมการวิจัยและผลที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นของกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะได้ผลเป็นความเจริญรุดหน้าในการบริหารมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ คือ

1. มหาวิทยาลัยจะมีความโดดเด่นแสดงถึงอัตลักษณ์ของตนเองได้ชัดเจนมากขึ้น
2. มหาวิทยาลัยจะมีแนวทางชัดเจนในการพัฒนางานวิจัยของตนเองบนข้อมูลความรู้ของแผนแม่บทนี้
3. จะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ในการเป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรด้านการเงินงบประมาณ และพัสดุสิ่งของ ตลอดจนอาคารสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. จะทำให้มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น
5. จะอำนวยให้บุคลากรฝ่ายต่างๆ มีทิศทางในการปฏิบัติงานได้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
6. จะทำให้ขวัญและกำลังใจ และพัฒนาการด้านความรู้ความสามารถของบุคลากรเพิ่มขึ้น
7. จะทำให้สภาพด้านกายภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีดีขึ้น
8. จะทำให้ชื่อเสียงและการได้รับการยอมรับของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีมากขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีแผนแม่บทที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
2. แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัย

กระบวนการผลักดันผลงานดังกล่าวออกสู่การใช้ประโยชน์

1. คณะนักวิจัยนำแผนแม่บทเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. คณะนักวิจัยสร้างความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งมีประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

1. บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 1.1 ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 1.2 สภาพทางกายภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 1.3 โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน
 - 1.4 โครงสร้างหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนการสอน
 - 1.5 จำนวนนักศึกษาและบุคลากร
 - 1.6 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - 1.7 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 1.8 นโยบายและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 1.9 ผลการประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 1.10 แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีงบประมาณ 2550-2552
2. การพัฒนาพื้นที่แบบมีส่วนร่วม (Area-Based Collaborative Research: ABC)
3. ประวัติ และการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี
 - 3.1 ประวัติของจังหวัดเพชรบุรี
 - 3.2 การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี
4. ประวัติ และการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - 4.1 ประวัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - 4.2 สภาพพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - 4.3 การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
5. แผนแม่บท
 - 5.1 ความหมายของแผนแม่บท
 - 5.2 ความสำคัญของแผนแม่บท
 - 5.3 ลักษณะของแผนแม่บท
 - 5.4 โครงสร้างของแผนแม่บท

5.5 ขั้นตอนการสร้างแผนแม่บท

5.6 กลยุทธ์การนำแผนแม่บทไปปฏิบัติ

บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐขนาดกลาง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ ตำบลนาวิ่ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000 และถือเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีประวัติความเป็นมาดังนี้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2549 : 9-14)

พ.ศ. 2469 จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูกสิกรรม ที่ตำบลอู่เรือ จังหวัดราชบุรี โดยเปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2569

พ.ศ. 2470 กระทรวงธรรมการมีคำสั่งให้ย้ายโรงเรียนมาตั้งในเขตพระราชวังรามราชนิเวศน์ (วังบ้านปืน) ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยย้ายโรงเรียนฝึกหัดครูกสิกรรม จังหวัดสมุทรสงคราม และโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มารวมด้วยและเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลแผนกกสิกรรมจังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2476 กระทรวงธรรมการได้อนุมัติให้เปิดสอนนักเรียนฝึกหัดครูมูลอีกระดับหนึ่ง และได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูมูล ต่อมาได้ปรับปรุงหลักสูตรฝึกหัดครูประกาศนียบัตรใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2481 กองทัพบกประสงค์จะใช้สถานที่ของพระราชวังรามราชนิเวศน์ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงส่งย้ายนักเรียนฝึกหัดครูมูลไปเรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครูสงขลาและโรงเรียนฝึกหัดครูอยุธยา ส่วนนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดให้ย้ายไปเรียนที่บริเวณวัดเกตุ ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (ริมฝั่งแม่น้ำตรงข้ามกับพระราชวังรามราชนิเวศน์)

พ.ศ. 2484 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งรัดผลิตครู จึงให้เปิดสอนนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรอีกแผนหนึ่ง โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อ 3 ปี สำเร็จแล้วได้วุฒิประกาศนียบัตร (ป.)

พ.ศ. 2485 เปิดรับนักเรียนฝึกหัดครูมูลอีกครั้งหนึ่ง และได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนฝึกหัดครูมูลเพชรบุรี

พ.ศ. 2491 ยกเลิกหลักสูตรครูประจำบาลและเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนฝึกหัดครู เพชรบุรี

พ.ศ. 2497 ยกเลิกหลักสูตรฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.)

พ.ศ. 2498 ยกเลิกหลักสูตรฝึกหัดครูประกาศนียบัตร (ป.) เปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)

พ.ศ. 2508 การผลิตครูเริ่มมีความต้องการเพิ่มขึ้น และเนื่องจากที่ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรี เป็นที่ธรณีสถิตมีพื้นที่คับแคบไม่สามารถขยายโรงเรียนได้ จึงย้ายโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีมาที่แหล่งใหม่ที่ตำบลนาข่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี และดำเนินงานมาจนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2512 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้โรงเรียนเปิดสอนระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) และได้ประกาศยกฐานะ โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีเป็นวิทยาลัยครู เพชรบุรี เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2512

พ.ศ. 2519 วิทยาลัยครูเพชรบุรีได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษาตามพระราช บัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และเปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษ

พ.ศ. 2528 เปิดสอนระดับอนุปริญญา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2529 เปิดสอนระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ครบ 3 สาขา คือ สาขาวิชา การศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์

พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน นามวิทยาลัยครูว่า “สถาบันราชภัฏเพชรบุรี” เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 โดยมีฐานะเป็น สถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตทั่วไปทั้งสาขาวิชาการศึกษาและสาขาวิชาอื่น โดยเปิดสอน ระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

พ.ศ. 2538 พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ได้รับการลงพระปรมาภิไธย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2538 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของสถาบันราชภัฏ ในทุกๆ ด้านและส่งผลให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีภารกิจ หลัก คือ ให้การศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่ สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทย ฐานะครู

พ.ศ. 2541 เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา “สาขาวิชาการบริหารศึกษา”

พ.ศ. 2542 เปลี่ยนชื่อคณะเกษตรและอุตสาหกรรม เป็น “คณะเทคโนโลยีการเกษตร” และมีการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการแบ่งส่วน

ราชการในสถาบันราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2542 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2542

พ.ศ. 2543 เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา “สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา”

พ.ศ. 2544 เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา “สาขาการศึกษาปฐมวัย”

พ.ศ. 2545 เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา “สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม”

พ.ศ. 2546 เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา “สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทางการศึกษา”

พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้รับการลงพระปรมาภิไธย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2547 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 11 มิถุนายน 2547 เป็นต้นมา ส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงสถาบันราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัย ราชภัฏ มีศักดิ์และสิทธิ์สมบูรณ์ตามกฎหมายทุกประการ และมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้ง สำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่นสร้างสรรค์ ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู

เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต “สาขาการบริหารการศึกษา”

เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ

พ.ศ. 2548 เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ปริญญาโท “สาขาหลักสูตรและการสอน สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ” เปิดสอนระดับ ปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์

พ.ศ. 2549 เปิดสอนระดับปริญญาตรีในหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ. 4 ปี) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร บัณฑิต (วท.บ. 4 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ. 2 ปี หลังอนุปริญญา) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (ก่อสร้าง) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (ไฟฟ้าอุตสาหกรรม) สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (อิเล็กทรอนิกส์) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เครื่องกล) สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การจัดการ อุตสาหกรรม) หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

(กลุ่มบริหารอุตสาหกรรม กลุ่มบริหารวิสาหกิจ (SME) กลุ่มบริหารเทคโนโลยี) สำหรับในระดับปริญญาเอก เปิดสอนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สาขาการจัดการเทคโนโลยี) และหลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ)

พ.ศ. 2550 เปิดสอนระดับปริญญาเอก สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา

ปีการศึกษา 2550 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 60 สาขาวิชา ระดับปริญญาโท 13 สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก 3 สาขาวิชา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้มีโครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ โดยการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี วิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ตงฟาง วิทยาลัยธุรกิจการค้าต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน โดยนักศึกษาจากสถาบันดังกล่าวมาเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาภาษาไทย (หลักสูตร 1 ปี) และหลักสูตรปริญญาตรีวิชาภาษาไทย (2 ปี)

สภาพทางกายภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีสภาพทางกายภาพ ประกอบด้วย อาคารเรียน 24 หลัง ห้องเรียน 118 ห้อง ห้องปฏิบัติการ 115 ห้อง อาคารสถานที่ที่มีความสะอาด ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิทยาศาสตร์ที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีคลินิกรักษาสัตว์เพชรคลินิก อาคารศิลปวัฒนธรรม หอวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในวิชาการและวิชาชีพตามหลักสูตรได้เหมาะสมกับเป็นสถานศึกษาที่เป็นทั้งที่เรียนและทำกิจกรรมอื่นๆ

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีศูนย์การศึกษานอกสถาบันที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดนครปฐม จำนวน 4 ศูนย์ 1 โครงการ ได้แก่ ศูนย์ให้การศึกษาค่ายหิน ศูนย์ให้การศึกษาค่ายธารณะรัชต์ปราณบุรี ศูนย์ให้การศึกษาระจวบคีรีขันธ์ ศูนย์อุดมศึกษาบางสะพานและโครงการความร่วมมือทางวิชาการฯ นครปฐม

โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน

องค์กรบริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คือ สภามหาวิทยาลัย โดยมี พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผศ.ดร.เอกศักดิ์ บุตรลับ ดำรงตำแหน่ง อธิการบดี จำแนกการดำเนินงานของหน่วยงานด้านวิชาการ เป็น 7 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มีหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ 4 หน่วยงาน คือ สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2550 : 5-6)

โครงสร้างหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2548 จัดการเรียนการสอนทั้งภาคปกติ ภาคสมทบ ภาคพิเศษ และภาค กศ.บป. 3 ระดับ คือ

ระดับปริญญาตรี 4 ปี ปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญา และหลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี (สาขาวิชาครุศาสตร์) จัดการศึกษาใน 5 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (รวมสาขานิติศาสตร์) กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ระดับบัณฑิตศึกษา เปิดสอนปริญญาโท 10 สาขา คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทางการศึกษา สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา สาขาบริหารธุรกิจ สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา และสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต เปิดสอน 2 สาขา คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และสาขาวิชาชีพครู เปิดสอนปริญญาเอก 3 สาขา คือ สาขาการจัดการเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา

จำนวนนักศึกษาและบุคลากร

1. จำนวนนักศึกษา ปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 12,577 คน แยกเป็นนักศึกษาภาคปกติ 5,984 คน นักศึกษาภาคสมทบ 1,163 คน นักศึกษาภาคพิเศษ 267 คน นักศึกษา ภาค กศ.บป. 4,816 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) 347 คน

2. จำนวนบุคลากร ปีการศึกษา 2548 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีทั้งหมด 494 คน ได้แก่ อาจารย์ประจำ 276 คน (นับรวมอาจารย์ข้าราชการ 179 คน อาจารย์พนักงาน 9 คน อาจารย์สัญญาจ้าง 88 คน) จำแนกเป็นวุฒิปริญญาตรี 60 คน ปริญญาโท 199 คน และปริญญาเอก 17 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 218 คน ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน 17 คน พนักงานราชการ (เจ้าหน้าที่) 5 คน ลูกจ้างประจำ 37 คน ลูกจ้างชั่วคราว 159 คน ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ 3 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 69 คน

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

1. ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ยึดมั่นในแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เป็นคลังปัญญาและเป็นที่พักของท้องถิ่น มีความมั่นคงตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

3. พันธกิจ

เพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงกำหนดพันธกิจสำคัญในการดำเนินงาน ดังนี้

- 3.1 สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.2 ผลิตบัตติโดยสร้างคุณธรรมนำความรู้ มีสำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น
- 3.3 เสริมสร้างความเข้มแข็งวิชาชีพครู
- 3.4 เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน และผู้นำชุมชน ผู้นำการศึกษา ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น
- 3.5 เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรภายใน และต่างประเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น
- 3.6 ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ
- 3.7 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทั้งด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทางเพียงพอที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้
2. มีทักษะในการจัดการ
3. ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ดีมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. คิดเป็น มีความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์และมีความสามารถในการแก้ปัญหา

5. เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และมีบุคลิกภาพเหมาะสม

6. มีปณิธานและอุดมคติในการทำงาน

7. มีความรับผิดชอบ ขยัน อดทน สู้งาน

8. ช่างสังเกต ใฝ่รู้ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

9. มีความมั่นใจในตนเองและมีความเป็นผู้นำ

10. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข

11. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวได้ดี และพร้อมที่จะเรียนรู้งานใหม่

12. มีความภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่น ความเป็นไทย และเข้าใจในความเป็นสากล

13. รู้จักฟังตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความดี

14. มีสุนทรียภาพด้านศิลปะ ดนตรี ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

15. ความเป็นประชาธิปไตยกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

นโยบายและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2547 – 2550

นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ภายใต้ภารกิจหลัก อันได้แก่ การจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาครู ตลอดจนนโยบายของอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ใช้หลักในการมีส่วนร่วมและเร่งแก้ปัญหาความไม่สะดวกต่างๆ ให้พร้อมที่จะก้าวเดินไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์และสง่างาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงกำหนดนโยบายหลักสำหรับการนำไปสู่การปฏิบัติ และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2547 – 2550 ไว้ดังต่อไปนี้

1.1 พัฒนาระบบบริหารและโครงสร้างองค์กรให้มีความคล่องตัว สามารถสนับสนุนภารกิจในการก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

1.2 พัฒนาศักยภาพทางด้านการวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและการบริการท้องถิ่น

1.3 การประกันคุณภาพการศึกษาโดยการเน้นการพัฒนานุเคราะห์และการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

1.4 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศ ศูนย์ข้อมูล ตลอดจนทั้งพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access Learning Center) เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาและประชาชนสามารถเรียนรู้โดยตนเอง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.5 การพัฒนางานด้านกิจการนักศึกษา

1.6 อนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2.1 ด้านการจัดการศึกษา

2.1.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้าไปสู่ความเป็นสถาบันทางวิชาการที่มีคุณภาพในระดับภูมิภาค โดยจัดให้เป็นศูนย์กลางทางวิชาการในสาขาที่มีความพร้อมหรือมีศักยภาพ

2) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่ตอบสนองความต้องการของสังคมและท้องถิ่น

3) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีความพร้อม

4) เพื่อส่งเสริมการกระจายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา

5) เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติเข้ามาศึกษา

6) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้เป็นผู้ประพฤดี มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรับผิดชอบ และมีบุคลิกภาพที่ดี

7) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการและสวัสดิการให้แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

8) เพื่อเสริมสร้างระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณภาพ

9) เพื่อส่งเสริมกระบวนการศึกษาต่อเนื่องเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

2.1.2 เป้าหมาย

- 1) จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า โดยกำหนดเป้าหมายจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับ ทุกชั้นปี ทุกประเภท ตลอดแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ปี 2547 – 2550 จำนวนไม่ต่ำกว่า 10,000 คน/ปี
- 2) กำหนดสัดส่วนการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาต่อสาขาศิลปศาสตร์ต่อสาขาบริหารธุรกิจและสาขาวิทยาศาสตร์ เป็นประมาณ 10 : 20 : 30 : 40
- 3) ขยายการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาในทุกกลุ่มสาขา โดยกำหนดสัดส่วนการรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นอย่างน้อย 1 ใน 20 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
- 4) กำหนดเป้าหมายการรับนักศึกษาต่างชาติ ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของจำนวนนักศึกษารวมทั้งหมดในปี 2550
- 5) ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีความรู้ มีทักษะ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีความสามารถในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร (ใช้คณิตศาสตร์ได้อย่างคล่องแคล่ว ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ใช้ภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ และใช้เทคโนโลยีต่างๆ ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานได้) การตัดสินใจเชิงคุณค่า การเรียนรู้สิ่งใหม่ การถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น การนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกต่อสังคมและชุมชน เอื้ออาทรต่อผู้อื่นและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
- 6) หลักสูตรมีความทันสมัยทางวิชาการ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 7) ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมในการปฏิบัติ

2.1.3 มาตรการ

- 1) ปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพ มีเจตคติที่เหมาะสมและมีความรักในวิชาที่ตนเรียน ตลอดจนกำหนดวิธีการให้มีโครงการเพื่อการกระจายโอกาสทางการศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีลักษณะที่พึงประสงค์
- 2) ปรับปรุงกระบวนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีเจตคติและความรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีลักษณะที่พึงประสงค์
- 3) พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบใหม่ๆ ให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตเพื่อให้มีลักษณะที่พึงประสงค์

4) ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ข้อมูลและแหล่งความรู้ให้ได้มาตรฐาน เน้นการให้บริการทั้งในและนอกเวลาราชการ ทั้งนี้ควรมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลในลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ได้มากที่สุด

5) จัดให้มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยให้นักศึกษาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข และมีบรรยากาศทางวิชาการ

6) ส่งเสริมการเรียนรู้โดยนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ซึ่งจะก่อให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

7) พัฒนารูปแบบการเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชนและการเรียนรู้จากชุมชน ซึ่งดำเนินการร่วมกันทั้งนักศึกษาและอาจารย์

8) จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่มีรูปแบบการประเมินอย่างครบถ้วนและต่อเนื่องและนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการวางแผนและพัฒนามหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

9) ปรับบทบาทของบุคลากรในมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่ในการประสานงานด้านต่างๆ ที่จะพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเชื่อมความรู้กับสังคมภายนอก

10) พัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อขยายขอบข่ายการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

2.1.4 ดัชนีวัดความสำเร็จ

1) ปริมาณการรับนักศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนด
(1) จำนวนนักศึกษารวมทุกชั้นปี ทุกระดับ และทุกประเภท ไม่ต่ำกว่า 10,000 คน/ปี

(2) สัดส่วนการรับนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษา : ศิลปศาสตร์ : บริหารธุรกิจ : วิทยาศาสตร์ เป็นประมาณ 10 : 20 : 30 : 40

(3) สัดส่วนการรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นอย่างน้อย 1 ใน 20 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

(4) รับนักศึกษาต่างชาติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของจำนวนนักศึกษารวมทั้งหมดภายในปี 2550

2) บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3) ผู้ใช้บัณฑิตและหรือผู้จ้างงาน และอาจารย์ที่ปรึกษามีความพึงพอใจในคุณภาพของบัณฑิต

4) อัตราการได้งานทำและศึกษาต่อของบัณฑิตแต่ละรุ่น

5) ความทันสมัยและความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมของ
ทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน

2.2 ด้านการพัฒนากุศลกร

2.2.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ
ทั้งด้านการสรรหา การคัดเลือก การโอนย้าย หมุนเวียน การให้ผลตอบแทน การพัฒนาและการประเมินผล
การปฏิบัติงาน

2) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น
เลิศทางวิชาการและพัฒนากุศลกรสาขาอื่นๆ ให้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมสอดคล้องกับ
ตำแหน่งภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ

3) เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่
บุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลอย่าง
ต่อเนื่อง

2.2.2 เป้าหมาย

1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้รับการสร้างและพัฒนาด้านความรู้
ทักษะความเชี่ยวชาญ และเจตคติให้เหมาะสมกับงาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และ
ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

2) คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ทำการสอนได้รับการพัฒนาให้มีคุณวุฒิ
เพิ่ม ขึ้น โดยมีสัดส่วนคุณวุฒิสถิติสูงสุด ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เป็นประมาณ 7 : 72 : 20
ทั้งนี้วุฒิปริญญาตรีจะมีจำกัดเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลนจริงๆ

3) คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ทำการสอนได้รับการพัฒนาด้าน
ทางวิชาการเพิ่มขึ้น โดยมีสัดส่วน ศ. : รศ. : ผศ. : อาจารย์ เป็น 2 : 10 : 68 : 20

2.2.3 มาตรการ

1) พัฒนาโครงสร้างการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพความคล่องตัว
และเอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนาของบุคลากรทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และความก้าวหน้าใน
การปฏิบัติงาน

2) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของ
บุคลากร โดยให้ความสำคัญแก่บุคคลที่เป็นตัวอย่างของความพยายามพัฒนาตนเอง

- 3) จัดให้มีกลไกที่จะกระตุ้นบุคลากรให้มีความตื่นตัวและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ
- 4) สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการพัฒนาบุคลากรโดยจัดความสำคัญไว้ในลำดับต้นๆ
- 5) ขอความร่วมมือภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการเพื่อฝึกอบรมและหรือพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- 6) พัฒนางานบริหาร ให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม โดยมีเป้าหมายสำคัญในการมุ่งรักษาคณิศ์ ส่งเสริมคนเก่ง และพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- 7) จัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสมพอเพียงและเป็นธรรม
- 8) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยแผนฯ ดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้บุคลากรใหม่มาทดแทนผู้มีความสามารถสูง ซึ่งเกษียณอายุราชการและให้ครอบคลุมบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกสายงาน สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

2.2.4 ดัชนีวัดความสำเร็จ

- 1) มีกลไกการดำเนินงานที่รองรับการพัฒนาให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเหมาะสมกับงาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 2) คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่ทำการสอนมีสัดส่วนคุณวุฒิสูงสุด
ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เป็นประมาณ 7 : 72 : 20
- 3) คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่ทำการสอน มีสัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการ ศ. : รศ. : ผศ. : อาจารย์ เป็นประมาณ 2 : 10 : 68 : 20
- 4) บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความสุขตามสภาพอันเหมาะสม

ผลการประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2550 : 35-36) ได้สรุปผลการประเมินคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการประเมินคุณภาพโดยรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นำไปสู่การพิจารณาว่า รับรองการพัฒนาคุณภาพตามกลุ่มสาขาวิชาที่ 3 คือ เน้นการผลิตบัณฑิตและ

การพัฒนาสังคม เนื่องจากได้คะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป (3.51-5.00) ทั้ง 7 มาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ผลการประเมินรายมาตรฐานในภาพรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	ผลการดำเนินงาน	
1	มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	30	4.00	ดี
2	มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์	20	4.20	ดี
3	มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	30	4.67	ดีมาก
4	มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	20	5.00	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักมาตรฐานที่ 1-4		100	4.44	ดี
5	มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20	4.46	ดี
6	มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20	4.00	ดี
7	มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ	20	4.00	ดี
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักมาตรฐานที่ 1-7		160	4.33	ดี

ผลการประเมินรายมาตรฐานในภาพรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพบัณฑิต (ค่าน้ำหนัก 30)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 4.00 ระดับการประเมิน ดี มาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานที่เป็นจุดเน้นของสถาบันที่ให้ค่าน้ำหนักไว้ร้อยละ 30 โดยที่กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ได้คะแนน 4.50 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้คะแนน 4.33 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนน 3.67 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้คะแนน 4.13 ระดับการประเมิน ดี และกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้คะแนน 3.38 ระดับการประเมิน พอใช้ ตามลำดับ

ตัวบ่งชี้ของการมีงานทำของบัณฑิต และความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต มีผลการดำเนินงานในเกณฑ์ดี ในเรื่องของการที่บัณฑิตได้งานทำอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ในส่วนของเงินเดือนเริ่มต้นค่อนข้างต่ำ บทความจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่บ่อยมาก มีเพียงร้อยละ 15.31

โอกาสในการพัฒนา

1. การสร้างภาพลักษณ์ใหม่ของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมหาวิทยาลัยต้องเน้นกระบวนการผลิตบัณฑิต รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ ให้มองเห็นภาพลักษณ์ที่สร้างใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีงานทำและโอกาสได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์ก็จะมากขึ้นด้วย
2. การใช้ทั้งข้อบังคับและการสร้างแรงจูงใจในการได้มาซึ่งบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ทั้งต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และตัวนักศึกษาเอง
3. เพื่อมาตรฐานคุณภาพและความเข้มแข็งในการผลิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยฯ จะต้องมีมาตรการพัฒนาคุณภาพของวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการยอมรับและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มี Peer Review กำหนดแนวทางการเพิ่มผลงานจากวิทยานิพนธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ค่าน้ำหนัก 20)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 4.20 ระดับการประเมิน ดี มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เป็นมาตรฐานที่สถาบันให้ค่าน้ำหนักไว้ร้อยละ 20 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ได้คะแนน 3.20 ระดับการประเมิน พอใช้ กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้คะแนน 4.20 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจได้คะแนน 3.60 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้คะแนน 4.20 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้คะแนน 3.60 ระดับการประเมิน ดี

ตัวบ่งชี้ที่ต้องการการพัฒนา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์วิจัยภายใน และร้อยละของอาจารย์ที่ทำงานวิจัยภายใน ซึ่งสองตัวบ่งชี้ี้มีความสัมพันธ์กัน ผลงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับต้องถึงภูมิภาคตะวันตก

คณะวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพมีผลการดำเนินงานใน 2 ตัวบ่งชี้ในข้อ 1 ต่ำ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับเงินวิจัยภายนอก และร้อยละของอาจารย์ที่ทำงานวิจัยภายนอก แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ของกลุ่มวิชามีศักยภาพในการแสวงหาแหล่งทุนจากภายนอก

จุดเด่น

ได้มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยข้อมูลทางธุรกิจ รับผิดชอบโดยคณะวิทยาการจัดการ เพื่อรับงานจากแหล่งงานสำคัญๆ ทั้งของรัฐและเอกชนเพื่อทำการวิจัย เช่น งานวิจัยของกรมส่งเสริมสหกรณ์ เพื่อทำการวิจัยสัมฤทธิ์ผลของโครงการในพระราชดำริ เป็นต้น ในการทำวิจัยนี้ ได้พยายามให้นักศึกษาในวิชาวิจัยธุรกิจ ได้มีส่วนร่วมทำวิจัยเพื่อเรียนรู้ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ในการศึกษา ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาความสามารถทั้งอาจารย์และนักศึกษา

โอกาสในการพัฒนา

1. งานวิจัยยังอยู่ในจุดที่ควรพัฒนา ถึงแม้ว่าจะให้น้ำหนักไว้ต่ำ แต่ด้วยความเป็นอุดมศึกษา จะต้องตระหนักและต้องสร้างความเข้มแข็งให้มาตรฐานนี้ด้วย
2. ถ้ามองในเชิงศักยภาพด้านการวิจัย ควรวางแผนทางในการปรับโครงการวิจัยให้สอดคล้องกับพื้นที่ เน้นสายเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มีการเชื่อมโยงการทำงานให้มากขึ้น มองถึงศักยภาพของพืชพรรณบางอย่างที่รองรับตลาดในพื้นที่ การอยู่ใกล้ทะเล การได้อาหารจากน้ำเป็นโอกาสที่สร้างโจทย์วิจัยในพื้นที่ได้
3. สถาบันควรมองในภาพรวมของโจทย์วิจัยใน 3-4 ประเด็น คือ ปัญหาของระดับโลก ประเทศ ภูมิภาค ในเรื่องของพลังงาน สิ่งแวดล้อม ขยะ อะไรที่เป็นจุดบอดในสังคมส่วนใหญ่ สังคมกำลังให้ความสนใจปัญหาใดมากที่สุดการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคมอยู่ในเกณฑ์ต้องพัฒนา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ (ค่าน้ำหนัก 30)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 4.67 ระดับการประเมิน ดีมาก มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ เป็นมาตรฐานที่เป็นจุดเน้นของสถาบันที่ให้ค่าน้ำหนักไว้ ร้อยละ 30 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ได้คะแนน 4.63 ระดับการประเมิน ดีมาก กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้คะแนน 4.33 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้คะแนน 4.13 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้คะแนน 3.88 ระดับการประเมินดี และกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนน 3.79 ระดับการประเมิน ดี

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับงานบริการวิชาการ ทุกคณะในมหาวิทยาลัยร่วมมือกันจัดทำโครงการต่างๆ ที่ให้บริการและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน และประสานความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีการจัดทำกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องสูงถึงร้อยละ 51.32 รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณเพื่อรองรับการบริการวิชาการเป็นจำนวนถึง 13,748.79 ต่ออาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นค่าที่สูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา 2548 ผลการดำเนินงานต่อชุมชน มีเสียงสะท้อนจากภายนอกดี ได้รับความพึงพอใจ และแต่ละกลุ่มสาขาวิชาคงต้องเก็บข้อมูลในรายละเอียดที่ได้มาตรฐาน เพื่อการรายงานที่ถูกต้องสมบูรณ์

จุดเด่น

1. ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ใช้ประโยชน์จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและร่วมมือกับจังหวัดในการบริการวิชาการได้อย่างเต็มที่ รวมถึงงบประมาณด้วย

2. บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ และมีความตั้งใจสูง สามารถสร้างงานบริการวิชาการที่เข้าถึงชุมชนได้ดี มีผลการวิจัยที่เป็นการแก้ปัญหาให้ท้องถิ่น นำมาสู่การจัดทำโครงการบริการวิชาการได้ดี

โอกาสในการพัฒนา

1. ควรดำเนินการในกิจกรรมที่เป็นการบูรณาการ ผสมผสานกันระหว่างงานการเรียน การสอน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพราะเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยทำได้ดีมี impact ต่อชุมชนสูง

2. ควรสนับสนุนให้กลุ่มวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกลุ่มวิชาบริหารธุรกิจ ดำเนินกิจกรรมในด้านบริการวิชาการให้มากขึ้น อาจเริ่มจากการบูรณาการของกลุ่มวิชา

3. มหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน และสร้างมูลค่าเพิ่มของการให้บริการวิชาการเพื่อเพิ่มรายรับให้มากขึ้น รวมทั้งพัฒนาฐานข้อมูลของการบริการวิชาการเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการเชิงธุรกิจ

4. การเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ที่ปรึกษาภายนอกยังน้อยอยู่ ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับกลางของเกณฑ์

มาตรฐานที่ 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ค่าน้ำหนัก 20)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 5.00 ระดับการประเมิน ดีมาก มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นมาตรฐานที่สถาบันให้ค่าน้ำหนักไว้ ร้อยละ 20 กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้คะแนน 5.00 ระดับการประเมินดีมากเท่ากัน ส่วนกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้คะแนน 4.00 ระดับการประเมินดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีตระหนักถึงความสำคัญของการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมทั้งได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุง อนุรักษ์และพัฒนาที่หลากหลายต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์สามัคคี สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย แผนงานและวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาส่งเสริมนักศึกษา มีกิจกรรมในการอนุรักษ์พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวม 1,110 กิจกรรม FTES 5,256.87 คิดเป็นร้อยละ 21.12 นอกจากนี้ยังได้ สนับสนุนงบประมาณในการใช้จ่ายจากงบดำเนินการทั้งสิ้น 106,789,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.98 มีผลงานที่แสดงถึงการสร้างมาตรฐาน ศิลปะและวัฒนธรรม คือ 1) ศิลปะงานปูนปั้น 2) ศิลปะดอกกระดาย 3) งานจิตรกรรมลายรดน้ำ 4) นาฏศิลป์ไทย 5) ดนตรีไทย 6) ดนตรีสากล 7) วงดนตรีลูกทุ่งไทย 8) อาหารไทยโดยเฉพาะอาหารเมืองเพชร เช่น ข้าวแช่ ขนมหมื่อแกง

จุดเด่น

สามารถบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการบริการวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย หลากหลายโครงการล้วนเป็นประโยชน์กับท้องถิ่นและนำไปใช้ได้จริง รวมทั้งสามารถนำศิลปวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาไทย คือ นาฏศิลป์ไทยออกเผยแพร่ในระดับสากล คือ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้

มาตรฐานที่ 5 ด้านการพัฒนาศาสนาและบุคลากร (ค่าน้ำหนัก 20)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 4.46 ระดับการประเมิน ดี มาตรฐานด้านการพัฒนา ศาสนาและบุคลากร เป็นมาตรฐานที่สถาบันให้ค่าน้ำหนักไว้ ร้อยละ 20 ค่าคะแนนการประเมินในแต่ละกลุ่มวิชามีความแตกต่างกันมาก โดยกลุ่มวิชาเกษตรศาสตร์มีความโดดเด่นมากที่สุด ได้คะแนน 4.37 ระดับการประเมิน ดีมาก กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ได้คะแนน 4.18 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนน 3.82 ระดับการประเมินดี กลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้คะแนน 3.73 ระดับการประเมิน ดี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ได้คะแนน 3.27 ระดับการประเมินพอใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีการจัดประชุมบุคลากรทุกส่วนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนา มหาวิทยาลัย โดยอาศัยผลการประเมินภายในปี 2547 และผลการประเมินภายนอกกรอบที่หนึ่งใน ปี 2545 มีการทำแผนกลยุทธ์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และกำหนด กิจกรรมในการจัดการความรู้ 32 กิจกรรม เช่น จัดตั้งเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างหน่วยงาน ภายในมหาวิทยาลัย และฝึกอบรมการจัดการความรู้ให้แก่บุคลากร จัดทำเว็บไซต์การจัดการความรู้ ประชาสัมพันธ์การจัดการความรู้ ประเมินผลการสร้างความตระหนักโดยแบบสอบถาม สัมภาษณ์ ฯลฯ โดยมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนทั้งส่วนของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก ศูนย์ต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ต้องการการพัฒนา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ร้อยละของ เงินเหลือจ่ายสุทธิ และการพัฒนาความรู้ของฝ่ายสนับสนุน ซึ่งได้ค่าคะแนนการประเมินค่อนข้างต่ำ ในทุกกลุ่มสาขาวิชา รวมทั้งยังไม่มีศักยภาพระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการที่ชัดเจนเพียงพอ

จุดแข็ง

1. องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยที่เข้มแข็งมาจากบุคลากรที่หลากหลายสาขา และเป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับในความสามารถ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์
2. มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาอาจารย์ทั้งในและ ต่างประเทศสูง

โอกาสในการพัฒนา

1. มหาวิทยาลัยควรใช้ประโยชน์จากการมีองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยที่เข้มแข็ง โดยการติดตามและประเมินผลตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนการดำเนินงานในเรื่องการจัดการความรู้ โดยใช้ฐานความรู้จากโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
3. ควรมีการพัฒนาผู้บริหารทุกระดับ ในความเป็นผู้นำยุคใหม่
4. โดยรวมควรต้องมีการสร้างเอกลักษณ์ในสาขาวิชา ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยมี 3 กลุ่ม มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงควรต้องวิเคราะห์โอกาสอย่างชัดเจน การทำปริญญา 2 สาขาาร่วมเป็นพื้นที่หนึ่งที่ยังไม่ได้ทำ
5. มหาวิทยาลัยฯ ควรทำวิจัยสถาบันเพื่อวิเคราะห์ว่าเหตุใดในบางกลุ่มสาขาวิชาไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่มีประสิทธิผลตามเป้าหมายได้ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงหรือส่งเสริมกลุ่มวิชาให้มีผลการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้น
6. ควรพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูล ให้เป็นฐานข้อมูลออนไลน์เพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่มีอยู่เป็นการเก็บข้อมูลที่จัดระบบ ยังไม่เป็นฐานข้อมูล รวมทั้งยังไม่พบระบบการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของการบริหารจัดการข้อมูล

มาตรฐานที่ 6 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน (ค่าน้ำหนัก 20)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 4.00 ระดับการประเมิน ดี มาตรฐานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เป็นมาตรฐานที่สถาบันให้ค่าน้ำหนักไว้ ร้อยละ 20 โดยเกาะกลุ่มกันอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และในกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้คะแนน 4.11 เท่ากัน ระดับการประเมิน ดี กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้คะแนน 4.00 เท่ากัน ระดับการประเมิน ดี ส่วนกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนนลดต่ำลงมาอยู่ที่เพียง 3.89 อยู่ในระดับดี

เนื่องจากมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนการเป็นนิติบุคคล ในปีการศึกษา 2548 กลุ่มสาขาวิชาได้ใช้หลักสูตรของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏที่ได้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบเป็นหลักสูตรมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามก็ได้มีการพัฒนาหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรเก่าที่จะใช้แทนหลักสูตรเก่าที่มีอยู่ ปัจจุบันอยู่ในระหยังการนำเสนอต่อ สกอ. เพื่อเห็นชอบและดำเนินการตามลำดับต่อไป

จุดเด่น

1. บุคลากรมีความกระตือรือร้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและมหาวิทยาลัย นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาสถาบัน โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้การสอนที่ต้องการพัฒนาสาขาวิชาของตนเองให้มีสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นที่ต้องการของสังคม
2. ทุกหลักสูตรมีรายวิชามอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ การค้นคว้าวิจัยโดยอิสระ เช่น รายวิชาเลือกเสรีที่ครอบคลุมองค์ความรู้ต่างๆ รายวิชาสัมมนา รวมทั้งรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติในภาคสนาม นอกเหนือจากระดับปริญญาตรีในหลักสูตรปริญญาโททุกสาขาจะเลือกแผนการเรียนโดยการให้ทำวิทยานิพนธ์
3. ในการจัดการเรียนการสอนผลการประเมินคุณภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับดีทุกกลุ่มสาขาวิชา การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษามีจำนวนมากเพียงพอที่จะช่วยพัฒนานักศึกษานอกชั้นเรียน มีทั้งที่จัดโดยคณะ และจัดโดยกองพัฒนานักศึกษา
4. อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการค่อนข้างดี คือ ร้อยละ 40.68 และใส่ใจกับจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มีการประเมินเพื่อป้องกันทบทวนและส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
5. มีแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา โดยประสานการใช้ทรัพยากรระหว่างคณะที่จะเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นอย่างดี นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นสถาบันการศึกษาขนาดกลาง\
6. นโยบายที่ให้นักศึกษาทุกคนมีทักษะความสามารถอย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ เป็นนโยบายที่เด่นมาก ควรมีการประชาสัมพันธ์ และมีระบบการบริหารจัดการที่ดี และในส่วนของกลุ่มสาขาที่มีการเตรียมความพร้อมทางด้านคอมพิวเตอร์ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนและพัฒนาให้มีประสิทธิผลมากขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. เพื่อให้มาตรฐานทางวิชาการและศักยภาพบุคลากรของสถาบันมีความน่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษาและวงการวิชาชีพต่างๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยจึงต้องร่วมพลังในการสร้างมาตรฐาน โดย Benchmarking กับมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับอย่างสม่ำเสมอ และทำงานเน้นคุณภาพมากขึ้น
2. ค่าใช้จ่ายระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศ ต่อจำนวนนักศึกษาต่ำมาก ควรพัฒนาเพื่อให้นักศึกษาก้าวทันโลกเทคโนโลยี

3. ควรจัดระบบการจัดการฝึกงานในสถานประกอบการในเชิงสหกิจศึกษาโดยจัดเป็นหลักสูตรเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษา เพื่อช่วยแก้ปัญหาการรับเงินเดือนต่ำกว่าคุณวุฒิ

มาตรฐานที่ 7 ด้านระบบการประกันคุณภาพ (ค่าน้ำหนัก 20)

ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 4.00 ระดับการประเมิน ดี มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ เป็นมาตรฐานที่สถาบันให้ค่าน้ำหนักไว้ร้อยละ 20 โดยกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้คะแนน 5.00 ระดับการประเมิน ดีมาก กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ และกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนนระดับ 4.00 ระดับการประเมินดีเท่ากัน

มหาวิทยาลัยฯ มีระบบ วิธีการ ขั้นตอนในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในรูปคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาและคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา และรายงานการประเมินตนเองในระดับคณะ กลุ่มสาขาวิชา สถาบัน สำนักและระดับมหาวิทยาลัย มีความร่วมมือระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยภาคตะวันตกในการตรวจประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพการศึกษาในจุลสารคอนซังใหญ่อย่างต่อเนื่อง และได้มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน โดยมุ่งหมายให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวัฒนธรรมในการทำงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แต่ยังไม่มีความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการที่ชัดเจน

เนื่องจากข้อมูลมาจากหลายแหล่ง เช่น กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ และหน่วยงานสนับสนุนในการสังเคราะห์ข้อมูลควรได้มีการระบุที่มาของข้อมูล ควรมีการสอบทานข้อมูลให้ละเอียดถูกต้อง ซึ่งจะทำให้การรายงานผลการดำเนินงานมีความถูกต้อง มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ควรนำเอาตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายนอก (ตัวชี้วัด ก.พ.ร.) และตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายใน ผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อการประเมินทั้งภายในและภายนอก อีกทั้งใช้ขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพทั่วทั้งองค์กร

2. แม้ว่านโยบายและวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะวางไว้อย่างดีเยี่ยม แต่การกำหนดกลยุทธ์และการกระจายกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างทั่วถึงทุกคณะ กลุ่มสาขาวิชา สำนัก สถาบันและทุกๆ หน่วยงานในองค์กร ยังมีไม่เพียงพอและไม่ชัดเจน อีกทั้งยังคงมีความเข้าใจและความสามารถในการบรรลุเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยอาจต้องมีมาตรการเชิงรุกในการสื่อสารนโยบายและแผนกลยุทธ์ลงไปสู่

ระดับล่างอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการกำหนดกระบวนการติดตามและช่วยเหลือหน่วยงานบางหน่วยงานที่ยังมีขีดความสามารถในด้านต่างๆ ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่ามาตรฐานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

3. ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จะประเมินตนเองครบตามขั้นตอนก็ตาม แต่ผลการดำเนินงานส่วนใหญ่บ่งบอกว่าได้ทำกิจกรรมอะไร ไม่ได้แสดงผลให้ชัดเจนในเชิงการประเมินว่าการดำเนินงานเหล่านั้นได้ก่อให้เกิดผลอะไรและอย่างไร จึงจำเป็นต้องมีการทำความเข้าใจตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยก่อน ทั้งในเรื่องของการตั้งเกณฑ์การประเมินทั้งภายในและภายนอกการสื่อสารของคนในองค์กร การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาาร่วมกันทั้งบุคลากรในคณะและต่างคณะ ตลอดจนการพัฒนา กลุ่มเครือข่ายงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อการ Benchmarking ต่อไปในอนาคต หรือแม้แต่การหา Best Practice ของกระบวนการในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกัน

4. เป้าหมายในการประกันคุณภาพของสถาบัน ไม่ได้กำหนดจากความมุ่งมั่นที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมายส่วนใหญ่ตั้งจากผลการดำเนินงานและความน่าจะเป็น ขาดการตั้งเป้าหมายในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมที่จะใช้วัดศักยภาพได้ ทำให้ไม่พบความท้าทายเพื่อการก้าวสู่เป้าหมายหรือเกินกว่าเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะที่มีโอกาสในการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศของภูมิภาคได้ จึงสมควรตั้งเป้าหมายที่กำหนดล่วงหน้าโดยฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการและรับรองเป้าหมายโดยสภามหาวิทยาลัย ให้ทุกคนในองค์กรมองเห็นภาพชัดเจนของเป้าหมายที่มุ่งไปสู่อนาคตของมหาวิทยาลัย

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ควรกำหนดรูปแบบการนำเสนอของข้อมูลสาขาวิชาให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อความสะดวกแก่การอ้างอิงและการตรวจสอบและแยกปกรายงานของกลุ่มมีประกันคุณภาพ รายงานการประเมินตนเองระดับสถาบันและแต่ละหน่วยงานให้มีความแตกต่างเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน

6. ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคตะวันตก ได้มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพก็ตาม ควรจะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เป็นแนวหน้าในการทำงานประกันคุณภาพ (เช่น กลุ่ม QA Forum ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย) เพื่อนำ Knowledge Management และ Best Practice ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ มาใช้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

ผลการประเมินคุณภาพรายกลุ่มสาขาวิชา

ผลการประเมินคุณภาพรายกลุ่มสาขาวิชา มีรายละเอียด ดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2550 : 24-31)

กลุ่มสาขาวิชาการเกษตรศาสตร์

สรุปผลการประเมินค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของทุกมาตรฐานในคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้คะแนน 4.33 ผลการประเมินอยู่ในระดับดีจึงสรุปการประเมินได้ว่ากลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ

กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ จัดการเรียนการสอนในคณะเทคโนโลยีการเกษตรระดับปริญญาตรี 4 สาขาวิชา ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตวบาล เทคโนโลยีการเกษตร และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการอาหาร มีการพัฒนาหลักสูตรใหม่ 2 หลักสูตร ในสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และสัตวศาสตร์ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตบัณฑิต รวมทั้งการพัฒนางานวิจัยที่ตอบสนองต่อชุมชนท้องถิ่นมากขึ้น และมีการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาไปสู่ความเป็นคณะที่มีการบริหารจัดการสมัยใหม่ บัณฑิตของคณะมีส่วนช่วยในการทำงานเพิ่มขึ้นในมาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนยังไม่มี ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามมาตรฐานของอุดมศึกษา ทั้งในด้านของการจัดทำหลักสูตร คุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์

เนื่องจากคณะเทคโนโลยีการเกษตรผลิตนักศึกษาเฉพาะระดับปริญญาตรี จึงผลการประเมินตนเองเฉพาะในตัวบ่งชี้ที่ 1.1-1.6 ผลการประเมินได้รับคะแนน 5 ทุกตัวบ่งชี้ แต่มีข้อสังเกตว่า ผลสัมฤทธิ์ของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตนั้น คิดจากแบบสำรวจที่ได้รับเพียง 23% ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่น้อยมาก ควรต้องปรับปรุงในการสำรวจครั้งต่อไป

คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีความโดดเด่นในเรื่องของงานวิจัยที่เป็นการสร้างองค์ความรู้อยู่แล้ว ดังนั้นการนำองค์ความรู้ไปถ่ายทอดให้เกิดผลงานด้านการบริการวิชาการจึงไม่ใช่เรื่องยาก และสามารถทำได้ดี ทั้งในส่วนของการตั้งค่าใช้จ่ายในการบริการวิชาการ คิดเป็นจำนวนเงิน 248,000 บาท และจำนวนกิจกรรมการให้บริการวิชาการ การที่มหาวิทยาลัยให้ค่าน้ำหนักในมาตรฐานนี้สูง จึงต้องมีการประเมินในตัวบ่งชี้ที่ 3.5-3.7 แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ารายรับที่น่าเป็นรายได้สำคัญให้กับคณะกลับมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งผู้บริหารต้องมีการวางแผนในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากบริการวิชาการ ในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการที่คณะต้องทำให้ได้คือการนำไปต่อยอดพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น ตลอดจนการสร้างเครือข่ายของงานบริการวิชาการให้มีการขยายมูลค่าหรือสร้างสัญลักษณ์ของผลสำเร็จของงานว่านี่คือผลผลิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งยังไม่มีภาพชัดเจน การคิดกลยุทธ์ในการสร้างเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสำเร็จในงานบริการวิชาการให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติได้

ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับหนึ่งคือสามารถผสมผสานพันธกิจทั้ง 4 ด้านของความเป็นมหาวิทยาลัยเข้าไว้ด้วยกัน โดยส่วนที่เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้น คณะก็เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของตนเองและของมหาวิทยาลัย แต่ในส่วนของการดำเนินงานที่ให้ความสำคัญเป็นหลักนั้น คณะสามารถใช้องค์ความรู้ของคณาจารย์ไปพัฒนาผลิตผลของจังหวัดที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อสืบสานและยกระดับให้ผลิตผลนั้นมีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ไว้วางใจ เช่น งานวิจัยข้าวแช่ หรือตาล แต่งานวิจัยนี้ยังไม่สามารถสื่อให้เห็นการยกระดับคุณภาพของชิ้นงานให้มีความโดดเด่นจนเป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ ซึ่งอาจต้องใช้เวลาและสร้างวัตถุประสงค์การดำเนินงานให้มีเป้าหมายของการพัฒนามาตรฐานที่มีความชัดเจนมากขึ้น และจะนำไปสู่ประสิทธิผลในการอนุรักษ์ พัฒนา ผลิตผลที่เป็นชื่อเสียงและวัฒนธรรมของจังหวัดต่อไป

สัดส่วนปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการที่ต่ำกว่าเกณฑ์ เป็นสิ่งที่คณะต้องเร่งพัฒนาเพื่อมองไปข้างหน้าในการเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่นอกจากจะเพิ่มตัวเลขเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตแล้ว ยังช่วยเพิ่มจำนวนงานวิจัย ผลงานวิจัยที่ดีพิมพ์ และแสวงหางบประมาณวิจัยเพิ่มขึ้นได้อีก

จุดเด่น

1. มาตรฐานด้านการวิจัยนับว่าเป็นจุดแข็งของคณะ จำนวนบุคลากรที่ทำงานวิจัยและงบประมาณวิจัยเพิ่มขึ้น และเนื้อหาของงานวิจัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน เช่น การเลี้ยงปลาอุกทะเล การตรวจสอบจุลินทรีย์ในข้าวแช่เพชรบุรี การใช้สารสีจากผลตาลสุก
2. มาตรฐานด้านงานบริการวิชาการ ที่เป็นผลจากงานวิจัยที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และคณะให้ความสำคัญ โดยการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนเงินสูง เมื่อเทียบกับคณะอื่นๆ
3. เป็นคณะที่มีขนาดเล็ก คณะมีการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านเกษตรที่เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการของท้องถิ่น มีความมุ่งมั่นในการทำงานภายใต้งบประมาณจำกัด

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ควรมีความชัดเจนในการวางแผนการพัฒนาคณาจารย์บัณฑิต โดยอาศัยศักยภาพของงานวิจัยและงานบริการวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในสังคมมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนกลยุทธ์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบัณฑิต เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่เป็น Double Degree การเปิดรายวิชาที่เป็นนวัตกรรม อาจจะต้องจัดทำหลักสูตรที่เป็น Double Degree เช่น ผลิตบัณฑิตการเกษตร ที่มีความรู้เรื่องกฎหมายการค้า มี Combination ซึ่งอาจจะเพิ่มจำนวนปี
2. ควรให้ความสำคัญกับรายรับของบริการวิชาการเพิ่มขึ้น เนื่องจากในระยะเวลาที่ผ่านมา คณะได้บริหารจัดการงานด้านบริการวิชาการ โดยการลงทุน และเป็นที่ยอมรับได้ใน

ระดับหนึ่งแล้ว การดำเนินงานหลังจากนี้ไปน่าจะพัฒนางานบริการวิชาการในแนวทางที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และการให้ประโยชน์แก่สังคมควบคู่ไปกับการสร้างรายได้เพิ่มขึ้นด้วย เพื่อที่จะนำเงินที่ได้ไปพัฒนางานด้านอื่นๆ ต่อไป

3. ควรใช้วิธีการผสมผสานการดำเนินงานในมาตรฐานการวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานให้มีคุณภาพโดดเด่นได้นำไปสู่การวิจัยเชิงพาณิชย์เพราะสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ในจังหวัดที่มีความเก่าแก่ของวัฒนธรรม และมีผลผลิตทางการเกษตรของท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว เช่น มะม่วงเพชรบ้านลาด ข้าวแช่เมืองเพชร หรือการพัฒนาพืชต่างถิ่นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดการสอนในคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีอยู่เพียงไม่กี่แห่ง น่าจะเป็นโอกาสอันดีที่คณะจะต้องวางเป้าหมายในการทำงานให้มีมาตรฐานจนสามารถได้รับการจัดอันดับในระดับต้นๆ ได้ การใช้เครื่องมือคุณภาพ เช่น Benchmarking, Best Practice จะนำคณะไปถึงเป้าหมายที่วางไว้อย่างรวดเร็ว

5. คณะควรสร้างความทันสมัยให้กับองค์กรทั้งในด้านตัวบุคคลและการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับความมุ่งมั่นที่จะเป็น “นวเกษตร” การบริหารจัดการองค์กรเป็นส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้คณะไปถึงคำว่า “นวเกษตร” ซึ่งต้องมีการเรียนรู้การวางแผนยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรมีแนวคิดที่ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมภายนอก

ในส่วนของการพัฒนางานด้านการเกษตรในสังคมท้องถิ่น คณะควรมีการวางแผนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ Marine Science น้ำ ปลา สวายงาม ปลาหมอสี ปลากัดพื้นเมือง พัฒนางานวิจัยเกษตรในเชิงพาณิชย์ เช่น ผลไม้ พืชผลที่รู้จัก คือ มะม่วงเพชรบ้านลาด มีชื่อติดตลาด หรือคิดนอกรอบ เช่น พัฒนาพืชต่างถิ่นเพื่อรองรับกิจการท่องเที่ยว แหล่งทุนสำคัญ คือ สถาบันวิจัยการพัฒนาก่อการเกษตร (สกว.)

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ

สรุปผลการประเมิน ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของทุกมาตรฐานในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพได้คะแนน 4.26 ผลการประเมินอยู่ในระดับ ดี จึงสรุปการประเมินได้ว่า กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ ได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้จัดการศึกษากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพภายใต้การดำเนินการของ 3 คณะ โดยเปิดสอนในระดับปริญญาตรีในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตและวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ส่วนในระดับบัณฑิตศึกษาเปิดสอนในหลักสูตรเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทางการศึกษา สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณภาพ

บัณฑิตระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาส่วนมาก คือ ร้อยละ 83.85 มีงานทำและประกอบอาชีพอิสระภายในหนึ่งปี และในจำนวนนี้มีประมาณร้อยละ 72 ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา มีเพียงร้อยละ 59 ที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นตามเกณฑ์ งานวิชาการที่ได้รับรางวัลระดับชาติ มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ชิ้นงาน ส่วนวิทยานิพนธ์นักศึกษาระดับปริญญาโทยัง ไม่มีการตีพิมพ์และเผยแพร่ เนื่องจากยังไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

คํายานวิจัยและงานสร้างสรรค์เมื่อพิจารณาในมิติของอัตราส่วนต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดอยู่ในระดับพอใช้ อย่างไรก็ตามกลุ่มสาขาวิชาที่มีผลงานด้านจำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และภาพรวมของกลุ่มสาขาวิชาที่ได้รับงบประมาณงานวิจัยที่ได้รับทั้งจากภายนอกสถาบันอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานด้านการวิจัยของ สมศ.

ในรอบปีที่ผ่านมากลุ่มสาขาวิชา มีระบบการประกันคุณภาพที่เป็นงานปกติ มีการดำเนินงานตามนโยบายและแนวทางของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นการสร้างความเข้าใจการดำเนินงานการประเมินภายใน และการติดตามผล อย่างไรก็ตามกรณีของการประเมินภายนอกตามเกณฑ์มาตรฐานของ สมศ. เป็นสิ่งใหม่สำหรับบุคลากรในสาขาวิชา การทำความเข้าใจกับทุกคนเพื่อให้สามารถนำผลการประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้มาพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จุดเด่น

1. หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของสังคม สามารถกำหนดให้เป็นจุดเด่นและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย จึงมีโอกาที่จะพัฒนากลุ่มสาขาวิชาให้มีความโดดเด่นและมีศักยภาพ โดยสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
2. บุคลากรมีความกระตือรือร้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและมหาวิทยาลัย นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาสถาบัน โดยเฉพาะเรื่องการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาสาขาวิชาของตนเองให้มีสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นที่ต้องการของสังคม
3. นักศึกษามีความภาคภูมิใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชา

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ปัจจุบันครุวิทยาาสตร์ของประเทศขาดแคลนเป็นจำนวนมาก กลุ่มสาขาวิชาน่าจะมีส่วนในการสนับสนุนให้มีการผลิตครุวิทยาาสตร์ที่ดี ตอบสนองความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันมีประสบการณ์ในการผลิตครูมาก่อน
2. การพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะด้านการสัมมนาทางวิชาการ การนำเสนอผลงานการอบรมยังมีความจำเป็นมากแต่งบประมาณที่จัดสรรในเรื่องนี้ยังน้อยมาก

3. ควรสนับสนุนและกำหนดแผนในการทำวิจัยของอาจารย์ให้สูงขึ้น ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้ครบวงจร ได้แก่ การเผยแพร่ แหล่งงบประมาณสนับสนุนทั้งภายนอกและภายในสถาบัน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สรุปผลการประเมิน ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของทุกมาตรฐานในกลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ได้คะแนน 4.16 ผลการประเมินอยู่ในระดับ ดี จึงสรุปการประเมินได้ว่า กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดการศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีอาจารย์ปฏิบัติงานจริงจำนวน 72 คน มีนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า 3,483 คน อัตราส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์ 48.37 ต่ออาจารย์ 1 คน อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก มีเพียงร้อยละ 5.26 มีความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่บุคลากรในท้องถิ่น เช่น ห้องสมุดสาขาวิชาดนตรี ห้องดนตรีสากล ดนตรีไทย ห้องนาฏศิลป์ และห้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีผลงานในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งบูรณาการองค์ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการบริการวิชาการและการวิจัยหลายโครงการ

จุดเด่น

มีการผลิตบัณฑิตหลากหลายสาขาวิชาซึ่งตรงกับความต้องการของท้องถิ่น เช่น สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ (การปกครองท้องถิ่น) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

1. ควรขยายตัวอย่างระมัดระวัง เตรียมแผนการจัดการผลิตชุดบัณฑิตให้รัดกุม ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลงาน
2. ควรวางแผนพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ให้สามารถดำเนินการวิจัยต่อจากอาจารย์และนักวิจัยในปัจจุบันได้อย่างต่อเนื่อง และคงคุณภาพที่ดีอย่างเดิมไว้ให้ได้

กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

สรุปผลการประเมิน ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของทุกมาตรฐานในกลุ่มสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้คะแนน 4.11 ผลการประเมินอยู่ในระดับ ดี จึงสรุปการประเมินได้ว่า กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ

กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จัดการศึกษาในคณะครุศาสตร์ผลิตบัณฑิตให้ปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ร้อยละ 89.67 มีจำนวนร้อยละ 26.06 ที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปเกณฑ์ ก.พ. และในรอบ 3 ปีการศึกษาที่ผ่านมา มีนักศึกษา

โปรแกรมพลศึกษาได้รับรางวัล จำนวน 2 คน และนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี ได้รับรางวัล จำนวน 10 คน นายจ้าง/ผู้ประกอบการพึงพอใจคุณลักษณะของบัณฑิตในระดับมากทุกรายการ

ในส่วนบัณฑิตศึกษามีบทความจากวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่เพียงร้อยละ 12.24 ผลงานของอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในระดับท้องถิ่นภูมิภาค ตะวันตก มีศูนย์ศึกษาพัฒนาครู เป็นแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ แต่มีข้อสังเกตว่าศูนย์นี้ไม่มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบโดยตรงและไม่มีการประมาณของศูนย์เอง

คณะครุศาสตร์ได้รับงบประมาณค่อนข้างน้อย และเมื่อคิดค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิต ระดับปริญญาตรีต่อคนแล้วยังต่ำกว่าเกณฑ์อยู่มาก ทรัพยากรที่ใช้ในการสนับสนุนให้การดำเนินงาน และพัฒนาบุคลากรเป็นไปได้อย่างดี ส่วนใหญ่ได้มาจากการจัดโครงการพิเศษของคณะ

จุดเด่น

1. เป็นคณะที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีการสร้างสมวัฒนธรรมองค์การ โดยเฉพาะ
2. มีคณาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน และมีจิตวิญญาณความเป็นครูสูงได้รับการประเมินคุณภาพการสอนอยู่ในระดับดี
3. มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยเครือข่ายมหาวิทยาลัยภาคกลางตอนล่างที่มีคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อร่วมมือกันในการทำวิจัยและช่วยเหลือกันทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

1. ควรจัดทำแผนรองรับการเกษียณอายุราชการของอาจารย์
2. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้หลากหลายเพื่อสนับสนุนการศึกษาอบรมครู ประจําการ และการประเมินเข้าสู่วิทยฐานะของครูรวมทั้งหลักสูตรที่ประสาทปริญญาซึ่งอยู่ในความสนใจของชุมชนในท้องถิ่น และสังคมทั่วไป

กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สรุปผลการประเมิน ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของทุกมาตรฐานในกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนน 3.94 ผลการประเมินอยู่ในระดับดี จึงสรุปการประเมินได้ว่ากลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ

กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จัดการศึกษาโดยคณะวิทยาการจัดการ มีทั้งหลักสูตร 2 ปี และ 4 ปี มีหลักสูตรภาคพิเศษ โดยเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโททางบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรี Executive BBA. โดยเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทที่ 2 ทางสาขาวิชาการบัญชี กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่หล่อหลอมให้มีความซื่อสัตย์ พากเพียร รับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถเชิงวิชาการ โดยการจัดการให้มีการสอบ Exit Exam ในกลุ่มทักษะหลักทางภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ ร้อยละของการมีงานทำของบัณฑิตไม่ถึงร้อยละ 50 เนื่องจากมีหลายสถาบันที่เป็นคู่แข่งในการผลิตบัณฑิต และส่งผลต่อเงินเดือนเริ่มต้นของบัณฑิต ที่ไม่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นตามเกณฑ์ ในมาตรฐานด้านการวิจัย ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกับกลุ่มวิชาอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน เนื่องจากไม่ได้เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัยด้วย

จุดเด่น

1. กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตให้มีความซื่อสัตย์ พากเพียร รับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีการจัดสอบ Exit Exam ในกลุ่มทักษะหลัก ส่งผลให้บัณฑิตมีคุณภาพ และสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้

2. คณะวิทยาการจัดการได้มีการตั้งศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จัดสร้างห้องสมุดเฉพาะของคณะเพื่อเน้นสาระความรู้ด้าน Management Sciences รวมทั้งมีศูนย์วิจัยและข้อมูลท้องถิ่นทางธุรกิจ ซึ่งได้มีส่วนในการให้บริการในการฝึกอบรม สัมมนาให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเป็นที่พึงของท้องถิ่นได้ เห็นได้จากการจัดทำโครงการฟุ่มเฟือยผู้ประกอบการในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในโครงการกองทุนหมู่บ้าน การสอนการทำบัญชีในหมู่บ้าน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

1. คณะวิทยาการจัดการ ยังมีจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำสูงเกินกว่ามาตรฐานของสกอ. เนื่องจากมีนักศึกษาเพิ่มขึ้นแต่ไม่ได้มีการจัดสรรอัตราค่าจ้างให้เหมาะสมและเนื่องจากคณะมีการจัดการสอนในระดับปริญญาโท ดังนั้นจึงควรมีการเพิ่มจำนวนอาจารย์ประจำระดับปริญญาเอก สายตรง เพื่อเป็นผู้สอนและควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ได้คุณภาพ รวมทั้งพัฒนาให้อาจารย์ทำวิจัยให้มีผลงานเพิ่มขึ้น เป็นที่ประจักษ์ก่อนการเปิดสอนปริญญาเอก

2. ผลงานวิจัยน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับการผลิตบัณฑิตศึกษาและได้รับเงินสนับสนุนวิจัยจากสถาบันในอัตราต่ำ ควรเร่งพัฒนาคณาจารย์ให้มีผลงานวิจัยมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเปิดสอนในระดับปริญญาโท และสมควรเตรียมแผนพัฒนาคุณภาพงานวิจัยเพื่อให้วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาได้มีโอกาสตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้นรวมทั้งพิจารณางานด้านศิลปวัฒนธรรมในภาพกว้างมากกว่าเพียงการจัดกิจกรรมตามธรรมเนียม ประเพณี เช่น การใช้ความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นผสมผสานกับการจัดการ SME ในการพัฒนาบรรทัดฐานที่แสดงเอกลักษณ์ เป็นต้น

3. คณะไม่มีเงินเหลือจ่ายสุทธิ ซึ่งแสดงถึงการที่ยังไม่สามารถบริหารเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณให้มีผลออกงายจนมีเงินเหลือจ่ายได้ ซึ่งโดยศักยภาพและศาสตร์โดยตรงสาขานี้ ควรทำได้ดี

4. เนื่องจากความเข้าใจในการเก็บตัวเลขและความสมบูรณ์ของข้อมูลยังมีน้อย ทำให้การทำงานประกันคุณภาพมีปัญหาและไม่สามารถใช้ผลการดำเนินงานไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาบนฐานข้อมูลที่ถูกต้องได้อย่างเพียงพอ

5. จากศักยภาพในการให้บริการวิชาการสู่ท้องถิ่นได้ดีนั้น ควรพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการให้สามารถบริหารศูนย์ต่างๆ ของคณะให้เลี้ยงตนเองได้

จากผลการประเมินข้างต้นของ สมศ. อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีผ่านการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริการวิชาการของ สมศ. ไม่ว่าจะเป็นจำนวนโครงการที่ให้บริการ การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาบูรณาการและพัฒนารับเรียนการสอนและการวิจัยและจำนวนแหล่งบริการวิชาการวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับระดับชาติ

เมื่อพิจารณาในเรื่องค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันที่ใช้ในการบริการวิชาการ พบว่ามหาวิทยาลัยได้มีรายได้จากการให้บริการวิชาการในระดับดีมาก ทั้งที่มหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายในการให้บริการวิชาการสูงเช่นเดียวกัน

แม้มหาวิทยาลัยจะมีทรัพยากรทั้งบุคลากรและงบประมาณที่จำกัด ค่าใช้จ่ายต่อจำนวนนักศึกษาค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของประเทศ แต่ก็สามารถดำเนินการตามภารกิจของสถาบันได้ตามศักยภาพ โดยมีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในและภายนอกกลุ่มสาขาวิชา รวมทั้งหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ด้านปัจจัยนำเข้าที่จะนำสู่คุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ผู้สอน ทั้งจำนวนต่อนักศึกษา เต็มเวลาเทียบเท่า วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายทางด้านห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของ สมศ. แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มสาขาวิชาและอาจารย์พยายามได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งทางด้านวิชาการและทักษะสังคม สนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการและทักษะชีวิต สร้างความเข้าใจและพึงพอใจให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี ทำให้ผลการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับดี

นอกจากนี้ สมศ. ยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาไว้ว่า จากต้นทุนเดิมที่มีอยู่และดำเนินการได้ดีแล้ว เช่น การให้ความเอาใจใส่ดูแลที่นักศึกษาประทับใจ เป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบัน

การมีทั้งองคมนตรี นายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย การมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความสามารถ มหาวิทยาลัยได้ใช้ประโยชน์จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิได้อย่างเต็มที่ ทำให้มหาวิทยาลัยพัฒนางานได้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

การพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะด้านการสัมมนาทางวิชาการ การนำเสนอผลงาน การอบรม ยังมีความจำเป็นมาก การส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรให้ได้วุฒิการศึกษาที่สูงขึ้นหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งที่ควรเร่งดำเนินการและมีแผนที่ชัดเจนควรสนับสนุนและกำหนดแผนในการทำวิจัยของอาจารย์ให้สูงขึ้น ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้ครบวงจร ได้แก่ การเผยแพร่แหล่งบสนับสนุนทั้งภายนอกและภายในสถาบัน

การเปิดการเรียนการสอนระดับปริญญาเอกเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ควรวางแผนเพื่อบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีประสิทธิผล การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีความสำคัญแต่มีผู้สนใจเรียนน้อย อาจจะต้องปรับระบบจัดหลักสูตร โดยใช้การเรียนปริญญาสองปริญญา (Double Degrees) อาจจะช่วยให้นักศึกษานั้นมีผู้สนใจมากขึ้น น่าจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ และเป็นการใช้ทรัพยากรทั้งด้านอาจารย์และเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีงบประมาณ 2550-2552

ในแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีงบประมาณ 2550-2552 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจดังที่กล่าวแล้วข้างต้น และได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์มหาวิทยาลัยไว้ดังนี้ (กองนโยบายและแผน, 2550 : 10)

1. ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์มหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
1. การผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมนำความรู้	1. บัณฑิตที่มีคุณธรรมนำความรู้ตรง ความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ
2. การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และ สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ที่ตอบสนองต่อการเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่างและประเทศ
3. การบริการวิชาการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นศูนย์กลาง การบริการวิชาการเป็นแหล่งอนุรักษ์ภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่สนับสนุนการพัฒนาและเป็น ประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศ
4. การบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ	4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นองค์กรที่มี ระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และมีการพัฒนาองค์การมาโดยตลอด ซึ่งโดยภาพรวมได้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่น มาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามหากวิเคราะห์ในรายละเอียดของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ยังมีบางจุดที่เป็นจุดอ่อน ดังปรากฏในผลการประเมินคุณภาพของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ทำการประเมินโดยสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบที่สอง ในปี 2548 ผลการประเมินดังกล่าวสามารถสะท้อน ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้ระดับหนึ่ง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่น่าสนใจในการกำหนดแผนกลยุทธ์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในปิงบประมาณ 2550-2552 ดังกล่าวข้างต้น และสามารถนำข้อมูลมา วิเคราะห์เพื่อใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการกำหนดแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้ เป็นอย่างดี

การพัฒนาพื้นที่แบบมีส่วนร่วม (Area-Based Collaborative Research: ABC)

สกว. เป็นหน่วยงานของรัฐนอกระบบราชการ ภายใต้การกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่สำคัญคือการสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ งานครอบคลุมหลายด้าน ตั้งแต่เรื่องของด้านเกษตร สิ่งแวดล้อม สุขภาพสาธารณะ ชุมชน สังคม อุตสาหกรรม ตลอดไปจนถึงนโยบายระดับชาติ และความสัมพันธ์ข้ามชาติ

ในระยะแรกๆ ของการทำงาน สกว. ได้สนับสนุนการสร้างความรู้โดยทั่วไป เพื่อตอบ “คำถามของผู้อยากรู้” คือ นักวิจัยผู้เสนอโครงการ ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยประยุกต์ เมื่อผู้อยากรู้ได้รับคำตอบแล้วก็ป็นอันสิ้นสุด แต่เมื่อ สกว. ทำงานไปนานขึ้น มีผลงานมากขึ้น ก็มีความคาดหวังว่างานวิจัยจะตอบ “คำถามของสังคม” ได้มากขึ้น คำถามของสังคมนี้เป็นคำถามของกลุ่มคน ไม่ใช่คนๆ เดียว มีความซับซ้อนมากกว่า มีเงื่อนไขความเป็นจริงมากกว่า การที่จะตอบคำถามชนิดนี้ได้จะต้องเข้าใจที่มาของคำถาม เข้าใจความสัมพันธ์ของกลุ่มคน เข้าใจเครื่องมือหรือศาสตร์ต่างๆ ที่จะเลือกใช้ และเข้าใจการผสมผสานศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อการตอบคำถามนั้น

โชคคือที่ว่าสังคมไทยมีเครื่องมือหลายอย่าง แต่ถึงกระนั้นประเด็นสำคัญก็คือไม่ได้มีการรวบรวมเครื่องมือเหล่านี้มาทำงานร่วมกันเพื่อตอบคำถามจริงๆ เรามักใช้เครื่องมือทีละอย่างเพื่อหาคำตอบ เช่น ใช้เทคโนโลยีบ้าง ใช้กฎหมายบ้าง ใช้กระบวนการทางสังคมบ้าง เครื่องมือแต่ละอย่างถึงจะคืออย่างไรมีขีดความสามารถเฉพาะด้านเท่านั้น การพัฒนาขึ้นอยู่กับเครื่องมือเหล่านี้จึงสับสนและขัดแย้งกัน และมักสร้างปัญหาใหม่ให้แก่อีก วงจรนี้เกิดขึ้นซ้ำๆ ซากๆ ในประเทศไทยเป็นเวลาหลายสิบปีมาแล้ว

การก้าวพ้นวงจรซ้ำซากนี้ให้ได้เป็นภารกิจสำคัญของ สกว. ในการ “สร้าง ความรู้เพื่อพัฒนาประเทศ” ซึ่ง สกว. เชื่อว่าต้องเริ่มจากการถามคำถามที่เหมาะสมก่อน แล้วจึงสามารถสร้างความรู้ที่ผสมผสานเครื่องมือต่างๆ ขึ้นมาตอบคำถามนั้น ไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับการสร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การเสริมสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข หรือการรักษาสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศให้ยั่งยืน

งานวิจัยเพื่อพัฒนาทั้งพื้นที่ หรือเรียกโดยย่อว่า งาน ABC เป็นกระบวนการจัดการงานวิจัยที่ สกว. ได้เริ่มพัฒนาแนวคิดและวิธีการทำงานมาตั้งแต่ปี 2549 ด้วยการหาวิธีการ “ทอน” คำถามลงให้มีขนาดพอเหมาะสำหรับตอบได้ ด้วยการลดขนาดจาก “ประเทศไทย” ลงเป็น “จังหวัด” เพื่อจะเห็นแนวทางที่จะตอบคำถามได้ เป้าหมายของงานนี้คือ การพัฒนาความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ สังคม ของพื้นที่ด้วยการพัฒนากลไกการจัดการของจังหวัดให้มีข้อมูลและ

ความรู้ที่จำเป็น เพื่อกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดสำหรับจังหวัดโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือ

งาน ABC มีหลักสำคัญ 4 ข้อ คือ

1. ใช้ “พื้นที่” เป็นตัวร่วม คือ จังหวัดเพราะมีกลไกบริหารที่ค่อนข้างจะชัดเจนอยู่แล้ว มีทรัพยากรในการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ กำลังคนชัดเจน แต่ขาดข้อมูลความรู้ ขาดการมีส่วนร่วม ฉะนั้นงาน ABC จึงเน้นการเข้าไปเสริมกลไกการจัดการของภาคี จังหวัด ซึ่งหมายรวมถึงภาครัฐ เอกชน ภาคธุรกิจ ประชาสังคม สถาบันการศึกษา สถาบันความรู้ในด้านวิชาการ

2. โจทย์วิจัยเป็นปัญหาของจังหวัด หมายความว่าทุกคนเห็นว่าเรื่องนี้ควรจะทำเป็น โจทย์เชิงพัฒนา ไม่ใช่โจทย์วิจัย คือ ปัญหาที่มีมาทางพัฒนา แต่ว่าจะต้องมีกระบวนการบางอย่าง มาแปลให้เป็นโจทย์วิจัย การตอบโจทย์ลักษณะนี้ต้องการบูรณาการงานหลายสาขา ไม่ใช่งาน สังคมศาสตร์อย่างเดียว ไม่ใช่งานเศรษฐศาสตร์ หรือเทคโนโลยีอย่างเดียว

3. กลไกจังหวัดที่เป็นผู้ร่วมโจทย์ และร่วมกำกับการทำด้วย คือ เดินไปด้วยกัน กระบวนการทำงาน ABC จึงเป็นการพัฒนาบนฐานข้อเท็จจริง ข้อมูล ความรู้ และการมีส่วนร่วม (Collaboration) ตั้งแต่ต้น

4. ABC ทำงานบนฐานข้อมูล และข้อเท็จจริง ไม่ใช่ความเห็น หรือความเชื่อ

Output ของงาน ABC มี 2 ประการ คือ

1. ผลสำเร็จของการแก้ปัญหาที่เป็นโจทย์ร่วมของภาคีพัฒนาในพื้นที่ใด หมายถึง สิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ เปลี่ยนให้ดีขึ้น สิ่งที่เป็นโอกาส แต่ยังไม่ได้ใช้ ก็ใช้ให้มากขึ้น

2. เกิด “กลไก” ที่มีความสามารถจัดการกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ กล่าวคือ กลไกเดิมอาจจะมีแต่ภาครัฐอย่างเดียว หรือมีแต่ธุรกิจ Dominate อย่างเดียว แต่จะอย่างไรให้เป็นกลไกที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน มีความเป็นธรรมพอสมควรระหว่างกัน มีความสามารถในการจัดการเรื่องใหม่ๆ ในอนาคตได้

ผลการดำเนินงาน ปี 2550

ในปี 2550 สกว. ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายการทำงานออกเป็น 6 กลุ่ม รวม 29 จังหวัด ดังนี้

ภาคเหนือ (3)	แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ น่าน
ภาคเหนือตอนล่าง (10)	พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ สุโขทัย ตาก อุตรดิตถ์ ลำปาง กำแพงเพชร อุทัยธานี
ภาคกลาง (3)	นครปฐม สมุทรสงคราม ชัยนาท
ภาคตะวันออก (1)	ระยอง

ภาคอีสาน (6)

นครพนม กาฬสินธุ์ อุบลราชธานี ยโสธร

นครราชสีมา ชัยภูมิ

ภาคใต้ตอนกลาง (6)

สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง

ตรัง สตูล

ปัจจุบันในแต่ละกลุ่มพื้นที่มีการกำหนดกรอบการทำงานและความก้าวหน้าในการดำเนินงานดังนี้

ภาคเหนือตอนบน ให้ความสำคัญกับการยกระดับความเป็นอยู่ของประชากร การสร้างความมั่นคง (ภูมิคุ้มกัน) ในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ (ปัจจัย 4 + พลังงาน และสุขอนามัยที่เชื่อมโยงกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม) และการพัฒนากลไกเชื่อมโยงระหว่างองค์กร อบต. เทศบาล หน่วยงาน ในระดับอำเภอ ก่อนที่จะขยายไปเป็นระหว่างอำเภอจนถึงจังหวัด ทั้งนี้เริ่มดำเนินการในจังหวัดที่ได้รับโอกาสในการพัฒนาน้อยก่อน คือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ปัจจุบันมีงานข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์ปัญหาที่เป็นโจทย์สำคัญของพื้นที่ระดับอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอปาย ปางมะผ้า ในประเด็นทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ การท่องเที่ยว การค้าชายแดน และทำงานร่วมกับกลไกระดับต่ำกว่าจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่และทรัพยากร คือ อบต. เทศบาล โดยมีกลไกอำเภอเป็นกลไกประสานการทำงาน เพื่อเชื่อมต่อกับกลไกจังหวัดในอนาคต ทั้งนี้ในปี 2550 นี้ได้มีการเริ่มนำข้อมูลทรัพยากรที่ดินในพื้นที่ต้นแบบตำบลห้วยปูลิง มาใช้เป็นฐานในการจัดการร่วมระหว่างผู้มีส่วนได้เสียและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในระดับพื้นที่ และเริ่มขยายไปจังหวัดน่านในปลายปี 2550

ภาคเหนือตอนล่าง ได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นผู้ประสานงาน และขับเคลื่อนงานไปเชื่อมต่อกับภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในจังหวัด โดยเริ่มการสำรวจทุนเดิมทั้งด้านความรู้และทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ เพื่อใช้เป็นฐานในการจัดประชุมพัฒนาโจทย์ของพื้นที่โดยใช้เครื่องมือช่องทางสนับสนุนจากทุนนวัตกรรมสถาบัน และฐานเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) 8 เครือข่ายที่มีทุนเดิมในการทำงานร่วมกับ สกว. มาดำเนินงานร่วมกัน ปัจจุบันได้กรอบโจทย์พื้นที่เบื้องต้นใน 10 พื้นที่ และอยู่ระหว่างการตรวจสอบโจทย์การทำงานและพัฒนาโครงการวิจัยในพื้นที่ 10 จังหวัด

ภาคตะวันออก จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่เบื้องต้น พบว่า พื้นที่ภาคตะวันออกเน้นการพัฒนา 15 ด้านด้วยกัน คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้าชายแดน ประมงชายฝั่ง ซึ่งมีทิศทางการพัฒนาที่หลากหลายดังกล่าวส่งผลต่อการสร้างคุณภาพการใช้ทรัพยากร และการจัดการผลกระทบ ปัญหาหลักของพื้นที่ภาคตะวันออกในปัจจุบันมี 2 เรื่อง คือ น้ำและที่ดิน

ในปี 2550 ได้เริ่มดำเนินงานที่จังหวัดระยอง โดยเน้นการสนับสนุน 3 ส่วนด้วยกันคือ

1. งานข้อมูลครัวเรือนและแผนชุมชน (Bottom-up Planning) โดยการสร้างกระบวนการทำงานร่วมกันผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อให้ทุกฝ่ายได้เห็นปัญหาที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันร่วมกัน

2. งานสำรวจข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจภาพรวมการพัฒนาทั้งจังหวัดระยอง ด้านผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการไหลเวียนของเงินในพื้นที่จังหวัดระยองและนอกพื้นที่ จังหวัดระยอง และกับกลุ่มคน เช่น คนพื้นที่ แรงงานพื้นที่ แรงงานต่างถิ่นเข้าออกในพื้นที่ ด้านความต้องการใช้น้ำและจุดมุ่งหมายของการใช้น้ำของคนกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดระยอง ทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาความต้องการใช้ และอุบัติการณ์ของโรคและปัญหาสุขภาพของคนกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดระยอง มีความเชื่อมโยงกับมิตินาพัฒนาในจังหวัด

3. สร้างกระบวนการต่อรองในเชิงผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มทางสังคมที่หลากหลาย

ภาคกลาง เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่จากฐานสินค้าเกษตร เป็นจุดเริ่มต้นไปสู่ความร่วมมือในเรื่องอื่นๆ และมีการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา โดยในปี 2550 ได้ดำเนินงานในพื้นที่ 2 จังหวัด คือ ชัยนาทและนครปฐม

จังหวัดชัยนาท เน้นงาน 5 ส่วน คือ

1. การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผ่านงานข้อมูลครัวเรือนและแผนชุมชน
2. กระบวนการผลิตข้าวปทุมธานี 1 ซึ่งเป็นข้าวที่เกษตรกรนิยมปลูกมากที่สุดในพื้นที่แบบครบวงจร เริ่มตั้งแต่การผลิตเมล็ดพันธุ์บริสุทธิ์ การจัดทำระบบรับรองพันธุ์ กระบวนการหลังการเก็บเกี่ยวและภายในโรงสี พร้อมเชื่อมโยงสู่ตลาด

3. ระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูล (DSSAT) เพื่อพัฒนาคำแนะนำการจัดการผลิตข้าวให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด

4. งานวิจัยเพื่อยกระดับผลผลิตและพัฒนาคุณภาพส้มโอในพื้นที่เพื่อการส่งออก

5. องค์ความรู้ด้านการผลิตและระบบการจัดการเครือข่ายเกษตรกรด้านการผลิต
หญ้าแพงโกล่าเป็นอาชีพทางเลือก

จังหวัดนครปฐม เน้นงาน 4 ส่วน คือ

1. การสื่อสารความรู้สู่เกษตรกรในพื้นที่

2. โครงการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่เพื่อความยั่งยืนจากฐานความเข้มแข็งของจังหวัด

3. โครงการด้านลอจิสติกส์ และ

4. โครงการห่วงโซ่อุปทาน โดยเน้นจากฐานของจังหวัดนครปฐมที่เป็นต้นทางของสินค้าเกษตรคุณภาพสูง และอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการขนส่งเชื่อมโยง

จังหวัดนครปฐม เน้นงาน 4 ส่วน คือ

1. การสื่อสารความรู้สู่เกษตรกรในพื้นที่
2. โครงการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่เพื่อความยั่งยืนจากฐานรากความเข้มแข็งของจังหวัด
3. โครงการด้านลอจิสติกส์ และ

4. โครงการห่วงโซ่อุปทาน โดยเน้นจากฐานของจังหวัดนครปฐมที่เป็นต้นทางของสินค้าเกษตรคุณภาพสูง และอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการขนส่งเชื่อมโยงสินค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เน้นมิติการพัฒนา 3 ส่วน คือ การพัฒนาอาชีพ การพัฒนาเศรษฐกิจที่โยงกับการจ้างงานในท้องถิ่น สุขภาพ การจัดการน้ำ-ภัยจากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจังหวัดยโสธรและอุบลราชธานี โดยในปี 2550 ได้สนับสนุนงานสำรวจข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจพื้นที่ 2 ระดับ

1. **ระดับครัวเรือนและชุมชน** เน้นการเก็บข้อมูลครัวเรือนโดยครัวเรือนและวิเคราะห์ร่วมกันในชุมชนอันจะนำไปสู่การทำให้ครัวเรือนและชุมชนในฐานะกลไกจัดการระดับล่างสุดสามารถปรับพฤติกรรมการบริโภค การออม วิธีการทำเกษตรเพื่อลดรายจ่าย การทำวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนการจัดสวัสดิการชุมชน คิดเป็นส่วนสำคัญของการแก้ปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ และเสริมสร้างเศรษฐกิจพอเพียงจากฐานระดับครัวเรือนและชุมชนขึ้นมา

2. **ระดับจังหวัด** เน้นการวิจัยและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความริเริ่มในการแก้ปัญหา รวมทั้งพื้นที่ต้นแบบต่างๆ ที่เป็นการพยายามของคนในท้องถิ่นในการแก้ปัญหของตนเอง ทั้งนี้เพื่อใช้ข้อมูลดังกล่าวในการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของคนในจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้เห็นปัญหาที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน มิติของงานพัฒนาในระดับจังหวัด ได้แก่ เรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรม และแหล่งจ้างงานนอกภาคการเกษตรในพื้นที่ การค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน การจัดการทรัพยากรดิน น้ำ ป่า สิ่งแวดล้อม การพัฒนาเด็กเยาวชนและการจัดการศึกษา ทั้งนี้ การดำเนินงานจะเน้นการทำให้จังหวัดมีข้อมูลและข้อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาเพื่อให้จังหวัดในฐานะกลไกการจัดการระดับบนที่มีทรัพยากรสนับสนุนสามารถตัดสินใจดำเนินงาน/โครงการที่ตรงเป้าต่อการแก้ปัญหของจังหวัดได้

ภาคใต้ตอนกลาง

กลุ่มที่ 1 นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง สตูล สงขลา

เน้นการพัฒนานบนหลัก 3 ประการ คือ 1) ใช้หลักการพัฒนาเศรษฐกิจแบบเครือข่าย Supply chain-value chain ระหว่างการผลิตมหภาคกับจุลภาค โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) ใช้หลักการสื่อสารเพื่อการพัฒนาในการนำเสนอภาพใหญ่ ให้ทุกภาคเห็นเป้าหมายร่วมกัน โดยไม่ละทิ้งความจริงว่าแต่ละภาคก็เห็นประโยชน์ของตนด้วย 3) ใช้หลักการมีส่วนร่วมจากทุกภาคในการพัฒนา งานวิจัยเพื่อความรอบคอบในทุกมิติของการพัฒนาและจัดความขัดแย้งในการใช้ผลวิจัย โดยเฉพาะภาคที่มีอำนาจ/หน้าที่ทรัพยากร ที่สามารถกำหนดนโยบายและมาตรการที่จะเป็นกลไกพัฒนาทั้งพื้นที่ได้ โดยวางกรอบทำงานในปี 2550 ไว้ 2 องค์ประกอบและ 5 ประเด็น คือ

1. องค์ประกอบด้านงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนา มี 2 ประเด็น คือ

1.1 เครือข่ายการศึกษา ประกอบด้วยงาน 2 ส่วน คือ

1.1.1 การศึกษาสำหรับเป้าหมายเศรษฐกิจ เป้าหมายเพื่อให้การศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 5 มีลักษณะเป็นเครือข่ายร่วมกันเพื่อตอบสนองต่อทิศทางและขนาดของ “สมอง” ในพื้นที่ที่จะสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจฐานความรู้

1.1.2 การศึกษาสำหรับเป้าหมาย “ภูมิคุ้มกัน” เป้าหมายเพื่อพัฒนาความคิด การหาความรู้และระบบการหาความรู้ระดับโรงเรียนมัธยม (โดยมีกระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือ) เพื่อให้โรงเรียนเป็นฐานในการแก้ปัญหาด้วยความรู้ของชุมชน

1.2 เครือข่ายการผลิต เป้าหมาย เพื่อกระจายการผลิตในฐาน Supply Chain-value Chain ที่กระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม โดยจะเน้นทั้งภาคผลิตและภาคบริการในส่วนที่จะจรรโลงความยั่งยืนทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่

1.3 เครือข่ายการท่องเที่ยว เป้าหมายเพื่อให้การท่องเที่ยว คือ การศึกษาที่ให้คนต่างวัฒนธรรมเรียนรู้ความแตกต่างและเคารพวิถีชีวิตของกันและกัน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ทั้งนี้ให้การท่องเที่ยวเป็นการกระจายรายได้ในพื้นที่และความภูมิใจในอัตลักษณ์ของชุมชนอันจะเป็นภูมิคุ้มกันตนเอง (ชุมชนเป็นผู้นำเสนอผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวของตน และผู้เข้ามาศึกษาคือ ข้าราชการ นักธุรกิจ นักเรียน นักศึกษา)

2. องค์ประกอบด้านเครื่องมือ ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ

2.1 งานข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานในทุกด้านที่จะใช้ในการตัดสินใจ การพัฒนา (DSS) และการสนับสนุนการวิจัย

2.2 กรอบเครือข่ายการเรียนรู้และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา เป้าหมายให้เกิดเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานพัฒนาด้วยกันในระดับต่างๆ (ชุมชน – ชุมชน และเมือง – ชุมชน) และได้นโยบายอื่น (สาธารณะ)

กลุ่มที่ 2 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พัฒนารอบสนับสนุนการวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลและเชื่อมโยงทุกมิติของภาคการผลิต คน ชุมชน และโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ขณะนี้มีความวิจัยที่กำลังดำเนินการ ประกอบด้วย

1. ชุดโครงการ “การพัฒนาอาชีพทางเลือกและการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเลสุราษฎร์ธานี”

2. ชุดโครงการ “การจัดการ Supply Chain และการใช้ประโยชน์จากเศษเหลือของปาล์มน้ำมัน”

3. ชุดโครงการ “Agricultural Based Tourism” ซึ่งเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยด้านท่องเที่ยวทั้งจังหวัด และจัดการให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยกับชุมชนและพื้นที่ รวมทั้งเชื่อมโยงกิจกรรมท่องเที่ยวจากเกาะ / ทะเล ผู้การท่องเที่ยวบนฝั่งเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว

4. เส้นทางคุณค่าของเงาะโรงเรียน รวมโครงการวิจัย 32 โครงการ

นอกจากนี้ สกว. ยังให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ ทำงานวิจัยและพัฒนาระบบเชิงพื้นที่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจมาเป็นระยะเวลา 5 ปีเศษ มีการวิจัยเสร็จสิ้นไปแล้วและที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการมีอยู่ด้วยกันหลายระบบ ซึ่งแต่ละระบบก็จะมีจุดเน้นในด้านการใช้งานที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะจำแนกออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับที่ใช้กับพื้นที่ขนาดใหญ่ ซึ่งมักจะแบ่งตามเขตการปกครองเป็นหลัก (เช่น ประเทศ (และชายแดนประเทศข้างเคียง) กลุ่มจังหวัด หรือจังหวัด เป็นต้น) ซึ่งงานประเภทนี้จะเหมาะสมสำหรับการใช้ในระบับนโยบาย

2. ระดับที่ใช้กับพื้นที่ซึ่งแบ่งตามขอบเขตทางธรรมชาติ หรือเขตที่กำหนดขึ้นเป็นพิเศษ (เช่น ลุ่มน้ำ ระเบียงเศรษฐกิจ สามเหลี่ยม – สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ อาณาจักรทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดี การผลิตพืช เช่น ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น) ซึ่งงานในระดับนี้จะเหมาะสมสำหรับการวางแผนและการจัดการพื้นที่ และ

3. ระดับท้องถิ่น (เช่น อุทยานแห่งชาติ อำเภอ อบต. ชุมชน ฯลฯ) ซึ่งจะเหมาะสมกับการใช้งานเพื่อการบริหารจัดการของท้องถิ่น

จนถึงปี 2550 มีระบบที่ใช้งานแล้วในพื้นที่ 14 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน พิชณุโลก อุตรดิตถ์ สมุทรสงคราม ตรัง อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ยโสธร

ทิศทางการทำงาน

จากหลักการข้างต้นจะเห็นได้ว่า งาน ABC ที่มุ่งให้ “งานวิจัยใช้ในการพัฒนาจังหวัดได้จริง โดยผู้ปฏิบัติจริง ในสถานการณ์จริง” เป็นโอกาสของการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการวิจัยของ สกว. จาก “ทุนการทำงาน” ทั้งในด้านของความเข้าใจการพัฒนางานนโยบายจากฐานงานที่มีอยู่ เครือข่ายนักวิชาการ และความสัมพันธ์กับกลไกการจัดการในระดับต่างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่และท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศ และจะช่วยลดช่องว่างระหว่างการวิจัยและนักวิจัยกับการพัฒนาและนักพัฒนาทั้งในภาครัฐ เอกชน และประชาชนลงด้วย

อย่างไรก็ดี สกว. ตระหนักว่า การทำงานลักษณะนี้ต้องใช้ความรู้หลายด้าน และมีปัจจัยเงื่อนไขที่ซับซ้อนด้านคนและองค์กรในพื้นที่ ตลอดจนสถานการณ์เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และไม่มีทางที่คนภายนอกจะไปแก้ไขปัญหาก็ได้ทุกเรื่อง ทุกเวลา ต้องมีกลไกภายในเป็นตัวจักรหลักและต้องมีการจัดการที่ดีมากจึงจะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ แต่ สกว. เชื่อว่าด้วยกระบวนการทำงานบนฐานข้อเท็จจริง ข้อมูล ความรู้ และการมีส่วนร่วม (Collaboration) ของกลไกในจังหวัดทั้งภาครัฐ ธุรกิจ เอกชน ประชาชน ภาควิชาการอย่างต่อเนื่อง กลไกนี้จะเข้มแข็งขึ้นได้ และจะคงอยู่เป็นมรดกของพื้นที่ที่สามารถเฝ้าระวังและจัดการกับการเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น ซึ่งก็คือการเพิ่มศักยภาพของกลไกในการจัดการตนเองของท้องถิ่นและจังหวัดนั่นเอง

ประวัติ และการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

ประวัติของจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรีถือได้ว่าเป็นเมืองเก่าแก่ที่สุดเมืองหนึ่งในประเทศไทย มีหลักฐานซึ่งแสดงว่าเพชรบุรี เคยเป็นถิ่นที่อยู่ของพวกพราหมณ์ มาแต่โบราณกาล คือ ชื่อบ้านสนามพราหมณ์ ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นที่อยู่ของพวกพราหมณ์แต่ดั้งเดิมก่อนที่จะชาวไทยเราจะได้มาเป็นใหญ่ในดินแดนเหล่านี้ แต่เชื้อสายและวงศ์วานของพราหมณ์เหล่านี้ในปัจจุบันไม่มีเหลืออยู่แล้ว มีอยู่แต่โบสถ์พราหมณ์ซึ่งอยู่หน้าวัดเพชรพลี ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง เป็นพยานหลักฐานที่คงอยู่ ส่วนกำแพงเมืองเดิมได้ถูกรื้อทำลายเกือบหมดแล้ว ยังมีให้เห็นเป็นแนวอยู่บ้างทางริมคลองกระแซงเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ต่อมาในสมัยทวารวดี (พ.ศ. 1000-1600) เพชรบุรีก็คงจะเป็นเมืองหนึ่งของอาณาจักรทวารวดี ซึ่งเชื่อกันว่ามีราชธานีอยู่ในเมืองนครปฐม แต่โบราณสถานที่สร้างในสมัยทวารวดีนั้น

ยังไม่มีผู้ใดเคยพบในจังหวัดนี้ เข้าใจว่าคงจะถูกขุดทำลายไปเสียหมดแล้ว คงมีแต่พระพุทธรูปที่พบในวัดพลิบพลีและบริเวณใกล้เคียง ซึ่งปัจจุบันรวบรวมไว้ในพิพิธภัณฑ์ของวัดแห่งนี้ และเห็นได้จากศิลาจำหลักรูปธรรมจักรวัดเพชรพลี

เมื่อขอมมีอำนาจขึ้นในพุทธศตวรรษที่ 16 เพชรบุรีก็ตกอยู่ในอำนาจขอม ปรากฏว่าได้สร้างปุษนียสถานไว้ในจังหวัดนี้หลายแห่ง เช่น ปรากฏศิลาแลงขอมที่วัดกำแพงแลงกับพระปรางค์ที่วัดมหาธาตุ แต่สำหรับพระปรางค์วัดมหาธาตุนั้นชำรุดทรุดโทรม หักพังลง ได้ซ่อมขึ้นใหม่หลายครั้งหลายคราว และได้เปลี่ยนรูปโฉมให้ผิดแผกไปจากแบบขอมโดยก่ออิฐเสริมเพิ่มเติมเข้าใหม่ให้ผิดเพี้ยนไปจากรูปทรงของเดิมทั้งหมด และภายในส่วนฐานขององค์พระปรางค์ที่วัดมหาธาตุ ท่านผู้บูรณะและต่อเติมพระปรางค์องค์หนึ่งได้เปิดช่องไว้ให้เห็นศิลาแลงรุ่นเดียวกับที่ใช้สร้างปราสาทที่วัดกำแพงแลงแสดงว่าแต่เดิมก็เป็นพระปรางค์ในยุคเดียวกัน

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช กล่าวถึงพระพนมทะเลมหะศวธาธิราช พระบรมเชษฐพระราชกุมาร พระราชนัดดา ทรงลาพระเจ้าปู่ พระเจ้าย่ามาตั้งเมืองที่เพชรบุรี มาสร้างวังสร้างบ้านเมืองและได้ทำนาเกลือ

ในพุทธศตวรรษที่ 19 เมื่อไทยมีอำนาจกล้าแข็งขึ้นก็ได้ดินแดนในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยามาอยู่ในอำนาจแทนที่เขมรและยังได้แผ่ขยายลงไปทางใต้จนถึงแหลมมลายู ในสมัยพ่อขุนรามคำแหงทรงขยายอำนาจไปจนถึงนครศรีธรรมราช ฉะนั้นเมืองเพชรบุรีจึงตกเป็นของไทยด้วย ดังปรากฏระบูนามเมืองเพชรบุรีนี้ไว้ในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงว่า เป็นเมืองหนึ่งในอาณาจักรสุโขทัย นอกจากนั้นยังพบว่า พ่อขุนรามคำแหงได้เสด็จเพชรบุรีถึง 2 ครั้ง เมื่อคราวยกทัพไปปราบพวกหัวเมืองทางใต้

เหตุการณ์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีบันทึกไว้ในพระราชพงสาวดาร ก็มีกล่าวถึงเพชรบุรีในฐานะเมืองท่าสำคัญทางตะวันตกที่เรือสินค้าจากต่างประเทศมาจอดแวะพัก ทั้งที่มาจากประเทศตะวันตกตั้งแต่เรือเปอร์เซีย อาหรับ จนมาถึงเรือฝรั่งชาติต่างๆ อีกทั้งยังเป็นที่พักเพื่อเดินทางไปเมืองมะริดและเกาะลันตา นอกจากนั้น มีการกล่าวถึงเมืองเพชรบุรีไว้ในประวัติศาสตร์หลายครั้ง เช่นเมื่อ พ.ศ. 2118 ตรงกับรัชสมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชา นักพระสัญญาผู้ครองกรุงละแวกเมืองเขมร ส่งกำลังมาปล้นเมืองเพชรบุรี แต่พระยาสุรินทรภักดีเจ้าเมืองต่อสู้เข้มแข็งจึงทำการไม่สำเร็จ อีก 6 ปีต่อมา ใน พ.ศ. 2124 ได้ส่งกำลังเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ได้และกวาดต้อนผู้คนไปมาก

ต่อมา ในรัชสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ในการทรงเตรียมยกทัพไปรบเขมร ก็ทรงเกณฑ์กองเรือรบจากนครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ไซยา และทรงมอบให้พระยาเพชรบุรีเป็น

แม่ทัพกองเรื่อนี้ กองทัพเรื่อนี้ก็ได้ชัยชนะต่อเขมรอย่างงดงาม และเมื่อพระองค์ทรงยกทัพไปรบพม่า พระยาเพชรบุรีก็เป็นแม่ทัพด้วยคนหนึ่ง

ในยามสงบสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถก็ทรงโปรดเสด็จไปทรงเบ็ดที่ตำบลโตนดหลวงเมืองเพชรบุรี

ใน พ.ศ. 2164 พระอินทราชา (โอรสสมเด็จพระเอกาทศรถ) ได้แย่งราชสมบัติจากพระศรีเสาวภาคย์ ขึ้นครองราชสมบัติเป็นสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม เป็นเหตุให้ทหารอาสาญ่ปุ่น ซึ่งเป็นพวกพระศรีเสาวภาคย์ก่อการกบฏ แต่ก็ตกลงกันได้โดยทหารญ่ปุ่นจะลงเรือออกไปจากกรุงศรีอยุธยา แต่พันทกน้ำไป ทหารญ่ปุ่นกลับเข้ายึดเมืองเพชรบุรี ต้องส่งทหารไปปราบอยู่นาน

ใน พ.ศ. 2171 รัชกาลสมเด็จพระเชษฐาธิราช ได้เกิดกบฏของสมุ่คนที่เพชรบุรี แต่ถูกจับได้และสำเร็จโทษเสียก่อน ทำให้ชาวเพชรบุรีต้องพลอยเป็นตะพุ่นหญ้าช้างเป็นอันมาก

เนื่องจากเมืองเพชรบุรีเป็นเมืองเก่าแก่ และรอดพ้นจากการถูกทำลายของพม่า เมื่อครั้งเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ฉะนั้น จึงยังเหลือโบราณสถานฝีมือการก่อสร้างสมัยอยุธยาให้ชมอยู่หลายแห่ง เช่น วัดใหญ่สุวรรณาราม วัดเกาะแก้วสุทธาราม วัดสระบัว

หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตกเมื่อ พ.ศ. 2310 พระยาเพชรบุรี และชาวเมืองรวมกับเมืองอื่นๆ อีก 11 เมือง ร่วมมือกับพระเจ้าตากสิน กอบกู้เอกราชตั้งบ้านเมืองใหม่ที่กรุงธนบุรี เมืองเพชรบุรีในช่วงสมัยธนบุรี (พ.ศ. 2310-2325) ถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (รัชกาลที่ 1 – รัชกาลที่ 3 : พ.ศ. 2325-2394) คงมีฐานะเป็นหัวเมืองชั้นตรีเช่นเดียวกับสมัยอยุธยา เพราะไทยยังคงยึดหลักการปกครองของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถตลอดมา นอกจากนี้ เมืองเพชรบุรียังได้เข้าร่วมทำสงครามครั้งสำคัญๆ ในประวัติศาสตร์ด้วย อาทิ สงครามเก้าทัพในรัชกาลที่ 1 สឹกลางในรัชกาลที่ 2 และใน พ.ศ. 2382 ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2367-2394) โปรดเกล้าฯ ให้พระยาเพชรบุรี เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชและเจ้าเมืองสงขลา ร่วมกันยกทัพไปปราบหัวเมืองทางใต้ คือ เมืองไทรบุรี กลันตัน ที่คิดเอาใจออกห่างจากไทย

เมื่อเริ่มเข้าสู่สมัยใหม่ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้นมา เมืองเพชรบุรีกลายเป็นเมืองหนึ่งในมณฑลราชบุรี ตามการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เมื่อ พ.ศ. 2435 ซึ่งตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2411-2453) ตราบจนกระทั่งรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2468-2477) ได้ยกเลิกการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลใน พ.ศ. 2476 เมืองเพชรบุรีจึงเป็นจังหวัดหนึ่งของไทย ตามแบบการปกครองส่วนภูมิภาค ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน

เมืองเพชรบุรีกลายเป็นเมืองสำคัญ ได้รับการทำนุบำรุงให้เจริญรุ่งเรืองจากพระมหากษัตริย์อย่างสม่ำเสมอในช่วงสมัยนั้น ทั้งนี้เพราะบ้านเมืองเป็นปึกแผ่น ไม่มีศึกสงคราม

ดังปรากฏว่าใน พ.ศ. 2403 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2394-2411) โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังขึ้นบนบริเวณที่ต่อมาเรียกว่า “พระนครคีรี” ให้ช่างปั้นพระบรมรูปพระองค์เท่ากับพระองค์จริง และอัญเชิญมาประดิษฐานไว้ ณ พระที่นั่งเวชยันต์วิเชียรปราสาท พระราชวังแห่งนี้ด้วย นอกจากนี้ ยังเสด็จบำเพ็ญสมณธรรมที่ ถ้ำเขาย้อย ขณะทรงผนวชและเสด็จประพาสเมืองเพชรบุรีอยู่เนืองๆ โดยทั่วไป มักจะมีผู้กล่าวกันว่า เมืองเพชรบุรียกย่องเทิดทูนพระเจ้าแผ่นดินกันมาก ซึ่งไม่เป็นที่น่าแปลกใจ เนื่องจากเมืองเพชรบุรีได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวด้วยดีตลอดมา ชาวเมืองเพชรบุรีจึงพากันเคารพสักการะกันทั่วเมือง

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงมีพระราชนิมิตสร้างสรรค์เมืองเพชรบุรีเช่นเดียวกับสมเด็จพระบรมราชชนก เห็นได้จากการเสด็จประพาสเมืองเพชรบุรีหลายครั้ง ทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น พ.ศ. 2418, พ.ศ. 2429, พ.ศ. 2447, พ.ศ. 2452 และ พ.ศ. 2453 เพื่อทอดพระเนตรวัดวาอาราม พระนครคีรี ถ้ำ ตลาด เมื่อ พ.ศ. 2452 โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังบ้านปืนที่ตำบลบ้านปืน เพื่อประทับพักผ่อนพระอิริยาบถ นอกจากนี้ใน พ.ศ. 2446 โปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงแรม หรือที่พักขึ้นเป็นครั้งแรกที่เมืองเพชรบุรี สำหรับต้อนรับผู้ที่มาเที่ยวเมืองเพชรบุรีให้ได้รับความสะดวก

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2453-2468) ได้เสด็จประพาสเมืองเพชรบุรีหลายครั้ง ทรงสร้างพระราชวังบ้านปืนจนแล้วเสร็จ แล้วพระราชทานนามใหม่ว่า “พระราชวังพระรามราชนิเวศน์” โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังที่หาดเจ้าสำราญขึ้นอีก เมื่อ พ.ศ. 2461 แต่เนื่องจากมียุ่งและแมลงวันชุกชุมมาก จึงโปรดเกล้าฯ ให้รื้อไปสร้างพระราชวังใหม่ที่ชะอำ เรียกว่า พระราชานิเวศน์มฤคทายวัน ทรงประทับ ณ พระราชวังนี้เป็นครั้งสุดท้ายใน พ.ศ. 2468 ก่อนเสด็จสวรรคต

ในรัชกาลที่ 7 ไม่โปรดประทับ ณ เมืองเพชรบุรี แต่โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังไกลกังวลที่หัวหินขึ้นแทน อย่างไรก็ตาม เมื่อต้น พ.ศ. 2476 พระองค์ได้เสด็จทอดพระเนตรแม่น้ำเพชรบุรี

สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระองค์ มาประดิษฐานไว้ในองค์พระปรมาภิไธย 5 ยอด วัดมหาธาตุด้วย

จากประวัติความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าเพชรบุรีมีความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีต เห็นได้จากโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปกรรมต่างๆ ที่กลายมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทย

ชื่อเมืองเพชรบุรี น่าจะเป็นชื่อที่พวกพราหมณ์ตั้งตามอย่างชื่อเมืองในประเทศอินเดีย ชาวต่างชาติที่ได้มาเยือนเพชรบุรีในอดีตก็ได้เขียนบันทึกการเดินทางไว้ในหนังสือภาษาอังกฤษ

มากกว่า 10 รวมทั้งภาพถ่าย แต่ที่น่าสังเกตคือ เรามักจะเห็นชื่อเพชรบุรี “เมืองเพชร” ในหนังสือประวัติศาสตร์ จดหมายเหตุ และที่ตีพิมพ์ในแผนที่ยุคแรกๆ ทั้งภาษาไทยในสมัยอยุธยา ชาวต่างประเทศเรียกเมืองเพชรบุรีเป็นชื่อ “พิพริย์” (Pipry) บ้าง “ฟิพริ” (Phipri) บ้าง และในสมัยรัตนโกสินทร์ ตอนต้นก็มีชื่อเรียกในภาษาไทยว่า “เมืองพริบพริ” จนในรัชกาลที่ 4 จึงได้กลับมาใช้ชื่อเมืองเพชรบุรี เหมือนอย่างในสมัยสุโขทัย อีกครั้งหนึ่ง (ศักดา ศิริพันธุ์. 2543 :5) ส่วนราชบัณฑิตยสถานสะกดคำว่าเพชรบุรีในภาษาอังกฤษว่า Phetchaburi

ชาวเมืองเพชรบุรี นอกจากจะมีคนไทยเป็นส่วนใหญ่แล้วยังมี คนไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง มอญ ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ตามชายแดนไทย-พม่า มาตั้งแต่โบราณ นอกจากนั้นยังมีพวกลาวโซ่งที่ถูกกวาดต้อนมาตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรีและต้นกรุงรัตนโกสินทร์ในรัชกาลที่ 3 เมื่อคราวตีเวียงจันทร์และได้โปรดเกล้าฯ ให้มาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่เมืองเพชรบุรี ปัจจุบันคนเหล่านี้ได้กลายเป็นคนไทยไปหมดแล้ว แต่ยังรักษาประเพณีบางอย่างของแต่ละเชื้อชาติไว้บ้าง โดยเฉพาะผู้หญิงจะสังเกตได้ง่ายจากการแต่งกาย เพราะผิกับหญิงพื้นเมือง คือ พวกโซ่งนั้นนุ่งผ้าถุงดำ มีลายขาวเป็นทางๆ ใส่เสื้อกระบอกแขนยาวสีดำ มีคุมถี่ จึงมีชื่อเรียกลาวโซ่งอีกชื่อหนึ่งว่า ไทยทรงดำ ไม่นิยมสวมงอบหรือสวมหมวก หญิงโซ่งทุกคนไว้ผมมวย วิธีแต่งกายและเกล้าผมเป็นแบบเดียวกันหมด ส่วนหญิงพื้นบ้านแต่งกายด้วยผ้าพื้นสีดำ ใส่เสื้อกระบอกแขนยาวสีดำหลวมๆ มีคุม 4-5 เม็ด ส่วนมากนิยมไว้ผมตัดและใส่งอบ ส่วนสตรีที่อยู่ภายในตัวเมืองไม่นิยมนุ่งผ้าพื้น ชอบนุ่งผ้าถุงและไว้ผมยาว

คนเมืองเพชร “มีใจเป็นนักเลง” ซึ่งหมายความว่า เป็นคนจริง พุดจริง ทำจริง ส่วนภาษาไทยที่พูดกันในเมืองเพชรมีสำนวนแปร่งและห้วน มักเน้นน้ำหนักที่คำหน้า เช่น คำว่า “เอ้า ไม่” หมายความว่า ไม่เอา “กินไม่” หมายความว่า ไม่กิน ส่วนคำศัพท์ในภาษาเมืองเพชรมีบางคำที่แตกต่างไปจากภาษาไทยมาตรฐาน

ปัจจุบัน เพชรบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันตกของไทย และตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นทางผ่านจากภาคอื่นๆ ของประเทศไทยไปยังภาคใต้ อาณาเขตทิศเหนือจดอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อำเภออัมพวา และอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ทิศตะวันออกจดอำเภอไทย เริ่มตั้งแต่ปากอ่าวบางตะบูนถึงสนามบินบ้านบ่อฝ้าย ทิศใต้จดอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทิศตะวันตกจดสหภาพพม่า นอกจากนี้ เพชรบุรียังคงเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ มีมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายแสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ สกุลช่างเมืองเพชร ประเพณีวิถีชีวิต การละเล่นพื้นบ้าน ภาษา ภูมิปัญญา อาหาร และอาชีพ ซึ่งสะท้อนถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างองค์ความรู้ ผ่านการกลั่นกรองเลือกสรร ใช้ และปรับปรุงพัฒนา ให้มีความสอดคล้องผสมกลมกลืนในแต่ละยุคสมัย จนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรม และทุกวันนี้คนเมืองเพชรได้

ร่วมกันดำรงรักษา สืบทอดต่อๆ กันมาจนกลายเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่า ซึ่งหากได้สืบค้น ค้นคว้า ศึกษา วิเคราะห์ และนำมารวบรวม เรียบเรียงให้ชัดเจน ถูกต้อง เป็นระบบ สามารถนำไปสู่การเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และกว้างขวาง (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพชรบุรี. 2550: 14)

การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ มีศักยภาพหลายด้าน ทั้งด้านการท่องเที่ยว เกษตรกรรม อุตสาหกรรม เป็นที่ตั้งของพระราชวังถึง 3 แห่ง ที่ยังมีความสมบูรณ์งดงาม เป็นมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ล้ำค่าของชาวเพชรบุรี รวมทั้งยังมีสภาพทางธรรมชาติที่หลากหลาย มีอาหารพื้นเมืองเลื่องชื่อทั้งคาวหวาน มีโครงการพระราชดำริที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นทุนทางสังคมอยู่เป็นจำนวนมาก การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรีได้มีการดำเนินการศึกษาศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด วิสัยทัศน์ของจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดเพชรบุรี และตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนา ซึ่งแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. 2548: 1-11)

1. ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดเพชรบุรี

- 1.1 มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งทะเล ป่า เขา แม่น้ำ วัด วัง โบราณสถาน และแหล่งศิลปวัตถุ
- 1.2 อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขตที่ 3 เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเหมาะที่จะเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ ในภูมิภาคตะวันตก
- 1.3 มีแหล่งน้ำและระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่การเกษตร
- 1.4 มีสินค้าขึ้นชื่อ เช่น ขนมหอมแกง ชมพู่ มะนาว และกล้วยหอมทอง
- 1.5 มีแหล่งเรียนรู้ทั้งที่เป็นสถานศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น และโครงการพระราชดำริจำนวนมาก

2. วิสัยทัศน์จังหวัด

เพชรบุรีเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีชีวิต น่าอยู่ และน่าเที่ยว เป็นสถานที่ประชุมสัมมนา นันทนาการหลากหลายรูปแบบ เป็นแหล่งผลิตทางการเกษตร ประมง อาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษและอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นภัยต่อสภาพแวดล้อม

3. ประเด็นยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การทำให้เพชรบุรี สวย สะอาด ปลอดภัย ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนได้รับการบริการที่ดีจากรัฐ

เป้าประสงค์ ทำให้เพชรบูรณ์อยู่

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย 2548-2551
1. มีแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน มาตราส่วน 1 : 4,000 (ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด เฉพาะที่อยู่นอกเขตเทศบาล)	ร้อยละ 100
2. จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟู	1,600 ไร่
3. จำนวนอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อมที่ผ่านการอบรม	200 คน
4. ร้อยละของประชากรที่มีหลักประกันสุขภาพ	ร้อยละ 100
5. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.	ร้อยละ 100
6. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละ 85
7. ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติราชการของจังหวัด	ร้อยละ 100
8.ระดับคุณภาพของระบบข้อมูลสารสนเทศของจังหวัด	ระดับ 5

กลยุทธ์หลัก

- 1) วางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เหมาะสม
- 2) พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ชายฝั่ง และแม่น้ำสายหลัก
- 3) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชนท้องถิ่น
- 4) สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม เตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาและการแข่งขันของประเทศ
- 5) สร้างภูมิคุ้มกันด้านสุขภาพ เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 6) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเชิงบูรณาการ

7) สนับสนุนและส่งเสริมระบบการบริหารจัดการที่ดี และพัฒนาระบบสารสนเทศ
บริการประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยว สถานที่ประชุม สัมมนา
นันทนาการหลากหลายรูปแบบ

เป้าประสงค์ ทำให้เพชรบูรณ์น่าเที่ยว

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย 2548-2551
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวใน จังหวัด	ร้อยละ 5

กลยุทธ์หลัก

- 1) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา
ภูมิปัญญาท้องถิ่น สุขภาพ กีฬาและนันทนาการ ควบคู่กับส่งเสริมตลอดนักท่องเที่ยวกลุ่มประชุม
สัมมนา
- 3) สร้างความมั่นใจ สะดวก ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- 4) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ประมง และอาหารที่ปลอดภัย
จากสารพิษเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศ

เป้าประสงค์ เพิ่มรายได้จากผลผลิตทางการเกษตร ประมงและอาหารที่ปลอดภัย
จากสารพิษทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย 2548-2551
1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของมาตรฐานแหล่งผลิตสินค้าเกษตร ปลอดภัยจากสารพิษ (GAP)	1.1 กุ้ง 267 ฟาร์ม 1.2 ไก่เนื้อ 100 ฟาร์ม 1.3 ข้าว 100 แปลง
2. ร้อยละของสถานที่ผลิตอาหารแปรรูปที่ผ่านเกณฑ์ วิธีการผลิตที่ดี (GMP)	ร้อยละ 100
3. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถาบันเกษตรกรที่มีความมั่นคง	30 กลุ่ม

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย 2548-2551
ของการดำเนินธุรกิจ ทั้งกลุ่มระดับพื้นฐานและกลุ่มระดับธุรกิจ	
4. จำนวนพื้นที่ชลประทานที่เพิ่มขึ้น	52,620 ไร่
5. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมที่ได้รับการฟื้นฟูและปรับปรุง	16,000 ไร่

กลยุทธ์หลัก

- 1) ส่งเสริมการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษ เพื่อการบริโภคทั้งในและต่างประเทศ
- 2) ควบคุมมาตรฐานการผลิต ผลผลิตสินค้าทางการเกษตร ประมง และอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศ
- 3) ส่งเสริม สนับสนุน ควบคุมการผลิต อาหารปลอดภัย (อาหารสด อาหารแปรรูป อาหารปรุงจำหน่าย)
- 4) กำหนดกลไกทางด้านการบริหารจัดการสินค้าทางการเกษตร การประมง สินค้าแปรรูปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจำหน่าย ส่งออก โดยมีตลาดกลางสินค้ารองรับ
- 5) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้เข้มแข็ง โดยพัฒนาองค์ความรู้และขยายเครือข่าย เพื่อการแข่งขันด้านการตลาดควบคู่กับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 6) ส่งเสริมและวางระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อกำหนดพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมกับระบบชลประทาน
- 7) พัฒนาและฟื้นฟูสภาพดิน รวมทั้งกำหนดมาตรการและโครงการเพื่อรักษาสภาพหน้าดิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเกษตร ทั้งในระบบเกษตรอินทรีย์ และระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมอุตสาหกรรม SMEs และ OTOP

เป้าประสงค์ เพิ่มสัดส่วนอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มมาตรฐานสินค้า SMEs และ OTOP

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย 2548-2551
1. จำนวนครั้งของการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เชิญชวนนักลงทุน	8 ครั้ง
2. จำนวนโรงงานที่ทำกิจกรรมสนับสนุนการ เข้าสู่เทคโนโลยีสะอาด	25 โรงงาน
3. ร้อยละของกำลังแรงงานในระบบที่มี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ร้อยละ 50
4. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ ได้รับมาตรฐาน ประเภท อบ. หรือ มผช.	50 ผลิตภัณฑ์

กลยุทธ์หลัก

- 1) สนับสนุนให้มีนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- 2) สนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด สามารถอยู่ได้
กับชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- 3) พัฒนาศักยภาพและสมรรถนะกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 4) พัฒนาและส่งเสริมมาตรฐาน SMEs และ OTOP

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มี
ศิลปวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ มีแนวโน้ม
การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืน ทั้งใน
ด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

ประวัติ และการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประวัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางตอนล่าง (การจัดจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์อยู่ในภาคกลาง เป็นการแบ่งตามเขตการปกครองกระทรวงมหาดไทย หากเป็นการแบ่ง
ภาคทางภูมิศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ในอักษรานุกรมภูมิศาสตร์ไทยของราชบัณฑิตยสถาน
ประจวบคีรีขันธ์จัดอยู่ในภาคตะวันตก) ซึ่งมีเขตแดนติดต่อกับภาคใต้ และมีแหล่งท่องเที่ยวที่
น่าสนใจหลายแห่งไม่ว่าเป็นชายหาดต่าง ๆ หมู่เกาะหรือป่าเขาลำเนาไพร เป็นสถานที่ตากอากาศ

เก่าแก่ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ประจวบคีรีขันธ์เคยเป็นที่ตั้งของเมืองนารัง สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้ตั้งเมืองขึ้นใหม่ที่ปากคลองอิรม ชื่อว่า เมืองบางนางรม และในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้รวบรวมเมืองบางนางรม เมืองกุย และเมืองคลองวาฬเป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งแปลว่า เมืองที่มีภูเขาเป็นหมู่ ๆ โดยมีที่ว่าการเมืองอยู่ที่เมืองกุย จนกระทั่ง พ.ศ. 2441 จึงย้ายที่ว่าการเมืองมาอยู่ที่อำเภอหลัก หรืออำเภอประจวบ ซึ่งเป็นที่ตั้งของตัวเมืองประจวบคีรีขันธ์ในปัจจุบัน

สภาพพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ประมาณ 6,367.620 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่ที่แคบเป็นคาบสมุทรยาวลงไปทางใต้ โดยมีส่วนที่แคบที่สุดจากเขตแดนไทย-พม่าด้านตะวันตกจนถึงฝั่งทะเลตะวันตกจนถึงฝั่งทะเลด้านตะวันออกเป็นระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตรอยู่บริเวณด่านสิงขร ท้องที่ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง และมีความยาวจากเหนือจรดใต้เป็นระยะทางประมาณ 212 กิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอกุยบุรี อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

อาณาเขตติดต่อของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีดังนี้

ทิศเหนือ จรดเขตอำเภอชะอำ และอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันออก จรดอ่าวไทย

ทิศใต้ จรดเขตอำเภอปะทิว และอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

ทิศตะวันตก จรดประเทศพม่า

การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพหลายด้าน ทั้งด้านการท่องเที่ยว เกษตรกรรม อุตสาหกรรม มีสภาพธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนมาก การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้มีการดำเนินการศึกษาศักยภาพการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์ของจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนา ซึ่งแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

1. วิสัยทัศน์ของจังหวัด

“เป็นเมืองหลวงการผลิตและการแปรรูปสับปะรดส่งออก เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองตลาดภายในประเทศและเป็นเมืองท่องเที่ยวสำหรับครอบครัวและสุขภาพ”

2. เป้าประสงค์ของจังหวัด

2.1 เพิ่มรายได้จากการผลิตและการแปรรูปสับปะรดที่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด

2.2 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและกิจกรรมต่อเนื่อง (ทำเรื่อน้ำลึกประจวบฯ)

2.3 เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

2.4 พื้นฟูระบบนิเวศเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

3.1 พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดที่ได้มาตรฐานในการส่งออก

3.2 การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและการค้าระหว่างประเทศ

3.3 ทำประจวบคีรีขันธ์ให้เหมาะแก่การเป็นเมืองท่องเที่ยวสำหรับครอบครัวและสุขภาพ

3.3 การพัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง

4. ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด

4.1 ปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิต และแปรรูปสับปะรดให้ได้มาตรฐาน

4.2 ส่งเสริมการตลาดเพื่อการค้าสับปะรดและสับปะรดแปรรูป

4.3 สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็ก

4.4 ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก

4.5 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มีคุณภาพได้มาตรฐานโลก

4.6 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้มีความพร้อมเป็นที่รู้จักและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

4.7 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหานิเวศน์

4.8 การเร่งรัดการบังคับใช้กฎหมาย

แผนแม่บท

ความหมายของแผนแม่บท

สมชาย นำประเสริฐชัย (2544 : Online) ได้ให้ความหมายของแผนแม่บท ไว้ว่า แผนแม่บท หมายถึง แผนการหรือนโยบายหลักที่ใช้เป็นตัวแบบซึ่งแผนการย่อยต่างๆ ที่มีอยู่จะต้องมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับแผนแม่บทดังจะเห็นแผนแม่บทในเรื่องต่าง ๆ มากมาย

ความสำคัญของแผนแม่บท

สมชาย นำประเสริฐชัย (2544 : Online) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนแม่บทโดยสรุปว่า การจัดทำแผนแม่บทช่วยให้มีภาพรวมของเรื่องต่าง ๆ ที่สนับสนุนและสอดคล้องกับแผนกและการดำเนินงานตามภารกิจหลักของหน่วยงาน และเป็นกรอบหรือแนวทางในการดำเนินการ รวมถึงการพิจารณาต้นทุน การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ด้วย เนื่องจากแผนแม่บทมีการวางแผนการใช้ทรัพยากร ทั้งด้านอุปกรณ์ งบประมาณ และบุคลากร นอกจากนี้ แผนแม่บทจะช่วยให้การทำงานสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ภายในหน่วยงานอย่างเหมาะสมและลดความซ้ำซ้อน ซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการขาดแผนการดำเนินงานที่ดี

ลักษณะของแผนแม่บท

ลักษณะสำคัญของแผนแม่บท มีดังนี้ (สถาบัน ไทย-เยอรมัน, 2547 : 7-2)

1. เป็นแผนแม่บทที่สามารถปฏิบัติได้จริง
2. กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบเป็นลักษณะบูรณาการ โดยใช้ทรัพยากรที่รัฐได้ลงทุนไว้แล้วมาปฏิบัติ
3. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารแผนแม่บท เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนแม่บทได้ถูกนำไปสู่การปฏิบัติมีการติดตาม และปรับแผนให้เข้ากับสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา
4. พยายามไม่สร้างสถาบันขึ้นใหม่ หากแต่ต้องจัดรูปแบบและปรับภารกิจใหม่

โครงสร้างของแผนแม่บท

แผนแม่บทจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ จากพันธกิจจะแบ่งเป็นยุทธศาสตร์ต่างๆ และภายใต้ยุทธศาสตร์จะประกอบด้วยแผนงานสำคัญที่จะทำให้องค์กรเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืน ภายใต้แต่ละแผนงานจะมีโครงการรองรับซึ่งบางโครงการใช้เวลาเพียง 2-3 ปี และบางโครงการอาจจะต้องดำเนินการถึง 10 ปี

ขั้นตอนการสร้างแผนแม่บท

หน่วยงานที่ต้องการสร้างแผนแม่บทเพื่อกำหนดแผนการหรือนโยบายหลักของหน่วยงาน มีขั้นตอนการสร้างแผนแม่บท ดังนี้ (สมชาย นำประเสริฐชัย, 2544 : Online)

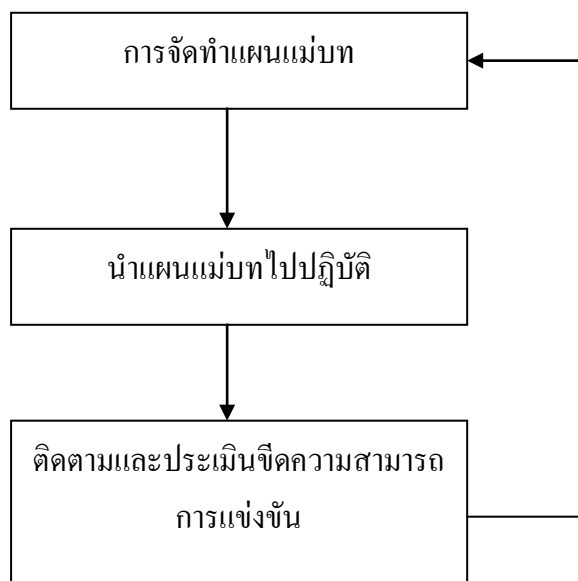
1. ศึกษากระบวนการเดิมและความต้องการของหน่วยงานตลอดจนนโยบายของหน่วย โดยศึกษาจากระบบและบุคลากรในหน่วยงาน
2. การวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ในระบบเดิมที่ใช้โดยการวิเคราะห์สภาพการจัดการ ระบบงานของหน่วยงานในเรื่องของความพร้อมของด้านทรัพยากรต่าง ๆ โดยพิจารณาทั้งปริมาณ คุณภาพ และข้อจำกัดต่าง ๆ โดยการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา
3. ออกแบบและเลือกวิธีการดำเนินการระบบใหม่เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่ในระบบเดิม
4. แผนการดำเนินงานตามวิธีที่เลือกในเรื่องของการลงทุนและช่วงเวลาที่ใช้และ ทบทวนใหม่ และกำหนดช่วงเวลาที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงระบบซึ่งอาจใช้เครื่องมือต่าง ๆ ช่วย ในการดำเนินการได้
5. แผนการพัฒนาบุคลากรเพื่อการใช้งานระบบให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตั้งแต่ให้ ผู้บริหารระดับสูงเห็นความสำคัญและบุคลากรระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น การจัดฝึกอบรม
6. กำหนดกฎต่าง ๆ สำหรับระบบที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้มีความเสถียร และสามารถ พัฒนางานได้อย่างปกติ
7. สรุปและพยากรณ์ผลการดำเนินการทั้งด้านการลงทุนและสิ่งที่จะได้รับ หลังการดำเนินการ เพื่อให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าคุ้มกับการลงทุนหรือไม่และจะมีการดำเนินการ อย่างไรต่อไป

กลยุทธ์การนำแผนแม่บทไปปฏิบัติ

ในการจัดทำแผนแม่บท ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ขององค์กรเป็น ส่วนหนึ่งของการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร มีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแผนแม่บท
2. การนำแผนแม่บทไปปฏิบัติ
3. การติดตามและประเมินขีดความสามารถ หรือศักยภาพขององค์กร ดังแสดงใน ภาพที่ 2.1 ขีดความสำเร็จขึ้นอยู่กับทุกขั้นตอน

ภาพที่ 2.1 กลยุทธ์การนำแผนแม่บทไปปฏิบัติ

(สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2545 : 145)

การนำแผนแม่บทไปสู่ภาคปฏิบัติ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. การนำแผนแม่บทสู่ภาคปฏิบัติ จะต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่เป็น Action Plan ของแผนงานแต่ละปี ที่จะต้องระบุหน่วยงานรับผิดชอบ กิจกรรม งบประมาณ และดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
2. การนำแผนไปปฏิบัติควรมีการจัดประชุมสัมมนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นลักษณะของ Matrix Organization หน่วยงานที่รับผิดชอบ ดังนั้นความสำเร็จต้องมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงานย่อยในองค์กรที่เกี่ยวข้อง
3. ในการนำแผนไปปฏิบัติต้องดำเนินการต่อเนื่อง บางครั้งแผนงานหนึ่งอาจต้องดำเนินการหลายปี อาจมีประเด็นปัญหาด้านการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบในหน้าที่งานนั้น อีกทั้งอาจมีปัญหาด้านงบประมาณที่ได้รับเป็นปี ๆ อาจส่งผลต่อการบริหารงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แผนแบบการวิจัยที่เรียกว่า การวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Collaborative Research) ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Identification)

ขั้นนี้เป็นการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากทุกภาคส่วนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 4 ภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคสังคม และภาคเอกชน ในจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นองค์กรหลักในการประสานงานโดยใช้วิธีการ

ในขั้นตอนนี้คณะผู้วิจัยซึ่งแต่ละคนเป็นผู้บริหารระดับกลางของมหาวิทยาลัยได้ระดมสมองเพื่อให้ข้อผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วน โดยวิธีการรวบรวมข้อมูลที่คณะผู้วิจัยใช้เป็นวิธีหลัก คือ การอภิปรายกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกลุ่ม โดยการใช้บัตรความคิด (Card Technique) ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยมีหลักการในการเลือกผู้ให้ข้อมูลดังนี้คือ

1. ต้องเป็นผู้ที่รู้จักมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมหาวิทยาลัยในลักษณะใดลักษณะหนึ่งทั้งในอดีตและปัจจุบัน
2. เป็นผู้ที่ปัจจุบันมีภูมิลำเนาทำงานและหรือในองค์กรหรือเคยมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากเกณฑ์ข้างต้นนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วนดังนี้คือ

1. ภาคส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ผู้สอน ได้แก่ บุคลากรที่เป็นข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมจำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้สนับสนุน ได้แก่ ข้าราชการสายสนับสนุนการเรียนการสอน พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ รวมจำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้แก่

3.1 อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี รวมจำนวน 7 คน

3.2 คณบดี รองคณบดีทั้ง 7 คณะ รวมจำนวน 28 คน

3.3 ประธานสาขาวิชา รวมจำนวน 20 คน

กลุ่มที่ 4 นักศึกษาปัจจุบัน ได้แก่

4.1 นักศึกษาปริญญาตรี (ภาคปกติ ภาคสมทบ ภาค กศ.บป.) รวมจำนวน 63 คน

4.2 นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก รวมจำนวน 15 คน

2. ภาคส่วนของภาคประชาชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ศิษย์เก่า ได้แก่ ผู้ที่จบจากโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (ซึ่งจบมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี) ทั้งในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมจำนวน 48 คน

กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 (จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ได้แก่ นักเรียนชั้น ม.4, ม.5 และ ม.6 รวมจำนวน 48 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 4 ประชาชนทั่วไปที่ไม่เป็นผู้ปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมจำนวน 12 คน

3. ภาคส่วนของภาคราชการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ส่วนท้องถิ่น รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 2 ส่วนภูมิภาค รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 3 ส่วนกลาง รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 4 ส่วนการศึกษา รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 5 รัฐวิสาหกิจ รวมจำนวน 12 คน

4. ภาคส่วนของภาคเอกชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 การท่องเที่ยวและโรงแรม รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 2 สื่อสารมวลชน รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 3 ธุรกิจบริการ รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 4 พ่อค้า รวมจำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม รวมจำนวน 12 คน

ขั้นที่ 2 ขั้นประเมินความต้องการ (Need Assessment)

ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1 โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และใช้เทคนิคบัตรความคิดเพื่อเก็บรวบรวมความคิดเห็นของ

กลุ่มตัวอย่างได้อย่างครอบคลุม ซึ่งโดยวิธีนี้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่และอิสระ การจัดการสนทนากลุ่มในขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย คือ

2.1 การสนทนากลุ่มเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็นของแต่ละภาคส่วนเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น คำถามหลักที่ใช้ในการรวบรวมความคิดเห็นในขั้นตอนนี้คือ

2.1.1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2.1.2 กิจกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ท่านคิดว่าควรเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงเพื่อให้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยดีขึ้น และเป็นประโยชน์ตามภารกิจของมหาวิทยาลัย ท่านคิดว่าควรมีกิจกรรมใดบ้าง

2.1.3 ท่านคาดหวังเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไว้ในลักษณะใดบ้าง

จากคำถามทั้ง 3 ข้อนี้ คณะผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ทั้ง 4 ภาคส่วน จำแนกได้ดังนี้

1. ภาคส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมจำนวน 9 เวที แยกตามกลุ่มดังนี้

1.1 กลุ่มผู้สอน จำนวน 1 เวที

1.2 กลุ่มผู้สนับสนุน จำนวน 1 เวที

1.3 กลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัย จำนวน 3 เวที

1.4 นักศึกษาปัจจุบันระดับปริญญาตรี จำนวน 3 เวที

1.5 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 1 เวที

2. ภาคส่วนของภาคประชาชน รวมจำนวน 7 เวที แยกตามกลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มศิษย์เก่า ซึ่งได้แก่ ผู้ที่จบจากโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครูสถาบันราชภัฏเพชรบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 เวที

2.2 กลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 (ม.4-ม.6) ทั้งในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 เวที

2.3 กลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในปัจจุบัน จำนวน 2 เวที

2.4 กลุ่มประชาชนทั่วไปที่ไม่เป็นผู้ปกครองนักเรียนของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 2 เวที

3. ภาคส่วนของภาคราชการ รวมจำนวน 5 เวที แยกตามกลุ่มดังนี้

- 3.1 กลุ่มราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 เวที
- 3.2 กลุ่มราชการส่วนภูมิภาค จำนวน 1 เวที
- 3.3 กลุ่มราชการส่วนกลาง จำนวน 1 เวที
- 3.4 กลุ่มราชการส่วนการศึกษา จำนวน 1 เวที
- 3.5 กลุ่มรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 เวที

4. ภาคส่วนของภาคเอกชน รวมจำนวน 5 เวที แยกตามกลุ่มดังนี้

- 4.1 กลุ่มการท่องเที่ยวและโรงแรม จำนวน 1 เวที
- 4.2 กลุ่มสื่อสารมวลชน จำนวน 1 เวที
- 4.3 กลุ่มธุรกิจบริการ จำนวน 1 เวที
- 4.4 กลุ่มพ่อค้า จำนวน 1 เวที
- 4.5 กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม จำนวน 1 เวที

รวมในขั้นตอนนี้เป็นการจัดเวทีทั้งสิ้น 26 เวที

2.2 หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้แล้ว คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มา
สังเคราะห์ และจัดกลุ่มข้อมูลใหม่ จากนั้นได้จัดการสนทนากลุ่มอีกเพื่อเป็นการค้นหา
ความต้องการสู่กลุ่มแต่ละภาคส่วน เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ให้ไว้ และตรวจสอบความเที่ยงตรง
ของข้อมูลในขั้นตอนนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเวทีอภิปรายกลุ่มย่อยภาคส่วนละ 1 เวที รวมทั้งสิ้น
4 เวที

ขั้นที่ 3 ขั้นการถอดเป็นโจทย์เพื่อหา Activity ในการแก้ปัญหา

ในขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้ในขั้นที่ 2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยรวมสรุป
เป็นปัญหาที่ต้องการพัฒนาของท้องถิ่น จากนั้นคณะผู้วิจัยจึงจัดเวทีอีกครั้งในขั้นที่ 4 เพื่อระดมสมอง
จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน เพื่อให้ค้นหากิจกรรมเพื่อแก้ปัญหานั้นๆ

**ขั้นที่ 4 ขั้นการตรวจสอบ (Verification) โจทย์ปัญหาที่ต้องการพัฒนาท้องถิ่นและ
กิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา**

ในขั้นนี้เป็นการนำข้อสรุปที่อยู่ในรูปของปัญหาที่ต้องการพัฒนาของท้องถิ่นและ
กิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาไปสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเหมาะสมใน
การแก้ปัญหากับกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งคณะผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากทุกภาคส่วน
มาภาคส่วนละ 12 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน เพื่อระดมสมองเกี่ยวกับการค้นหากิจกรรมในการแก้ปัญหา

และตรวจสอบความสำคัญและความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหานั้นๆ คำถามที่ใช้ในขั้นตอนนี้มี 3 คำถามหลัก คือ

- 4.1 จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจุดเด่นหรือข้อดีในส่วนใดบ้าง
 - 4.2 เราจะใช้ประโยชน์จากจุดเด่นหรือข้อดีจากทั้ง 2 จังหวัดนี้ได้อย่างไรบ้าง
 - 4.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะเข้าไปช่วยสนับสนุนและส่งเสริมจุดเด่นหรือข้อดีต่างๆ ใน 2 จังหวัดนี้เป็นเขตพื้นที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยได้ในลักษณะใดบ้าง
- จากขั้นตอนการเก็บข้อมูลทั้ง 4 ขั้นนี้ คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสังเคราะห์เพื่อเขียนเป็นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งรายละเอียดของแผนแม่บทจะปรากฏในบทที่ 5

ขั้นที่ 5 ขั้นการกำหนด (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คณะผู้วิจัยกำหนด (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้ข้อมูลในขั้นที่ 4 มาเป็นฐานของการกำหนด (ร่าง) แผนแม่บทฯ

ขั้นที่ 6 ขั้นการตรวจสอบประสิทธิภาพของ (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คณะผู้วิจัยนำ (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบประสิทธิภาพโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ขั้นที่ 7 ขั้นการปรับปรุง (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คณะผู้วิจัยนำ (ร่าง) แผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ นี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยใช้วิธีการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับการ์ดเทคนิค (Card Technique) สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนงาน โครงการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แผนงานของโครงการวิจัยจำแนกตามกิจกรรมหลัก กิจกรรมรอง ช่วงระยะเวลา
ดำเนินการ และผู้รับผิดชอบ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ช่วงระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
เพื่อพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่	1. จัดการประชุมเพื่อกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	1.1 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 1.2 ประสานผู้ให้ข้อมูล	ก.ย. 50 - ต.ค. 50	คณะผู้วิจัย
	2. จัดสนทนากลุ่มเพื่อสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นจากผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม	2.1 รวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเพื่อสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นจากผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม 2.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น	พ.ย. 50 - ก.พ. 51	คณะผู้วิจัย
	3. จัดประชุมเพื่อถอดโจทย์ปัญหาของบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม	3.1 รวบรวมข้อมูลจากการถอดโจทย์ปัญหาของบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม 3.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นจากการถอดโจทย์ปัญหาของบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม	มี.ค. 51 - พ.ค. 51	คณะผู้วิจัย
	4. เขียนแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	4.1 ดำเนินการเขียนแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 4.2 ตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	มิ.ย.51 – ส.ค.51	คณะผู้วิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความแน่ใจในความแม่นยำ และความน่าเชื่อถือของข้อมูล ขจัดความลำเอียงของกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดการตรวจสอบข้อมูลก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) (สุภาวศ์ จันทวานิช, 2543 : 129 อ้างอิงมาจาก Denzin, 1970 : 36) ซึ่งมีวิธีการโดยละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) ประกอบด้วย เวลา สถานที่ และบุคคลที่ได้ข้อมูลมา คือ เก็บข้อมูลก่อนดำเนินการศึกษาค้นคว้า ระหว่างดำเนินการ และหลังสิ้นสุด

การดำเนินการบุคคลที่ให้ข้อมูล คือ กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า คณะผู้วิจัย และกลุ่มนักเรียนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้ศึกษา (Investigator Triangulation) ประกอบด้วย ผู้สังเกต ผู้รวบรวม และผู้ให้ข้อมูล

3. การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) ประกอบด้วย การใช้แนวคิด การตีความ และการสรุป

4. การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) ประกอบด้วย การใช้วิธีการร่วมกันแบบเก็บข้อมูล และเอกสารประกอบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ภาคส่วน จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการใช้การ์ดเทคนิค (Card Technique) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและตรวจสอบข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผลการวิจัยนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 4.1 บทสังเคราะห์ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ส่วน

ตอนที่ 4.2 ความคิดเห็นของบุคลากรทั้ง 4 ภาคส่วน เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ต้องสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่

ตอนที่ 4.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จากผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน

ตอนที่ 4.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนและปัญหาใหญ่ของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ต้องเร่งแก้ไขจากผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน

ตอนที่ 4.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ตอบสนองความต้องการของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน

ตอนที่ 4.3 บทสังเคราะห์ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและความเป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ

ตอนที่ 4.3.1 การมีบทบาทในการพัฒนาคนในพื้นที่

ตอนที่ 4.3.2 การมีบทบาทในการพัฒนาและปรับระบบคมนาคมและการขนส่งในพื้นที่

ตอนที่ 4.3.3 การมีบทบาทในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ตอนที่ 4.3.4 การมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ

ตอนที่ 4.3.5 การมีบทบาทในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น

ตอนที่ 4.3.6 การมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ตอนที่ 4.3.7 การมีบทบาทในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4.3.8 การมีบทบาทในการพัฒนาอาหาร

ตอนที่ 4.3.9 การมีบทบาทในการพัฒนาพืชผลทางการเกษตร

ตอนที่ 4.3.10 การมีบทบาทในการสืบสานและเผยแพร่โครงการพระราชดำริ

ตอนที่ 4.1 บทสังเคราะห์ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ส่วน

จากข้อคำถามที่คณะผู้วิจัยได้ตั้งเป็นคำถามหลักเพื่อสำรวจความคิดเห็นในขั้นตอน
สำรวจความต้องการในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คณะผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามไว้
ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. กิจกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ท่านคิดว่าควรจะเปลี่ยนแปลงและ
ปรับปรุงเพื่อให้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยดีขึ้น และเป็นประโยชน์ตามภารกิจของมหาวิทยาลัย
ท่านคิดว่าควรมีกิจกรรมใดบ้าง
3. ท่านคาดหวังเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไว้ในลักษณะใดบ้าง

จากคำถามทั้ง 3 ข้อนี้ คณะผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นนำเสนอไว้ในตารางที่ 4.1 ถึง
ตารางที่ 4.4 ดังนี้คือ

ตารางที่ 4.1 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนามหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูล กลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
1. ความคิดเห็นที่มีต่อบุคลากร ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการสอน 1.1 อาจารย์ประจำ 1.2 พนักงานราชการ 1.3 พนักงานมหาวิทยาลัย	1. ไม่อุทิศตนให้กับ งานด้านการเรียนการสอน 2. ขาดมาตรฐานคุณภาพ 3. ขาดกิจกรรมสำคัญๆ ที่สร้าง แรงจูงใจให้เกิดการพัฒนา 4. มีความอิสระทางวิชาการ 5. ควรจัดอาจารย์ให้ตรงกับ การเรียนการสอน จัดให้ตรงกับ สาขาวิชาที่จบมา 6. ระดับอายุของอาจารย์อาวุโส สูง-น้อยต่างกันมาก 7. อาจารย์ต้องพัฒนาตนเองให้ เป็นที่น่าเชื่อถือ โดยเฉพาะ พนักงานมหาวิทยาลัย 8. ไม่ส่งสมุดภาระงานและ ไม่เข้าร่วมงานของมหาวิทยาลัย 9. อาจารย์ที่เป็นพนักงานราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย มีขวัญและกำลังใจต่ำ ทำให้คนดี และคนเก่งไม่ยอมมาทำงาน 10. ขาดบุคลากรที่มีทักษะ เฉพาะทาง (Technician) เช่น คนที่มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ที่แพงๆ	1. ควรมีเวทีที่ให้บุคลากรได้ Share Value เพื่อจะได้มีแนวคิด ตรงกัน 2. ควรมีกระบวนการติดตาม คุณภาพการเรียนการสอนของ อาจารย์ 3. ควรมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับบุคลากร ในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะ ด้านการเรียนการสอน 4. ควรมีการบริหารที่ส่งเสริม คุณธรรมและจริยธรรมของ บุคลากรให้มากกว่านี้ 5. มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นพัฒนา บุคลากรที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะใน เรื่องของการท่องเที่ยว 6. ควรมีระบบการสนับสนุนให้ อาจารย์ได้ทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเป็นการเพิ่มความจงรักภักดี ของบุคลากร 7. ควรมีการติดตาม Job Description ของบุคลากรเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
1. ความคิดเห็นที่มีต่อบุคลากร ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการสอน 1.1 อาจารย์ประจำ 1.2 พนักงานราชการ 1.3 พนักงานมหาวิทยาลัย (ต่อ)	10. มีความจงรักภักดีต่อองค์กรต่ำ เห็นเรื่องส่วนตัวเป็นหลัก 11. ทักษะการสอนของ อาจารย์ใหม่ไม่ดีนัก 12. อาจารย์รุ่นเก่าๆ ไม่เคย ออกจากห้องแล็บเลย	8. หลักการประเมินความดี ความชอบ ควรจะชัดเจนและ โปร่งใส 9. ผู้บริหารควรสร้างบรรยากาศ ให้บุคลากรมีจิตสำนึกร่วมกัน ในการพัฒนาตนเองและพัฒนา องค์กร 10. ควรมีการกวาดขัน กำกับ วินัยของบุคลากรให้อยู่ในทิศทาง ที่ถูกต้อง 11. ควรมีกฎระเบียบ และมีวิธีการ สนับสนุนผู้บริหารรุ่นใหม่ (Young Blood) อย่างเป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง 12. ควรมีกองทุนสนับสนุนใน การเรียนต่อของบุคลากรทุกระดับ 13. ควรมีฐานข้อมูลของบุคลากร ในทุกระดับ 14. ควรมีกิจกรรมด้านสันตนาการ ให้กับบุคลากรมากกว่านี้ 15. ในการให้ความดีความชอบ ควรพิจารณา Work Load ของ อาจารย์ 16. ควรมีระบบป้องกันรักษา ความปลอดภัยที่เข้มแข็งมากกว่านี้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ)	1. ใช้นวัตกรรมเหมือนเดิม ไม่มีสิ่งแปลกใหม่ 2. มีการจัดรายวิชาเป็น Package นักศึกษาไม่มีอิสระในการเลือกเรียน 3. ไม่มีการติดตามคุณภาพการเรียนการสอนของครูอาจารย์ 4. การเปิดสอนของศูนย์นอกมีความเป็นอิสระมากเกินไป 5. อุปกรณ์การเรียนการสอนด้อยคุณภาพกว่ามหาวิทยาลัยอื่น 6. มีเทคโนโลยีน้อยมาก 7. ไม่มีเวทีให้อาจารย์แสดงหรือนำเสนองานวิชาการ 8. ไม่มีฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนและผู้เรียน 9. การเปิดศูนย์นอกทำให้การควบคุมมาตรฐานทางวิชาการอ่อนลง 10. องค์กรทางด้านการประกันคุณภาพทางการศึกษาไม่ได้รับความสนใจและสนับสนุนจากผู้บริหาร 11. สาขาวิชาที่อยู่ ในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้เรียนต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนมากกว่ากำหนด	1. ควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนว่าเราจะเป็นมหาวิทยาลัยแบบใดและเน้นอะไร 2. ควรมีฐานข้อมูลทั้งระดับสาขาวิชา คณะ และมหาวิทยาลัย 3. ควรมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการมอบหมายงาน ควบคุม ติดตาม กำกับผู้สอนและผู้เรียน 4. ควรมีระบบการคัดเลือกนักศึกษา ไม่ใช่ว่าสมัครเท่าไรก็รับหมด ทำให้คุณภาพบัณฑิตแย่งลง 5. ควรมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานทางวิชาการของอาจารย์และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง 6. ควรมีวิธีการที่จะปลุกกระดมหรือกระตุ้นให้ทั้งอาจารย์และนักศึกษาได้พัฒนาตนเอง 7. ควรมีมาตรการในการเปิดสำนักจัดการศึกษาภายนอก 8. ควร Rebrand ให้เป็น University for Tourism-based 9. ควรพัฒนาวิทยาเขต โปร่งสโลดให้เป็นศูนย์ทางด้านวิทยาศาสตร์ การเกษตร อุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)	12. ไม่มีแผนในการพัฒนาหลักสูตร 13. ผลผลิตของการเรียนการสอนค่อนข้างต่ำในเชิงวิชาการ แต่ถูกมองสูงในด้านคุณธรรม อาจเป็นเพราะเราถือหลักคุณธรรมนำความรู้ 14. ถึงอำนวยการความสะดวกในระดับบัณฑิตศึกษาไม่ดีพอ 15. สัดส่วนของนักศึกษาต่ออาจารย์ยังไม่สมดุล 16. ระบบงานทะเบียนยังล้าหลังมาก 17. ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตร ถึงแม้จะปรับแต่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น 18. การเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามีมากเกินไป ที่บุคลากรยังไม่พร้อม 19. ความเป็นอิสระของสำนักจัดการศึกษาภายนอกมีมากเกินไป ทำให้ควบคุมมาตรฐานทางวิชาการได้ยาก	10. ควรเร่งสร้างผลผลิตให้มากกว่านี้ ถ้านักศึกษาน้อยควรเร่งด้านคุณภาพให้มากขึ้น 11. อาจารย์ผู้สอนควรเข้มงวดคุณลักษณะของนักศึกษาให้มากกว่านี้ 12. มหาวิทยาลัยควรสร้างความชัดเจนในระบบการประเมินและสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นกับอาจารย์ทุกคน 13. มหาวิทยาลัยควรมีรูปแบบการบริหารวิชาการที่ชัดเจนว่าควรเป็นภาควิชา สาขาวิชา โปรแกรมวิชา และต้องมีมาตรฐานที่สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งระบบใหญ่ต้องมีทิศทางที่ชัดเจนก่อนว่าเราจะได้ในทิศทางใด 14. ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 15. พัฒนาคุณภาพชีวิตของอาจารย์และนักศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องที่พักอาศัย

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)	20. ไม่มีบรรยากาศทางวิชาการ ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่าง (ซังกะตาย) หรือนักศึกษาลดเรียนบ่อยมาก และอาจารย์เหมือนกับสอนแล้วก็แล้วกัน 21. อาจารย์ที่เป็นพนักงานไม่สามารถทำการเบิกจ่ายได้โดยอิสระ ทำให้คนรุ่นใหม่ไม่กระตือรือร้นในการสอน	16. พัฒนาคณาจารย์ให้มีความเป็นเลิศอย่างจริงจัง 17. ควรมีหลักสูตรต่อเนื่องที่หลากหลาย 18. ควรมีการเตรียมการการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิชาการของทั้งอาจารย์และนักศึกษาอย่างจริงจัง 19. ควรเน้นหลักสูตรเกษตรอินทรีย์ในคณะเทคโนโลยีการเกษตร 20. ควรส่งเสริมให้นักการเมืองใสสะอาด โดยผ่านหลักสูตรรปส. 21. ต้องทำแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยอย่างจริงจัง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
3. ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ	1. ไม่มีเอกภาพในการบริหาร การกระจายอำนาจในการบริหาร ทำให้บางคณะไร้รูปแบบในการบริหาร ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันของมาตรฐาน 2. ไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการควบคุม ติดตาม ประเมินผล ระบบการเรียนการสอน และ กระบวนการพัฒนาอาจารย์ รวมถึงระบบการคัดเลือก นักศึกษายังใช้วิธีเดิมๆ 3. ไม่มีกระบวนการกระตุ้นในการจูงใจให้บุคลากรพัฒนาตนเอง 3. การบริหารจัดการยังไม่ตรงตามความต้องการ 4. การบริหารจัดการไม่แฟร์ ไม่มีการทำประชาพิจารณ์ 5. ไม่มีการสำรวจความต้องการในการพัฒนา 6. ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมทุกระดับ 7. ผู้บริหารบางคนบริหารงานนานเกินไปไม่ยอมลงจากตำแหน่ง ไม่เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่	1. ผู้บริหารควรใช้หลักการบริหารแบบโปร่งใส โดยเฉพาะทางด้านการเงินและการให้ ความดีความชอบ 2. สนับสนุนให้มีส่วนร่วม รับฟังความคิดเห็นของบุคลากรทุกระดับ 3. ผู้บริหารควรรู้ว่าใช้ยุทธศาสตร์ใดและจะไปในทิศทางใด 4. บริหารอย่างไรก็ได้แต่ต้องให้บุคลากรมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมต่อองค์กร 5. ผู้บริหารควรลงทุนลงแรงจริงๆ ในการทำงาน เพื่อให้เกิด From Good to Great 6. ควรทบทวนการบริหารจัดการศึกษาภายนอก 7. ผู้บริหารต้องมีแผนแม่บทในการพัฒนามหาวิทยาลัยและยึดเป็นแนวทางในการบริหาร 8. ผู้บริหารไม่ควรอยู่นานเกินไป “ผู้บริหารควรปลดตัวเองเมื่อถึงเวลา” 9. ผู้บริหารควรมีความพร้อมทางด้านวิชาการมากกว่านี้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
3. ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)		10. การบริหารการเงินไม่ควรเป็นเบี้ยหัวแตก ควรทุ่มไปทีละโปรแกรม และมีความชัดเจนว่าปีใดควรจะพัฒนาอะไร 11. ควรยึดหลักการบริหารเชิงวิชาการ
4. ความคิดเห็นด้านบุคลากร	1. บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาเพิ่มเงินเดือน 2. ไม่มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน ไม่มั่นใจในอนาคต 3. มีข้อบ่งคับสำหรับบุคลากร แต่ยังไม่จูงใจให้บุคลากรจงรักภักดีในองค์กร	1. ควรมีแผนพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจน 2. การให้ความสำคัญความชอบควรยึดหลัก Work Load 3. มีเวทีให้บุคลากรทุกระดับได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน 4. ควรมีองค์กรเฉพาะช่วยบุคลากรทำงานด้านวิชาการ 5. ควรจัดสวัสดิการ (ปัจจัยสี่) ให้เหมาะสมกับความต้องการ
5. ความคิดเห็นอาคารสถานที่	1. ปัจจัยพื้นฐานยังไม่เท่าเทียมกัน ทำให้บางคณะด้อยโอกาส 2. การปลูกสร้างอาคารไม่มีการวางแผนที่ดี 3. สโมสรอาจารย์หายไป 4. ไม่มีการปรับปรุงสนามกีฬา สนามกีฬาไม่มีความพร้อม 5. ไม่มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกของมหาวิทยาลัย	1. ควรมีแผนแม่บทในการบริหารอาคารสถานที่ (ควรมีชมุมนักศึกษาได้มีชมรมของตนเองในการทำกิจกรรม) 2. ควรมีอาคารส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยเปิดให้บริการอย่างต่อเนื่อง 3. ควรมีตึกหรืออาคารที่มีลักษณะโดดเด่นเชิงสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
5. ความคิดเห็นอาคารสถานที่ (ต่อ)	6. อาคารบางอาคารแทบไม่ได้ใช้งาน เช่น อาคาร 11 7. ห้องเรียนเก่า 8. ในแต่ละตึกยังไม่มี การเชื่อมโยงกัน เพราะสถานที่ภายในมหาวิทยาลัยกว้าง	4. เพิ่มจำนวนนักศึกษาให้พอเพียงกับจำนวนนักศึกษา 5. ควรจัดสรรที่พักอาศัยที่เหมาะสมอย่างพอเพียงให้กับบุคลากรทุกระดับ 6. ควรเข้มงวดเกี่ยวกับความสะอาด ความสวยงามของอาคารและบริเวณรอบๆ อาคาร
6. บรรยากาศ	1. ขาดบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา 2. ความเข้มแข็งขององค์การนักศึกษายังขาดการเปิดโอกาสให้ได้คิด 3. องค์การนักศึกษาอ่อนขึ้นทุกวัน 4. งานวิจัยบางอย่างผู้วิจัยไม่กล้านำเสนอ	
7. ภาพลักษณ์	1. การแต่งกายของนักศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสม 2. นักศึกษายังเป็นทองไม่แท้ 3. ผู้บริหารโรงเรียนไม่พอใจผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนามหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูล กลุ่มภาคราชการของจังหวัดเพชรบุรีและ
ประจวบคีรีขันธ์

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
1. ความคิดเห็นที่มีต่อบุคลากร ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการสอน	1. บุคลิกภาพอาจารย์ที่ไปนิเทศ นักศึกษาไม่เหมาะสม 2. การวางตัวของอาจารย์ ไม่เหมาะสม 3. ผลงานทางวิชาการมีน้อย 4. ครูหลายคนไม่จบวิชาเอกที่ ตนเองสอน	1. ควรพัฒนาอาจารย์ให้มี ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง 2. สนับสนุนให้อาจารย์พัฒนา ศักยภาพโดยเฉพาะงานวิจัยที่ โดดเด่นตามยุทธศาสตร์ของ จังหวัด คือ ด้านการท่องเที่ยว ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านอาหาร 3. พัฒนาอาจารย์และบุคลากร ให้เป็นเครือข่ายทางวิชาการกับ จังหวัดมากขึ้น
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน (ด้านวิชาการ)	1. ไม่มีหลักสูตรที่ลงพื้นที่ ท้องถิ่นที่จริงจัง 2. ไม่มีการเข้มงวดในการสอบ 3. ไม่มีหลักสูตรทวิภาคีกับ องค์กรอื่นๆ 4. ภาษาอังกฤษยังไม่ดีพอ 5. การฝึกงานของนักศึกษา ไม่จริงจัง 6. ค่าเล่าเรียนแพง 7. ครูที่จบไม่ตรงสาขาวิชาที่สอน 8. ไม่มีองค์ความรู้ที่ได้จาก งานวิจัยเกี่ยวกับการทำมาหากิน ของประชาชนในท้องถิ่น เช่น การทำน้ำตาลโตนด ขนมหวาน	1. ควรรณรงค์ในด้านบุคลิก ความรู้ของนักศึกษาและพัฒนา บัณฑิตให้สอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่น เช่น 1) หลักสูตรการพัฒนาครูที่ ไม่จบปฐมวัย (หลักสูตรต่อยอด ด้านปฐมวัย) 2) หลักสูตรที่ใช้การเทียบโอน ประสบการณ์ เช่น นักการเมือง ครูแนะแนว เจ้าของกิจการต่างๆ เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)		3) หลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรที่มีเวลาน้อย สำหรับเก็บหน่วยกิตเหล่านี้ไว้เพื่อเรียนให้จบปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกมากขึ้น 4) สาขาวิชาเกี่ยวกับประมงชายฝั่ง 5) สาขาวิชาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสหวิชาการ 6) สาขาวิชาทางการเกษตรที่มุ่งเน้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรปลอดภัย 7) สาขาวิชาที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น หัตถกรรมการทำทอง (แม่เนื่อง) ศิลปะการแทงหยวก ช่างสิบหมู่ ช่างปั้นรูปสัตว์ 8) สาขาวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน เช่น สินค้า OTOP หรือวิสาหกิจชุมชน 9) สาขาจิตวิทยาองค์กรเพื่อพัฒนาบุคลากรในองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะบุคลากรในทางท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และ/หรือผู้นำชุมชน (ควรมีหลักสูตรผู้นำชุมชนเป็นหลักสูตรระยะสั้น)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)		10) หลักสูตรที่เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ 11) หลักสูตร Career Counseling 2. ควรมีงานวิจัยที่สะท้อนความเป็นท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องต่อไปนี้ 1) โครงการพระราชดำริ 2) สิ่งแวดล้อม 3) การท่องเที่ยว 4) ภูมิปัญญาท้องถิ่น 5) สินค้า OTOP 6) น้ำตาลโตนด 7) ขนมหวานเมืองเพชร 8) ความเป็นอยู่แบบพอเพียง : วิถีชีวิตแบบปู่เฒ่า 9) อาหาร 10) วัฒนธรรม 11) R&D เกี่ยวกับด้านอุตสาหกรรม เช่น เครื่องสไลด์น้ำมัน 3. ควรถือโอกาสเป็นผู้นำทางด้าน การท่องเที่ยว ด้านการเกษตร อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการเกษตร

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)		4. ควรเป็น Knowledge Based ของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยและพัฒนาเพื่อที่จะตอบสนองการขับเคลื่อนของจังหวัดได้ 5. ควรมีการบันทึกความรู้ที่เป็น Tacit Knowledge เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของท้องถิ่น ขณะเดียวกันเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้เหล่านี้ไปในตัว โดยการนำไปสอนกันอย่างจริงจัง 6. มหาวิทยาลัยควรปรับตนเองให้สามารถใช้ความรู้เชื่อมต่อกับชุมชนให้ได้ และใช้หลักวิชาในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม 7. ควรใช้ R&D ในการพัฒนาอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยศึกษาตนเองจากฐานดั้งเดิม และต่อยอดฐานเดิมของตนเองให้เข้มแข็ง 8. ควรเข้าไปช่วยยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนของโรงเรียนต่างๆ ในท้องถิ่น 9. เป็นศูนย์กลางทางวิชาการของจังหวัด โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)		10. ควรมีแผนกิจกรรมที่ชัดเจน โดยกำหนดว่าใครเป็นเจ้าของ และต้องมี Technician เป็นใครบ้าง 11. ต้องตอบคำถามให้ได้ว่า Brand ของราชภัฏเพชรบุรีคืออะไร 12. ควรมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร พม่า ฯลฯ 13. ควรขยายฐานการผลิตนักศึกษา และงานวิชาการไปยังประเทศเพื่อนบ้าน 14. ควรให้นักศึกษาออกค่าย ในท้องถิ่นเพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการรักท้องถิ่น 15. เน้นคุณภาพของบัณฑิตว่า จบแล้วสามารถรับประกันได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ 16. เน้นพัฒนาด้านบุคลิกภาพของ นักศึกษาในเรื่องการแต่งกาย วิถีชีวิตแบบไทยๆ 17. เป็นที่พึงของชุมชนในการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยใช้หลักวิชาการ เพราะ มรภ.พบ. มีความเป็นกลาง ไม่เข้าข้างใคร 18. ทำอย่างไรก็ได้ให้ มรภ.พบ. เป็นศูนย์ฝึกอบรมให้กับจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียงได้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน (ด้านวิชาการ) (ต่อ)		19. ควรมีกุลยุทธ์หลักสูตรแบบ Non-degree ให้มากกว่านี้ 20. จำเป็นต้องมีแผนแม่บทของเพื่อใช้เป็นเข็มทิศในการพัฒนา 21. ควรมีคณะใหม่ๆ เช่น คณะรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ อักษรศาสตร์ สิ่งพิมพ์หรือการสื่อสาร 22. ทำอย่างไรก็ได้ให้คนเมืองเพชรได้อยู่เมืองเพชร เรียนและทำงานในเมืองเพชร 23. ควรมีหลักสูตรฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางต่างๆ ของบุคลากรในสำนักงาน เช่น การทำงานด้านธุรการ บุคลิกภาพในการบริการ
3. การบริหารจัดการ	1. การประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักกับบุคคลภายนอกมีน้อย 2. ตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยท้องถิ่นไม่ชัดเจน 3. การประสานงานภายในองค์กรไม่ดี 4. ขาดการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ (ช้างเผือก) 5. ไม่มีการประเมินความต้องการของท้องถิ่น	1. ควรมีแผนและกิจกรรมที่ชัดเจน 2. เป็นศูนย์กลางทางวิชาการของจังหวัดในด้านต่างๆ 3. มีนโยบายการบริหารจัดการที่ช่วย Upgrade โรงเรียนต่างๆ ในพื้นที่ให้มีระดับวิชาการสูงขึ้น 4. ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมอาชีพและการทำมาหากินของประชาชนในท้องถิ่น เช่น ทางเกษตร ควรมีบุคลากรช่วยในเรื่องของ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
3. การบริหารจัดการ (ต่อ)	6. มีการทำวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ น้อยมาก 7. องค์กรนักศึกษาไม่เข้มแข็ง ไม่เป็นผู้นำพอ	การพิจารณาให้ ผสมเทียมว 5. ควรเป็นที่พึ่งให้กับชุมชน ในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง โดยใช้หลักวิชาการมีสถานะ เป็นกลางไม่เข้าใคร 6. ควรรู้อัตลักษณ์ของตนเองและ พัฒนาให้เป็นจุดเด่นใน 3 เรื่อง 1) โครงการพระราชดำริ 2) การท่องเที่ยว 3) อาหาร 7. การบริหารจัดการงานวิจัยควร สะท้อนความเป็นท้องถิ่นให้มากขึ้นและสร้างเป็นเครือข่ายร่วมกับ องค์กรอื่นๆ เช่น วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยอาชีวะ เป็นต้น
4. บุคลากร	1. ขาดหัวใจในการบริหาร	1. ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ
5. อาคารสถานที่	1. ห้องสมุดไม่มีความพร้อมที่จะ ให้บริการกับหน่วยงานอื่นๆ 2. อาคารสถานที่ไม่สะอาด ไม่น่ามอง 3. ห้องสมุดมีเอกสาร ไม่หลากหลาย	1. ปรับปรุงอาคารสถานที่ต่างๆ ให้มีความสะอาด 2. ควรมีอาคารที่เป็นศูนย์กลาง ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา อย่างครบวงจร (Student Unit)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
6. บรรยากาศ	1. มีบรรยากาศไม่สวยงาม 2. ห้องน้ำไม่สะอาด 3. ประชาชนทั่วไปไม่อยากเข้ามาในมหาวิทยาลัย	1. ควรสร้างบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยให้เป็นบรรยากาศทางวิชาการ สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัยเข้ามาสัมผัส
7. ภาพลักษณ์	1. ไม่ค่อยเข้าร่วมงานประเพณีต่างๆ ของชุมชน / จังหวัด 2. ปัญหาทางด้านฐสาวของนักศึกษา 3. นักศึกษาขาดความมีวินัย การเสียดสี ความซื่อสัตย์ การให้ และการอดทน 4. การแต่งกายของนักศึกษาไม่มีกฎกติกาที่เข้มงวด 5. บุคลิกภาพของนักศึกษาต้องปรับปรุง 6. ขาดความสามารถด้านภาษา และบุคลิกภาพ 7. ค่าใช้จ่ายในการเรียนในมหาวิทยาลัยสูง โดยเฉพาะทางด้านคอมพิวเตอร์	1. ควรพัฒนาให้มี Band เป็นของตนเอง ค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง 2. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งกาย 3. มีการรณรงค์เรื่องความเป็นไทย และความเป็นท้องถิ่นให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในมหาวิทยาลัย 4. กำหนดตัวตนของตนเองอย่างน้อย 3 ด้าน ให้ชัดเจน คือ 1) ท่องเที่ยว 2) อาหาร และ 3) โครงการพระราชดำริ
8. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ยังน้อยมาก	1. ควรมีป้ายประชาสัมพันธ์มากกว่านี้ 2. เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารของจังหวัด 3. เข้าร่วมกิจกรรมของจังหวัด เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยไปในตัว

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มภาคเอกชน จังหวัดเพชรบุรี
และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
ความพึงพอใจต่อมหาวิทยาลัย 1. อาจารย์	1. อาจารย์ที่มีความรู้ความสารถเฉพาะทางมีน้อย	1. ควรพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและสอดคล้องกับทิศทางมหาวิทยาลัย 2. มีมาตรการในการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรภายนอกอื่นๆ อยากเข้ามาเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยบ้าง
2. การเรียนการสอน	1. ค่าเล่าเรียนแพง 2. การเรียนการสอนเน้นกระบวนการวิจัย R&D ที่น้อยเกินไป 3. บัณฑิตทางด้านเกษตรมีคุณภาพต่ำ ถูกมองว่าเป็นคนแบบ “ขยันแต่โง่”	1. ควรปรับการเรียนการสอนให้ดีกว่านี้เพื่อป้องกันการตกงานของนักศึกษา 2. มีการติดตามนักศึกษาที่จบแล้วอย่างเป็นระบบ 3. ควรผลิตบัณฑิตในสาขาที่สังคมขาดแคลน 4. ควรยึดการได้เปรียบเทียบกับมีนักศึกษาจีน โดยเปิดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับภาษาจีน และผลิตบุคลากรด้านการสอนภาษาจีน 5. พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้สูงกว่านี้ 6. พัฒนาศักยภาพทางการเกษตรให้มีคุณภาพมากกว่านี้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. การเรียนการสอน (ต่อ)		8. ควรมีหลักสูตรเฉพาะทางมากกว่านี้ เช่น การพัฒนาผู้นำท้องถิ่นอาจอยู่ในลักษณะ “PBRU : School for Social Leader”
3. การบริหารจัดการ	1. การประชาสัมพันธ์ยังไม่หลากหลาย 2. ประเด็นแผนงานวิจัยควรตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น 3. มหาวิทยาลัยควรพัฒนางานวิชาการให้ทันต่อการปรับเปลี่ยนของท้องถิ่น	1. ควรพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีความเติบโตจริงๆ เป็นแหล่งสร้างเสริมคุณธรรมเพื่อให้บุตรหลานของคนในท้องถิ่นไม่ออกไปเรียนที่อื่นๆ 2. ควรมีแผนงานวิจัยที่พัฒนาโจทย์มาจากความต้องการพัฒนาท้องถิ่น 3. ควรจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับคุณธรรม/จริยธรรมไปพร้อมกัน 4. ควรมีการพัฒนาสาขาที่มีอยู่แล้วให้มีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นและพัฒนาจนเป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัย 5. มหาวิทยาลัยควรพัฒนางานวิชาการให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่นโดยเฉพาะภาคการเกษตรและเทคโนโลยี 6. มหาวิทยาลัยควรเข้าไปมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ ของท้องถิ่น

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
3. การบริหารจัดการ (ต่อ)	4. นักศึกษาจำนวนมากไม่มีการบริหารจัดการที่เกิดผลดีต่อระบบ	8. ควรเน้นกระบวนการวิจัย R&D เพื่อพัฒนาผลผลิตทางด้านต่างๆ ของจังหวัด 9. ควรมีฐานข้อมูลนักเรียนที่เก่งๆ ในจังหวัดและโน้มน้าวชักจูงให้มาเรียนในมหาวิทยาลัยของเรา 10. ควรพัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก มีทักษะในการแข่งขันและเน้นพัฒนาด้านการคิดมากกว่าการจำเนื้อหา
4. บุคลากร	1. บุคลากรไม่มีการทำงานร่วมกัน 2. บุคลากรไม่มีความพร้อมทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ	1. พัฒนาบุคลากรให้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม 2. ควรผลิตบุคลากรที่มีวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง
5. อาคารสถานที่	1. อาคาร 14 ไม่มีแอร์ 2. ห้องสมุดไม่ดีพอ ควรปรับปรุง 3. ห้องเรียนบางห้องไม่ดี ควรปรับปรุง	1. ควรปรับสิ่งแวดล้อมและห้องเรียนให้สะดวกสบายกว่านี้ เช่น มีเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน 2. ห้องสมุดควรมีหนังสือและวารสารต่างๆ พร้อมมากกว่านี้ 3. ปรับหอพักของมหาวิทยาลัยให้มีมาตรฐานและน่าอยู่กว่านี้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
6. บรรยายากศ	1. ภูมิทัศน์ของมหาวิทยาลัย ไม่ดึงดูดใจผู้พบเห็น	1. ควรปรับสิ่งแวดล้อมให้ น่าสนใจและประทับใจต่อ ผู้พบเห็น
7. ภาพลักษณ์	1. มีข่าวเกี่ยวกับการขายเช็คช้ ในกลุ่มนักศึกษาหญิง 2. การแต่งกายของนักศึกษา ไม่เหมาะสม 3. พฤติกรรมของนักศึกษาสมัยนี้ ไม่น่าชื่นชมอย่างสมัยก่อน 4. เด็กเพชรบุรีไม่เรียนราชภัฏ เพราะค่าเทอมแพง	1. ควรตั้งวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนและ จะขับเคลื่อนไปในทิศทางใด 2. มหาวิทยาลัยจะมีลักษณะ เช่นไรขึ้นอยู่กับคุณภาพของ นักศึกษา 3. ต้องพยายามเปิดเอกภาษาจีน เพื่อพัฒนาภาพลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลาง ของภาษาจีน

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นเชิงประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีของผู้ให้ข้อมูล กลุ่มภาคประชาชนของจังหวัดเพชรบุรี
และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
ความพึงพอใจต่อมหาวิทยาลัย 1. อาจารย์	1. ความผูกพันระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์มีน้อยมาก 2. อาจารย์น้อย ทำให้การสอนไม่ทั่วถึง 3. อาจารย์ควรได้รับการพัฒนามากขึ้น 4. อาจารย์สอนโดยใช้อารมณ์และพุดจาไม่เหมาะสม	1. ควรมีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาให้มากที่สุด
2. การเรียนการสอน	1. ค่าเล่าเรียนแพงมาก 2. สื่อไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอน 3. มหาวิทยาลัยไม่ใช่แหล่งการทำงานของนิเทศศาสตร์ 4. อุปกรณ์ต่างๆ ไม่พร้อม 5. ระดับปริญญาเอกควรมีทีมผู้สอนที่พร้อม 6. มีสาขาวิชาเปิดน้อย 7. มีกิจกรรมมากกว่าการเรียนการสอน สักแต่ทำให้จบๆ ไป 8. การเรียนการสอนมุ่งเน้นกิจกรรมมากกว่าด้านวิชาการ 9. นักศึกษามีความคิดว่าเรียนอย่างไรก็ได้เดี๋ยวจบเอง	1. ควรสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักศึกษามีรายได้ขณะเรียน เช่น ด้านการท่องเที่ยว นักศึกษามีอาชีพเป็น “มัคคุเทศก์” เพื่อหารายได้เลี้ยงตนเอง 2. มหาวิทยาลัยควรมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ห้องเรียนที่สามารถแสดงถึงความรุดหน้าทางเทคโนโลยีและทางวิชาการ 3. ควรสอนโดยเน้นกิจกรรมเพื่อปลูกฝังบุคลิกภาพนักศึกษา 4. กระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองได้เต็มที่

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
2. การเรียนการสอน (ต่อ)		5. ควรเน้นความเป็นท้องถิ่น และสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน 6. ควรมีการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาจิตสำนึกให้เด็กรักท้องถิ่น 7. ปลุกฝังคุณธรรม ดี ชั่ว แต่ไม่โง่เขลา 8. ผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ ทำงานด้วยหัวใจ (By Heart) และทำงานด้วยสมอง (By Head)
3. การบริหารจัดการ	1. มหาวิทยาลัยมีความเชื่อมโยงกับองค์กรอื่นๆ น้อย 2. การแนะแนวมีน้อยมาก 3. กฎระเบียบไม่มีความเหมาะสม เข้มงวด และหย่อนยานเกินไป 4. นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน 5. การพัฒนามหาวิทยาลัยมักพัฒนาเป็นจุดๆ พัฒนาไม่ทั่วถึง 6. ไม่มีการคัดเลือกนักศึกษา รับทั้งหมด	1. ควรมีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักเรียนในท้องถิ่น 2. จัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาไม่ตกงาน 3. เพิ่มสาขาวิชาเรียนที่บริหารโดยศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนักศึกษาที่อยู่ไกล 4. ควรเปิดหลักสูตรใหม่ๆ ให้มากขึ้น และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอน 5. ควรมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเป็นระบบ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
4. บุคลากร	1. ไม่มีน้ำใจ ไม่เต็มใจตอบคำถาม 2. มีความรู้น้อยเกินไป	1. ควรมีบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางให้มากกว่านี้
5. อาคารสถานที่	1. หอพักไม่มีความมิดชิด 2. ไม่มีเอกลักษณ์ ไม่โดดเด่น 3. สถานที่ลึกลับ (บางอาคาร)	1. ควรมีหอพักนักศึกษาที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัย 2. ควรมีตึกที่โดดเด่นและมีสีสัน หรือมีปูชนียวัตถุที่เป็นเอกลักษณ์ ทำให้บุคคลภายนอกสะดุดตา
6. บรรยากาศ	1. นักศึกษาขาดความรักในองค์กร	
7. ภาพลักษณ์	1. นักศึกษามีกิจกรรมขาดในการกิน การแต่งกาย บุคลิกภาพ การประพฤติตนไม่เหมาะสม 2. นักศึกษาไม่มีความสามัคคี 3. ความเสื่อมโทรมด้านศีลธรรม มีมากขึ้น 4. คุณภาพของบัณฑิตไม่เป็นที่ยอมรับจากผู้ให้บริการ 5. เรียนแล้วหางานทำยาก 6. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยไม่ดี 7. ในการเข้าทำงานมักถูกเลือกเข้าทำงานหลังสุด 8. บริษัทต่างๆ มักจะเลือกบัณฑิตที่จบที่อื่นมากกว่า	1. ควรมีการจัดหลักสูตร ที่ให้นักศึกษาได้ฝึกงานในสถานประกอบการ 2. ควรมีสิ่งสักการบูชาที่โดดเด่น เช่น อนุสาวรีย์ เพื่อแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 3. ควรมีครูที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบัน	ความต้องการในการพัฒนา
7. ภาพลักษณ์ (ต่อ)	9. การบริหารจัดการของศูนย์จัดการศึกษาภายนอกมีชื่อเสียงไม่ดี มุ่งเน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ มีคำกล่าวเปรียบเทียบกับ “เรียนง่าย จ่ายครบจบแน่” 10. โควต้าที่ให้นักศึกษาเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยถูกปฏิเสธ นักเรียนในท้องถิ่นมีความคิดว่า “ถ้าเรียนราชภัฏเพชรบุรีไปเรียนที่อื่นดีกว่า”	

ตอนที่ 4.2 ความคิดเห็นของบุคลากรทั้ง 4 ภาคส่วน เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ต้องสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่

จากข้อคำถามที่คณะผู้วิจัยได้ตั้งเป็นคำถามหลักเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ต้องสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่ คณะผู้วิจัยได้ตั้งเป็นประเด็นคำถามไว้ดังนี้

1. จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจุดเด่น หรือมีข้อดีในส่วนใดบ้าง
 2. จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจุดอ่อน หรือปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไขอะไรบ้าง
 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะเข้าไปช่วยสนับสนุน และส่งเสริมจุดเด่นหรือข้อดีต่างๆ ใน 2 จังหวัด ที่เป็นเขตพื้นที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยได้ในลักษณะใดบ้าง
- จากคำตอบทั้ง 3 ดังกล่าวข้างต้น ที่คณะผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 4.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
จากผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน สรุปรายละเอียดได้ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. จุดเด่นด้านทำเลที่ตั้งของ 2 จังหวัด มีชัยภูมิที่เหมาะสมเป็นเส้นทางผ่านสู่ภาคใต้
 - 1.1 ตำบลแหลมผักเบี้ยทรายเม็ดแรกของอ่าวไทย
 - 1.2 หาดทะเลยาวตลอดแนวอ่าวไทยเป็นวิเวียร์เมืองไทย
2. จุดเด่นด้านทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและเหมาะสมกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

- 2.1 พระราชวัง
- 2.2 วัด
- 2.3 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหลากหลายรูปแบบ (ทะเล ชายหาด ถ้ำ ภูเขา)
- 2.4 อุทยานแห่งชาติเขื่อนแก่งกระจาน
- 2.5 ความสมบูรณ์ด้านทรัพยากรป่าไม้/เกษตรประมง/ปศุสัตว์
- 2.5.1 เพชรบุรี : แก่งกระจาน หอนงเหย้าปล้อง และอื่นๆ
- 2.5.2 ประจวบคีรีขันธ์ : สามร้อยยอด ป่าละอู และกุยบุรี
- 2.6 มีสิ่งรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เช่น ทะเล ที่พัก อาหาร สนามกอล์ฟ ซุปปิ้ง

- 2.7 แหล่งท่องเที่ยวที่ครบทุกด้าน
 - 2.7.1 ทะเล หาดทราย
 - 2.7.2 ภูเขา
 - 2.7.3 โบราณสถาน โบราณวัตถุที่ทรงคุณค่า (เพชรบุรีเมือง 3 วัง)
 - 2.7.4 จังหวัดเพชรบุรีมีภูมิศาสตร์ทำเลดีใกล้กรุงเทพฯ
 - 2.7.5 จังหวัดเพชรบุรีเป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์
 - 1) มีอารยธรรมที่เจริญรุ่งเรืองมาก่อน
 - 2) มีวัฒนธรรมประเพณี – ทวารวดี
 - 2.7.6 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - 1) มีช่องด่านสิงขรเป็นแหล่งท่องเที่ยว
 - (1) มีพันธุ์กล้วยไม้สวยงาม
 - (2) หินสี่สวาย
 - 2) อำเภอบางสะพานเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

3) วัดสวยงามมาก

4) หลวงพ่อทวดที่ใหญ่ที่สุดในโลก

3. จุดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณีและประวัติศาสตร์มีความหลากหลายสืบทอดมายาวนาน

3.1 พระราชวัง เช่น พระราชวังไกลกังวล พระราชวังบ้านปืน ฯลฯ

3.2 งานฝีมือช่าง 10 หมู่

3.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.3.1 ปูนปั้น

3.3.2 ช่างสกุลเมืองเพชร

3.4 ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

3.4.1 ศิลปกรรมเมืองเพชรบุรี

3.4.2 วัฒนธรรมพื้นบ้าน

3.4.3 ประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนาน

3.4.4 ความหลากหลายของภาษาถิ่น

3.4.5 แหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

1) มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมแบบโบราณ

2) วัดต่างๆ

3.5 วิถีชีวิตและอาชีพที่เป็นเอกลักษณ์

3.5.1 การทำน้ำตาลโตนด

3.5.2 การทำขนมหม้อแกง

4. จุดเด่นด้านอาหาร

4.1 เพชรบุรีเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเล พืชไร่ (มะนาว ชมพู่เพชร) ผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย

4.2 อาหารที่เป็นเอกลักษณ์

4.2.1 ขนมหม้อแกง

4.2.2 ชมพู่เมืองเพชร

4.3 อาหารทะเลที่สมบูรณ์

4.3.1 จังหวัดเพชรบุรี (อำเภอบ้านแหลม)

4.3.2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (อำเภอปากน้ำปราณ)

- 4.4 จังหวัดเพชรบุรีอาหารอร่อยและเป็นอาหารเฉพาะท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์
ราคาถูก อาหารพื้นเมือง แหล่งปลูกผลไม้ที่ขึ้นชื่อ
- 4.5 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นแหล่งปลูกสับปะรด
- 4.6 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเล เช่น อาชีพ
ประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

5. จุดเด่นด้านทรัพยากรมนุษย์

- 5.1 มีอาชีพหลากหลาย
- 5.2 ความเป็นอยู่แบบพึ่งพาอาศัยกัน

6. จุดเด่นด้านโครงการพระราชดำริ

- 6.1 มีแหล่งเรียนรู้โครงการพระราชดำริที่มีชื่อเสียง
 - 6.1.1 โครงการแหลมผักเบี้ย
- 6.2 มีโครงการพระราชดำริมากที่สุดในประเทศ

ตอนที่ 4.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนและปัญหาใหญ่ของจังหวัดเพชรบุรีและ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ต้องเร่งแก้ไขจากผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน

1. ปัญหาเด็กและเยาวชน มีดังนี้

- 1.1 การไม่ให้ความสำคัญต่อการศึกษา
 - 1.1.1 ไม่มีเป้าหมายในการเรียน
 - 1.1.2 ขาดการกระตือรือร้นในการเรียน
 - 1.1.3 ปฏิเสธการเรียนรู้เทคโนโลยีและภาษา
 - 1.1.4 ผู้ปกครองหาเข้ากินค่า ไม่มีเวลาสอนลูกหลาน
 - 1.1.5 พัฒนาผู้ปกครองให้เข้มแข็งในการดูแลบุตรหลาน
 - 1.1.6 นักศึกษา/เยาวชนที่มาเรียนไม่มีเป้าหมายในอนาคตก่อนที่จะมาเรียน
 - 1.1.7 ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาของจังหวัดเพชรบุรี
 - 1.1.8 การศึกษาของคนในชุมชนด้านอาชีพ
 - 1.1.9 จิตสำนึกของคน
 - 1.1.10 การศึกษา (ปัญหาใหญ่ที่ต้องเร่งแก้ไข คือ 1. จัดตั้งศูนย์การศึกษาคลัง
ปัญญาท้องถิ่น)
 - 1.1.11 เยาวชนขาดการกระตือรือร้นในการศึกษา
 - 1.1.12 ชาวบ้านไม่เปิดรับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและภาคอุตสาหกรรม
 - 1.1.13 วัยรุ่นมีค่านิยมที่ผิดๆ มาก

- 1.1.14 พฤติกรรมเยาวชนบางส่วน
- 1.1.15 ปัญหาเยาวชนรุ่นใหม่ปฏิเสธการเรียนรู้ เทคโนโลยี และภาษาใหม่
- 1.1.16 คนจบการศึกษาใหม่เลื่องงาน
- 1.1.17 เด็กวัยรุ่นมีอาวุธปืนพกพาในที่สาธารณะ
- 1.1.18 ปัญหายาเสพติด
- 1.1.19 สถาบันครอบครัวไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา
- 1.1.20 เยาวชนขาดการกระตือรือร้นในการศึกษา
- 1.1.21 ชาวบ้านไม่เปิดรับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและภาคอุตสาหกรรม
- 2. ปัญหาการจัดการของผู้นำ มีดังนี้
 - 2.1 ผู้บริหารของพื้นที่
 - 2.1.1 ขาดผู้นำที่มีวิสัยทัศน์
 - 2.1.2 ขาดผู้บริหารมืออาชีพ
 - 2.1.3 การแทรกแซงทางการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนา
 - 2.1.4 ผู้มีอิทธิพล
 - 2.1.5 ผู้นำยังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารชุมชน
 - 2.2 ปัญหาการซื้อเสียง
- 3. ปัญหาสิ่งแวดล้อม มีดังนี้
 - 3.1 แม่น้ำสกปรก
 - 3.2 ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม
 - 3.3 ชาวบ้านไม่อนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่
 - 3.4 ปัญหาน้ำ
- 4. ปัญหาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน มีดังนี้
 - 4.1 ขาดการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน
 - 4.2 ขาดความตระหนักไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนา
 - 4.3 การเข้าถึงข่าวสารของประชาชนมีน้อย
 - 4.4 ประชาชนคล้อยตามผู้นำท้องถิ่น
 - 4.5 การปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายไม่เข้มแข็ง ไม่จริงจัง
 - 4.6 ประชาชนยังไม่เข้าถึงประชาธิปไตย ทำให้เกิดการแบ่งแยกทางสังคม ไม่มีระเบียบวินัย
 - 4.7 ประชาชนขาดระเบียบวินัยและไม่รู้จักกาสังคม

5. ปัญหาวัฒนธรรม/เอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีดังนี้

5.1 ขาดการสืบทอดวัฒนธรรม

5.2 รับทุกวัฒนธรรม

5.3 ประชาชนในท้องถิ่นไม่รู้ประวัติศาสตร์/ความเป็นมาของท้องถิ่นตน

5.3.1 ความเจริญเติบโตเมืองเร็วเกินไป ท้องถิ่นพัฒนาช้า และล้มความเป็น

วัฒนธรรมดั้งเดิม

5.3.2 จังหวัดเพชรบุรีไม่สอนภูมิปัญญาให้ลูกหลาน เช่น ฝาดยา ฯลฯ

5.3.3 รับทุกวัฒนธรรม

5.3.4 จังหวัดเพชรบุรี วัฒนธรรมท้องถิ่นถูกทอดทิ้ง

5.3.5 เป็นเมืองพุทธ แต่มีปัญหาเรื่องการขัดแย้ง

5.3.6 การสืบสานวัฒนธรรมและศิลปะไปสู่ชนรุ่นหลัง

5.3.7 การถ่ายทอดวัฒนธรรม

5.3.8 มีการพัฒนาจิตใจน้อย

5.3.9 ชาวบ้านไม่รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ มักทำแต่สิ่งที่เคยทำมาก่อนเป็น

ประจำ

5.3.10 การสืบทอด/ถ่ายทอดองค์ความรู้ ขาดความต่อเนื่อง เช่น ช่างเมืองเพชร

การทำทอง

6. ปัญหาการวางผังเมือง มีดังนี้

6.1 ถนนคับแคบขยายเมืองไม่ได้

6.1.1 การจราจรเข้าออกผ่านจังหวัดไม่คล่องตัว

6.2 เส้นทางจราจรและป้ายประชาสัมพันธ์

6.3 ขาดการจัดผังเมืองชุมชน

7. ปัญหาครอบครัว มีดังนี้

7.1 พัฒนาผู้ปกครองให้ดูแลเด็ก

7.2 ขาดการให้ความสำคัญต่อครอบครัว

8. ปัญหาการท่องเที่ยว มีดังนี้

8.1 บุคลากรตามสถานประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว ขาดทักษะการทำงาน และ

ความคิดสร้างสรรค์

8.2 งานด้านบริการยังไม่ได้พัฒนาสู่ระดับมาตรฐาน

9. ปัญหาเรื่องอาหาร มีดังนี้

9.1 อาหารท้องถิ่นไม่มีกระบวนการผลิตที่เข้าสู่มาตรฐาน เช่น อย. / GMP

9.2 ขาดความปลอดภัยในภาคธุรกิจการผลิตอาหาร

ตอนที่ 4.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ตอบสนองความต้องการของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 ภาคส่วน

1. ด้านการพัฒนาคน มีดังนี้

1.1 การพัฒนาเด็กและเยาวชน ควรมีกิจกรรมดังนี้

1.1.1 สร้างจุดเด่นของเด็กและเยาวชน

ผลักดันให้เด็กนำจุดเด่นศักยภาพมาใช้ประโยชน์

สร้างต้นแบบที่ดี

1) ทักษะชีวิต

(1) การแก้ไขปัญหา

(2) เจตคติที่มีจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมและตนเอง

(2.1) สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็ก

(2.1.1) ครอบครัว โรงเรียน วัด ชุมชน เป็นกลไกการ

พัฒนาเด็กที่สำคัญ

(2.1.2) ป้องกันยาเสพติด อาชญากรรม

(2.2) มีจิตสาธารณะ

1.1.3 สร้างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์

1) ส่งเสริมเด็กในทางที่ดี มีกิจกรรมที่ดี

2) มีสภาเด็กและเยาวชน

(1) เวทีแห่งการแสดงออกในทางที่ดี

3) การเข้าค่าย เช่น ค่ายดนตรี ค่ายกีฬา เป็นต้น

4) ถนนคนเดิน

5) สร้างจิตสำนึกให้รู้บทบาทหน้าที่ โดยจัดโครงการศูนย์เยาวชน

จังหวัดเพชรบุรี

6) แก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างเร่งด่วน

1.2 การพัฒนาผู้นำชุมชน ควรมีกิจกรรมดังนี้

1.2.1 พัฒนาผู้นำให้เป็นต้นแบบที่ดี

1) พัฒนาให้เกิดการพัฒนาของผู้นำในมิติต่างๆ ดังนี้

- (1) มีจิตสำนึกที่ดี - ให้ความสำคัญต่อส่วนรวม
- (2) ความคิด แนวคิดที่ดี ต้องมีการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก
- (3) มีวิสัยทัศน์ – มีความรับผิดชอบ

2) สร้างความรู้จากภายนอกที่จับต้องได้และความสามารถในการ

บริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

1.2.2 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความคิดความรู้

1.2.3 ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์

1.2.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาครัฐได้สร้างศูนย์การเรียนรู้เพื่อปรับ

กระบวนการคิดและให้ความรู้แก่ผู้นำและชาวบ้าน

1.2.5 มีส่วนร่วมระหว่างผู้นำและผู้ตาม (ประชาชน)

2. พัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ควรมีกิจกรรมดังนี้

2.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

2.2 ให้ความสำคัญแหล่งท่องเที่ยว

2.2.1 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวครบวงจร

2.2.2 ส่งเสริมความรู้การท่องเที่ยว

2.3 การส่งเสริมความเป็นเมืองพระ

2.3.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.3.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

2.3.3 ควรจะมีการปรับปรุงเขาวังซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรี

2.3.4 สร้างมาตรฐานด้านอาหารและเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ หรือหน่วยงานที่

รับผิดชอบ

2.3.5 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.3.6 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวสมบูรณ์แบบครบวงจร

2.3.7 กำหนดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวร่วมกันให้ชัดเจน เช่น การท่องเที่ยว

เชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเพื่อครอบครัว โดยดูจากจุดเด่นที่มี

2.3.8 สร้างแหล่งท่องเที่ยว “แก่งกระจาน” ให้เป็นมรดกโลก

2.3.9 มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดที่มีภาวการณ์ต่างๆ เข้าร่วม

2.3.10 การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบ เนื่องจากเป็นพื้นที่ๆ มีความพร้อมในทุกด้าน

2.3.11 ส่งเสริมความรู้ด้านการท่องเที่ยว

2.3.12 การให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.3.13 พัฒนาให้เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

2.3.14 พัฒนาคณะกรรมการท่องเที่ยว

1) ด้านภาษา

2) มีระเบียบวินัย กติกาสังคม

3) การศึกษา

2.3.15 พัฒนาเป็นจุดท่องเที่ยวมีครบวงจรสมบูรณ์แบบ (One Stop)

2.3.16 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/ดูแลความสะอาด

2.3.17 การให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.3.18 พัฒนาให้เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

2.3.19 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เท่าทันอารยะประเทศ เช่น

1) ถนน

2) ระบบสุขาภิบาล

3) มัคคุเทศก์

4) ระบบสาธารณูปโภค

5) ภาษาอังกฤษ/จีน ฯลฯ

2.3.20 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

1) การจัดระเบียบ

2) การวางแผนการใช้ที่ดิน

3) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2.3.21 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2.3.22 ความรู้ความเข้าใจในแต่ละประเด็นอย่างแท้จริง เช่น การท่องเที่ยว

ชุมชน/ยั่งยืน

2.3.23 บุคลากรด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

3. พัฒนาสิ่งแวดล้อม ควรมีกิจกรรมดังนี้
 - 3.1 ปรับปรุงผังเมืองและภูมิทัศน์
 - 3.1.1 การจัดทำผังเมืองของแต่ละชุมชนเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน
 - 3.1.2 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สาธารณูปโภค
 - 3.1.3 จัดภูมิทัศน์เขียว
 - 3.2 สร้างการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง
 - 3.3 นำข้อบังคับทางกฎหมายสิ่งแวดล้อมมาใช้อย่างจริงจัง
4. พัฒนาเศรษฐกิจ ควรมีกิจกรรมดังนี้
 - 4.1 พัฒนาภาคอุตสาหกรรม
 - 4.2 พัฒนาเพื่อเป็นครัวเพื่อสุขภาพของภูมิภาค
 - 4.3 พัฒนาเป็นแหล่งอาหาร เป็นศูนย์กลางของ 2 จังหวัด
 - 4.3.1 อยากให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอ
 - 4.3.2 พัฒนาให้เป็นครัวเพื่อสุขภาพของภูมิภาค
 - 4.3.3 พัฒนาปรับปรุงแหล่งอาหารให้เป็นศูนย์อาหารทั้ง 2 จังหวัด
 - 4.3.4 พัฒนาเศรษฐกิจ มีดังนี้
 - 1) ภาคเกษตร เร่งสร้างเกษตรปลอดภัย
 - 2) อุตสาหกรรม จัดโซนแต่ละประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม
 - 3) ท่องเที่ยว ปรับปรุงภูมิทัศน์จุดท่องเที่ยวที่สำคัญ
 - 4.3.5 ใช้อัตลักษณ์ของจังหวัดสร้างรายได้
 - 4.3.6 พัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มากขึ้น
 - 4.3.7 เป็นแหล่งเรียนรู้ตามรอย “เศรษฐกิจพอเพียง” ของประเทศ แหล่งสร้างองค์ความรู้ต่อประชาชนทั่วประเทศ
 - 4.3.8 แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย
5. การปรับระบบคมนาคม ควรมีกิจกรรมดังนี้
 - 5.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมหลักเพื่อเชื่อมเส้นทางการท่องเที่ยว
 - 5.1.1 ป้ายบอกทาง
 - 5.2 จัดให้มีการคมนาคมที่สะดวก
 - 5.2.1 สร้างสะพานต่างระดับข้ามแยก
 - 5.3 การจัดทำผังเมืองของแต่ละชุมชนเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน

เบา/หนัก

- 5.3.1 มีการคมนาคมที่สะดวกกว่านี้
- 5.3.2 พัฒนาระบบการให้บริการอำนวยความสะดวก เช่น ถนน สาธารณูปโภค
- เป็นต้น
- 5.3.3 ควรมีการสร้างสะพานต่างระดับที่มีจุด 4 แยกใหญ่ เพื่อลดอุบัติเหตุ
- 5.3.4 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมสายหลักและการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
- ให้สะดวก
- 5.3.5 ป้ายบอกเส้นทาง
6. พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรมีกิจกรรมดังนี้
- 6.1 สร้างเครือข่ายชุมชน
- 6.2 ทุกหน่วยงานของจังหวัดทำ Work-shop ร่วมกันและทำงานร่วมกันอย่าง
- จริงจังเพื่อแก้ปัญหา
- 6.3 เรียนรู้ชุมชนต่อชุมชนโดยการสร้างเครือข่ายชุมชนของจังหวัดเพชรบุรี
7. พัฒนาด้านวัฒนธรรม ควรมีกิจกรรมดังนี้
- 7.1 พัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
- 7.2 สร้างค่านิยมความเป็นคนเพชรบุรี
- 7.3 พัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมโดยเน้นคนในชุมชนเป็นผู้
- ถ่ายทอดและประชาชนมีส่วนร่วม
- 7.4 ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม สร้างค่านิยม ความรักภูมิภาคความเป็นเพชรบุรี รักษา
- ศิลปะและเอกลักษณ์ของเรา

ตอนที่ 4.3 บทสังเคราะห์ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและความเป็นไปได้ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรีในการมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ

- ตอนที่ 4.3.1 การมีบทบาทในการพัฒนาคนในพื้นที่
- ตอนที่ 4.3.2 การมีบทบาทในการพัฒนาและปรับระบบคมนาคมและการขนส่ง
- ในพื้นที่
- ตอนที่ 4.3.3 การมีบทบาทในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม
- ตอนที่ 4.3.4 การมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ
- ตอนที่ 4.3.5 การมีบทบาทในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
- การปกครองท้องถิ่น

ตอนที่ 4.3.6 การมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

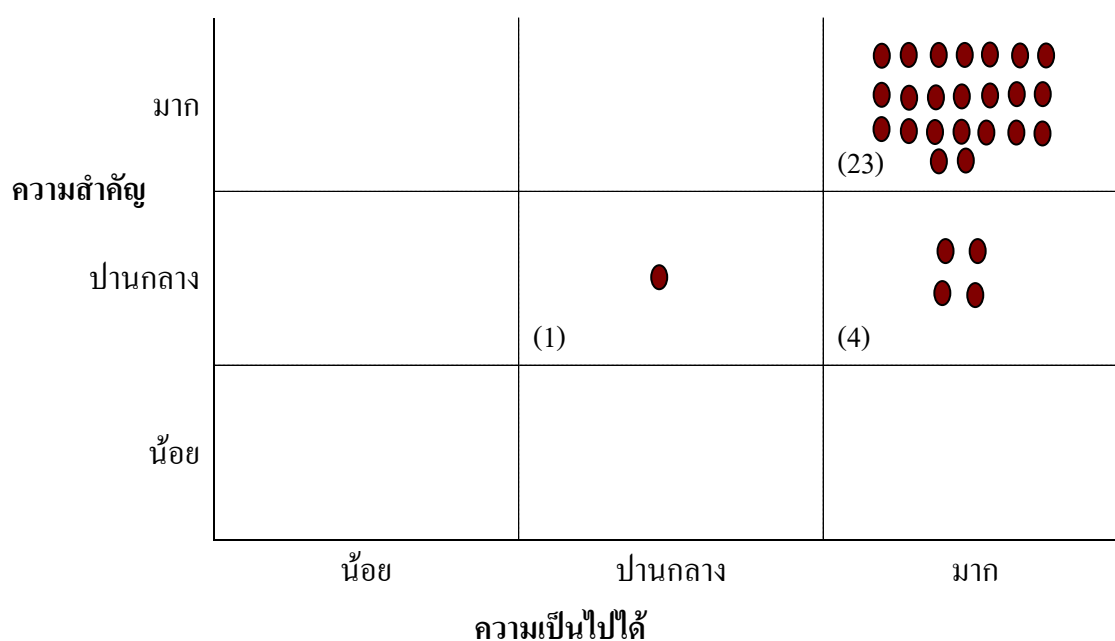
ตอนที่ 4.3.7 การมีบทบาทในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4.3.8 การมีบทบาทในการพัฒนาอาหาร

ตอนที่ 4.3.9 การมีบทบาทในการพัฒนาพืชผลทางการเกษตร

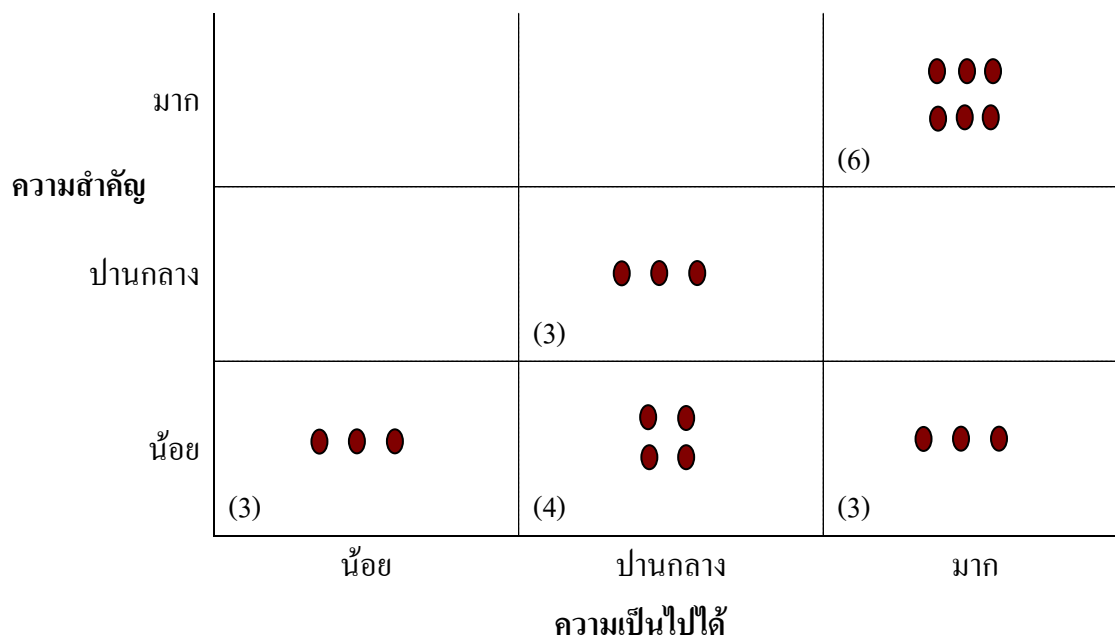
ตอนที่ 4.3.10 การมีบทบาทในการสืบสานและเผยแพร่โครงการพระราชดำริ

แผนภูมิที่ 4.1 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาคุณภาพคนในพื้นที่

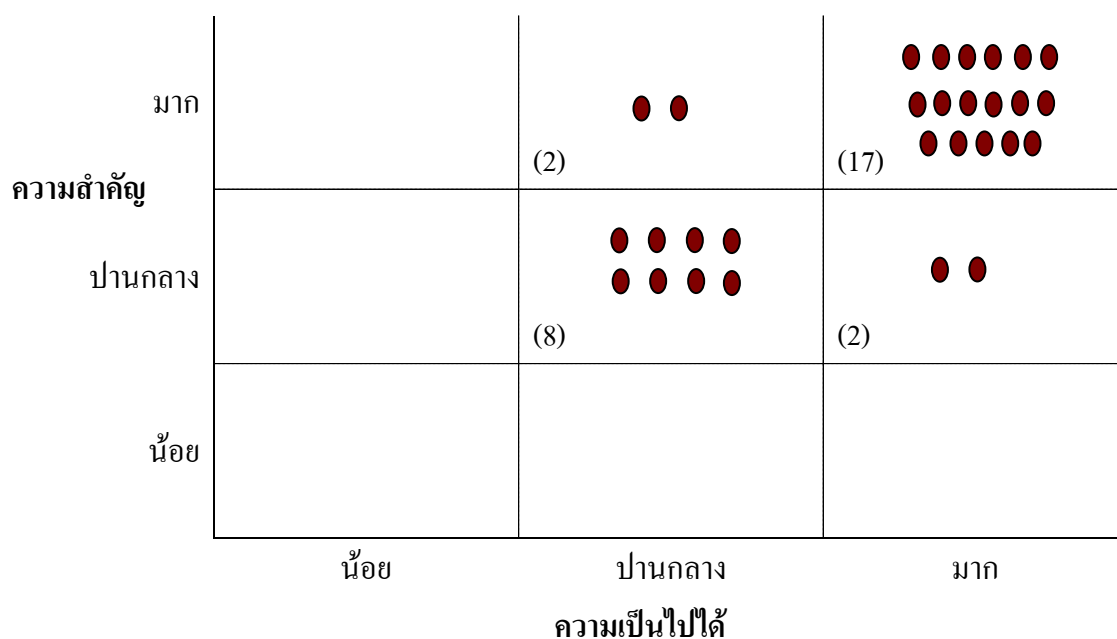
จากแผนภูมิที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าการกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้อันเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาในพื้นที่ มีการกระจายอยู่ในระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการปรับระบบคมนาคม
และการขนส่งในพื้นที่

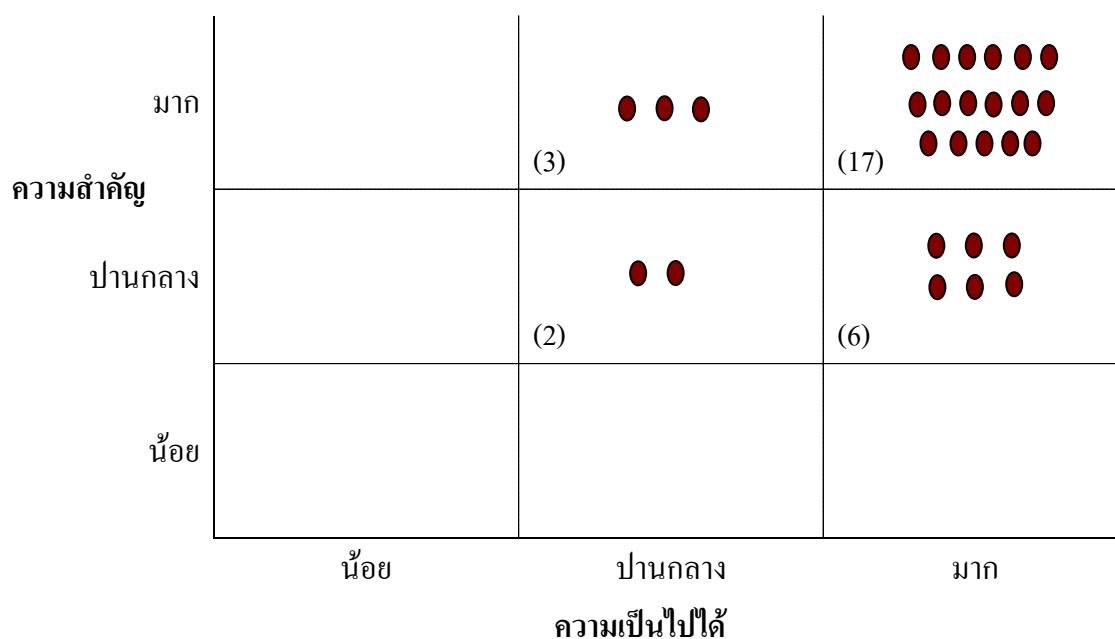
จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการปรับระบบคมนาคมและการขนส่งในพื้นที่ มีการกระจายความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.3 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม

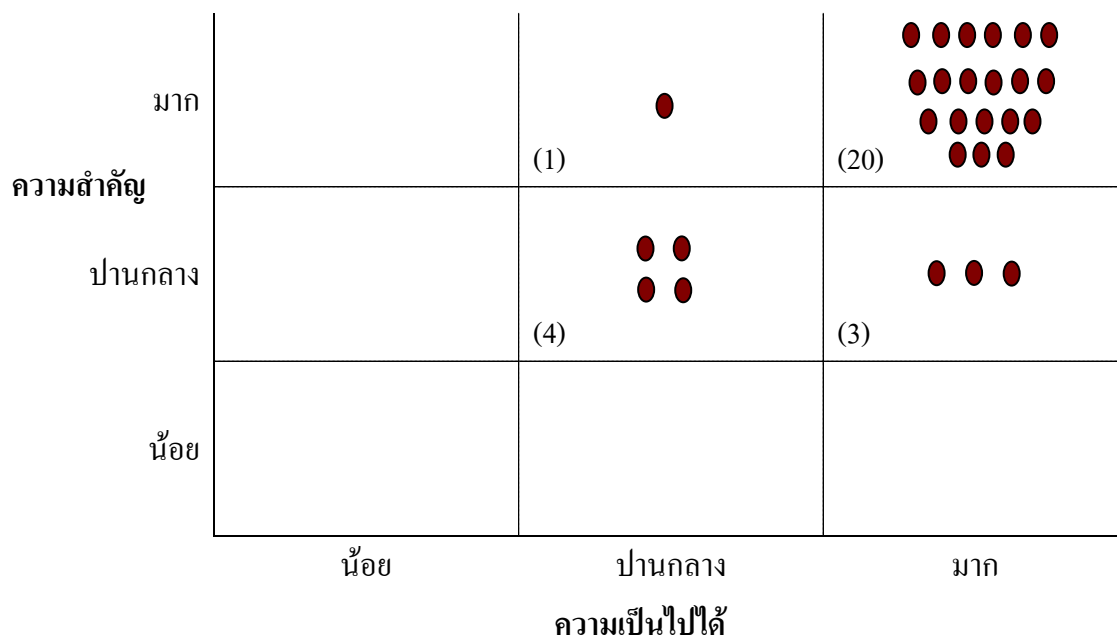
จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ได้กระจายความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.4 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

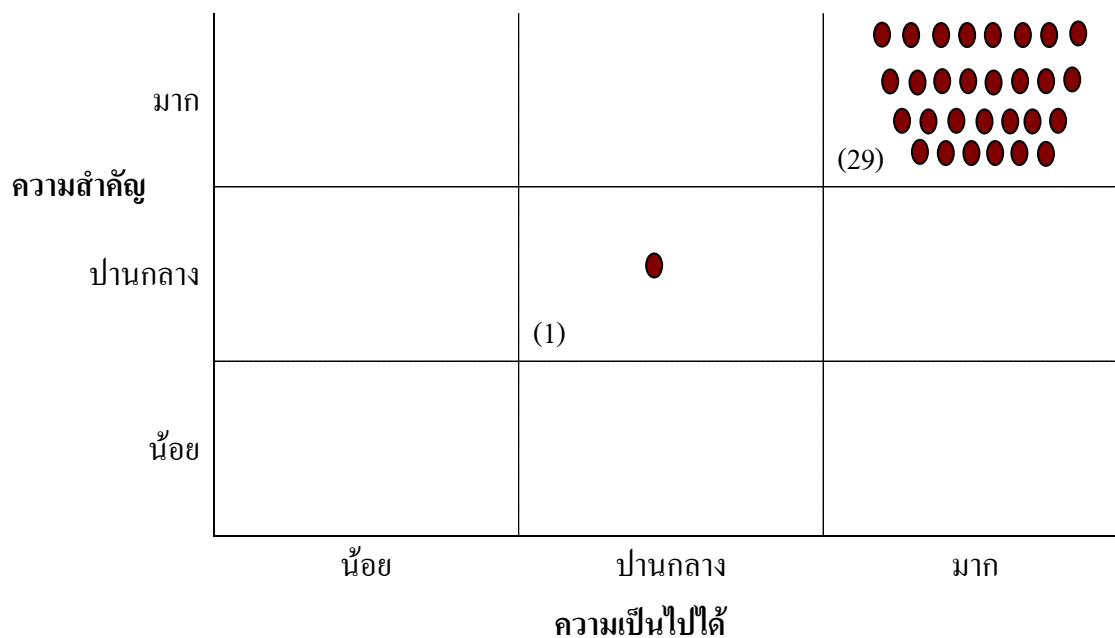
จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มีการกระจายความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการปกครองท้องถิ่น

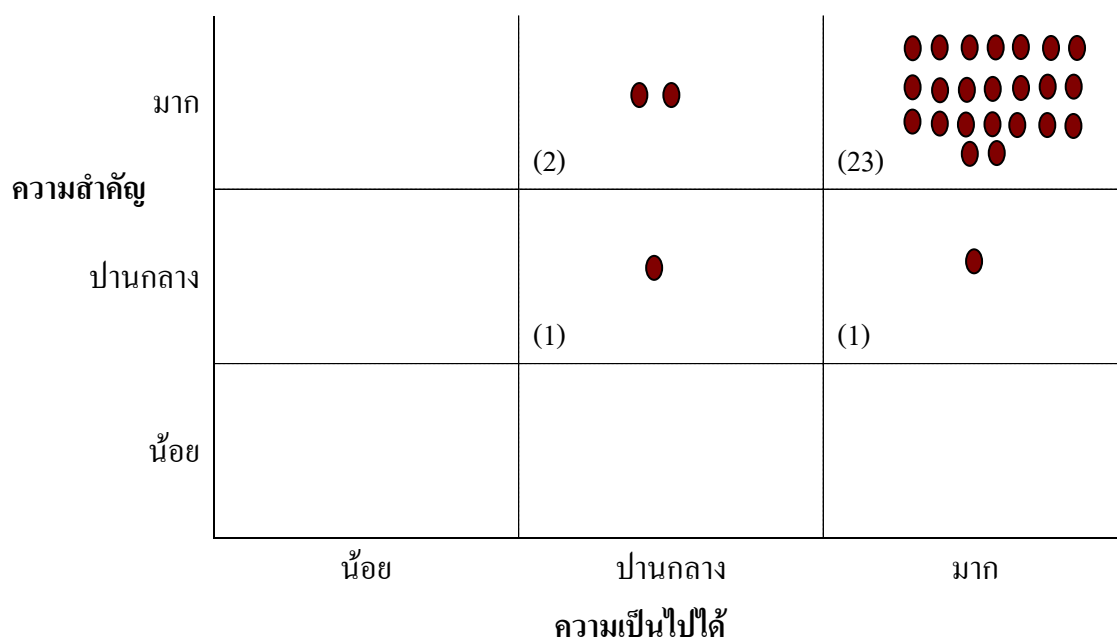
จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจาก
ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับ
บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครอง
ท้องถิ่น มีการกระจายความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.6 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มี
คุณภาพ

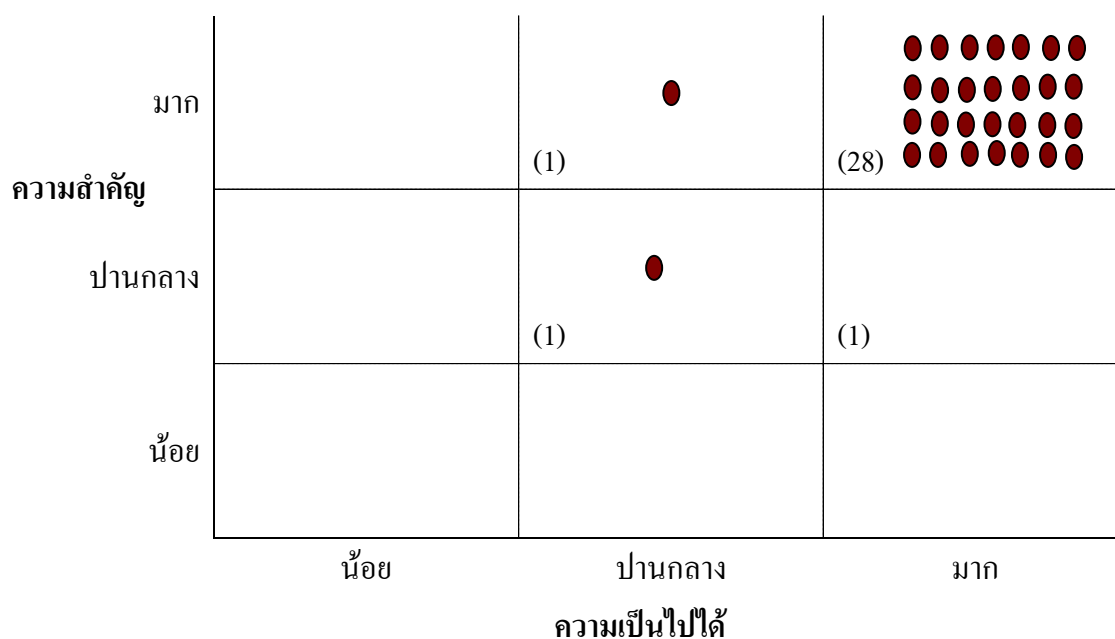
จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีการกระจายความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.7 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

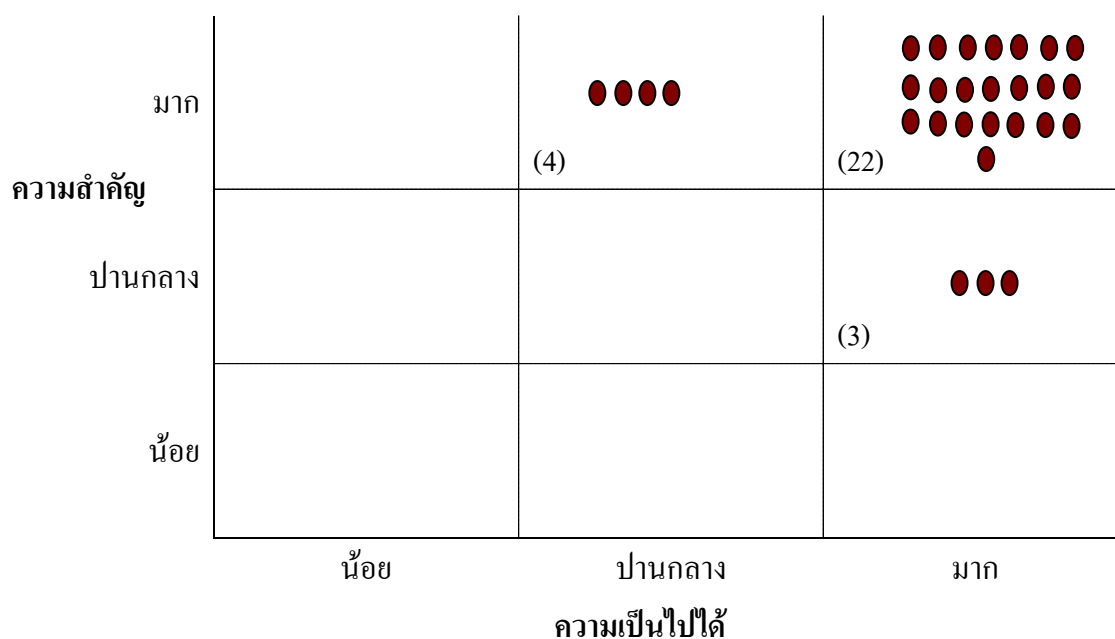
จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีการกระจายความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.8 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาด้านอาหาร

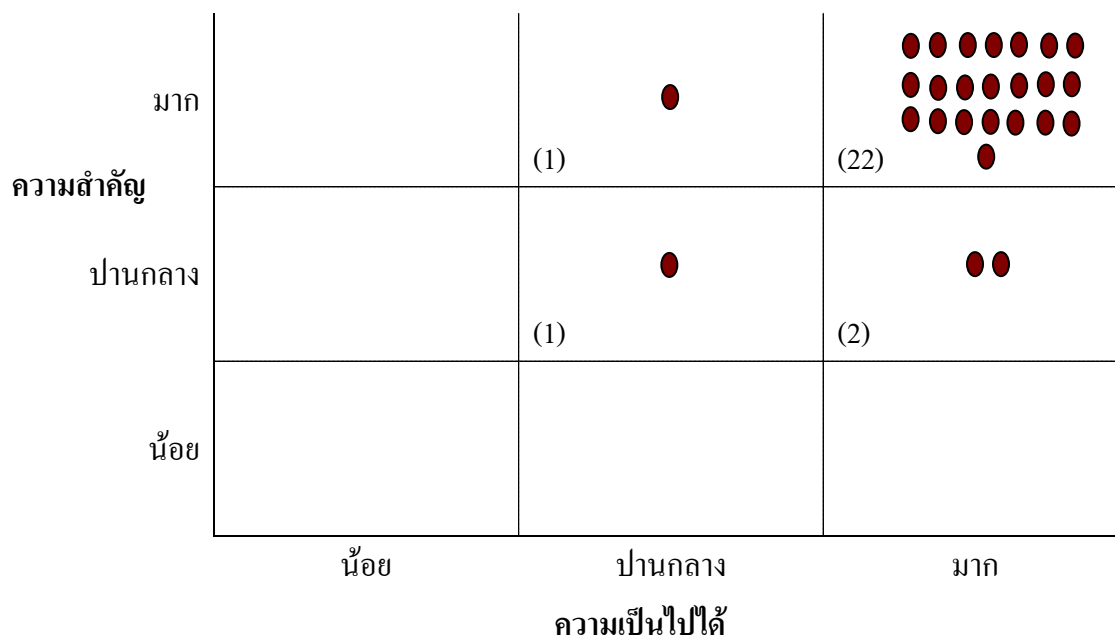
จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาด้านอาหาร มีการกระจายความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.9 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการพัฒนาพืชผลทางการเกษตร

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการพัฒนาพืชผลทางการเกษตร มีการกระจายความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

แผนภูมิที่ 4.10 แสดงการกระจายของความคิดเห็นในการให้ความสำคัญ และความเป็นไปได้
เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการสืบสานและเผยแพร่
โครงการพระราชดำริ

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า การกระจายของความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญและความเป็นไปได้เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการสืบสานและเผยแพร่โครงการพระราชดำริ มีการกระจายความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

แผนแม่บทมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทนำ

เป้าหมายของกรอบแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีฉบับนี้ มีเป้าหมายหลัก คือ การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตและกำลังคนที่ทรงความรู้คู่คุณธรรม เชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติ ด้านวิชาชีพโดยพึ่งพาตนเองได้ บนพื้นฐานหลักวิชาและเทคโนโลยี สร้างงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการอย่างมีคุณภาพ เป็นระบบสมดุล ยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถเชิงการแข่งขันในการพัฒนา เศรษฐกิจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสังคม รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงด้วยการบริหารจัดการที่ดี

กรอบของแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเกิดจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นที่ได้จากการประชุมระดมสมองประมาณ 26 ครั้ง ระหว่างผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคข้าราชการ และภาคส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรีเอง เป็นการสัมภาษณ์ผู้รู้ ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเอกสารวิชาการและ วิจัยเพิ่มเติม การออกแบบโดยคำนึงถึงมิติบูรณาการ และองค์รวมของการพัฒนาอุดมศึกษาเพื่อ กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ (Strategic direction) สารหลักมี 2 ส่วนที่สำคัญคือ ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ ภาพฉายและนัยสำคัญที่เป็นปัจจัยแวดล้อมจากภาคีเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัยที่ส่งผลกระทบ ต่อทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จนถึงบทบาทของอุดมศึกษา ส่วนที่สองเป็นปัจจัย ภายในระบบอุดมศึกษาฉายภาพปัจจุบันและอนาคต (Scenario) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่สังเคราะห์ได้ใน แผนแม่บทมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีฉบับนี้ จึงได้รับอิทธิพลมาจากความคิดเห็นของภาคีเครือข่าย และความพร้อมตามศักยภาพที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีสามารถพัฒนาตนเองให้ถึงขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ประกอบกับการประสบวิกฤตเศรษฐกิจ ประชาชนในพื้นที่ยากจนยังคงมีอยู่กว่า ร้อยละ 10 จากภาพรวมทั่วประเทศ วิกฤตการณ์อันเป็นผลมาจากการแพร่กระจายของวัฒนธรรม ภายนอกผ่านสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศและล่าสุดภาคการเมืองเองที่ขาดเสถียรภาพ อย่างรุนแรง

อย่างไรก็ตามการวางแผนมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการพัฒนา และการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องอาศัยความต่อเนื่อง และการติดตามประเมินผลเป็นระยะยาว กว่า 5 ปี และมีการปรับแผนเป็นระยะเพื่อเป็นแผนเชิงรุกไปสู่อนาคต โดยใช้ฐานข้อมูลจากงานวิจัยเชิง

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ของประเทศ จึงมีความจำเป็นจะต้องจัดทำแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในระยะนี้ เพื่อมิให้กระบวนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชิงระบบต้องสะดุดหรือไร้ทิศทาง โดยสรุปสาระสำคัญของแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีฉบับนี้ได้วางพื้นฐานไว้ 4 ประการ คือ 1) การกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการกระจายโอกาสและความเสมอภาค 2) การกิจเพื่อประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย 3) การกิจคุณภาพและความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย และ 4) ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

จุดเด่นของกระบวนการจัดทำแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีอยู่ที่ “การมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของภาคีเครือข่ายซึ่งได้ร่วมกันคิดในการระดมสมองเฉพาะเรื่อง” มีการรายงานความก้าวหน้า สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทุก 3 เดือน และกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ ที่ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยในปีงบประมาณเดียวกันอีกจำนวน 12 มหาวิทยาลัย มีการเสวนากับกลุ่มสำคัญ เช่น กลุ่มเยาวชน นักเรียน และนักศึกษา ภาคเอกชน ร่วมกับสื่อมวลชนที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน มีการศึกษาเชิงลึกในเรื่องบทเรียนจากต่างประเทศ และบทบาทเครือข่ายอุดมศึกษาในการพัฒนาภูมิภาคและชุมชน นอกจากนี้การจัดทำแผนครั้งนี้ยังมีข้อมูลจากผลการศึกษาที่มีอยู่แล้วจำนวนหนึ่ง และได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต ด้วยกระบวนการที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้สามารถจัดทำแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้สำเร็จในช่วงเวลา 1 ปี

แผนแม่บทมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีฉบับนี้ประกอบด้วยรายละเอียดคือ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี บทวิเคราะห์สภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี บทวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

รายละเอียดในแต่ละส่วนขอนำเสนอดังต่อไปนี้

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ยึดมั่นในแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชน และเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

2. วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยมีทิศทาง การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งคุณภาพ (Quality Institute) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม

มีมาตรฐานสากลทั้งด้านวิชาการและด้านบริหารจัดการ เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นสถาบันการศึกษาเพื่อปวงชนที่มีความหลากหลาย ในหลักสูตรและการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ และเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่เป็น “คลังปัญญา” ของท้องถิ่น

3. พันธกิจ

เพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงกำหนดพันธกิจสำคัญในการดำเนินงานไว้ ดังนี้

- 3.1 การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพของสถาบัน
- 3.2 การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร
- 3.3 การสร้างความแข็งแกร่งและมาตรฐานทางวิชาการ
- 3.4 การผลิตบัณฑิตและฝึกอบรมอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยและความต้องการของท้องถิ่น
- 3.5 การสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของสถาบันและพัฒนาความเข้มแข็งของท้องถิ่น

4. เป้าหมาย

ผลิตบัณฑิตและกำลังคนที่ทรงความรู้คู่คุณธรรม เชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติด้านวิชาชีพ โดยพึ่งพาตนเองได้ บนพื้นฐานหลักวิชาและเทคโนโลยี สร้างงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการอย่างมีคุณภาพ เป็นระบบสมดุล ยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถเชิงการแข่งขันในการพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และสังคม รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงด้วยการบริหารจัดการที่ดี

บทวิเคราะห์สภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. สภาพทางกายภาพของสถาบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี รหัสไปรษณีย์ 76000 โทรศัพท์ 032 493 300-7, 032 493-283 โทรสาร 032 493-308, 032 493-283 ประกอบด้วยอาคารเรียน 24 หลัง ห้องเรียน 118 ห้อง ห้องปฏิบัติการ 115 ห้อง อาคารสถานที่ที่มีความสะอาด ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิทยาศาสตร์ที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีคลินิกรักษาสัตว์เพชรคลินิก อาคารศิลปวัฒนธรรม หอวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ

มีความรู้ความสามารถและทักษะในวิชาการและวิชาชีพตามหลักสูตรได้เหมาะสมกับเป็นสถานศึกษาที่เป็นทั้งที่เรียนทำกิจกรรมอื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีศูนย์ให้การศึกษานอกสถาบัน เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาตรี 4 ปี และระดับปริญญาตรี 2 ปี (ภาค กศ.บป) จำนวน 4 ศูนย์ 1 โครงการ ได้แก่ ศูนย์ให้การศึกษาหัวหิน ศูนย์ให้การศึกษาค่ายธนะรัชต์ปราณบุรี ศูนย์ให้การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ศูนย์อุดมศึกษาบางสะพาน และโครงการความร่วมมือทางวิชาการฯ นครปฐม

2. โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน

องค์กรบริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยฯ คือ สภามหาวิทยาลัย โดยมีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกสภาฯ ผศ.ดร.เอกศักดิ์ บุตรลับ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี จำแนกการดำเนินงานของหน่วยงานด้านวิชาการ เป็น 7 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มีหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ 4 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. โครงสร้างหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ.2548 จัดการเรียนการสอนทั้งภาคปกติ ภาคสมทบ ภาคพิเศษ และ ภาค กศ.บป. 3 ระดับคือ

ระดับปริญญาตรี 4 ปี ปริญญาตรี 2 ปี หลังอนุปริญญา จัดการศึกษาใน 5 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขา วิชาครุศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชามนุษย์และสังคมศาสตร์ (รวมสาขานิติศาสตร์) กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ระดับบัณฑิตศึกษาเปิดสอนปริญญาเอก 3 สาขาวิชาคือ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ ระดับปริญญาโท 16 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (ค.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (วท.ม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท สาขาวิชาเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อการพัฒนา สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีและยุทธศาสตร์สารสนเทศ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาการจัดการงานก่อสร้าง ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต เปิดสอน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

4. จำนวนนักศึกษาและบุคลากร

4.1 จำนวนนักศึกษา

ปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 12,577 คน แยกเป็นนักศึกษาภาคปกติ 5,984 คน นักศึกษาภาคสมทบ 1,163 คน นักศึกษาภาคพิเศษ 267 คน นักศึกษาภาค กศ.บป. 4,816 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) 347 คน

4.2 จำนวนบุคลากร

บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีทั้งหมด 494 คน ได้แก่ อาจารย์ประจำ 276 คน (นับรวมอาจารย์ข้าราชการ 179 คน อาจารย์พนักงาน 9 คน อาจารย์สัญญาจ้าง 88 คน) จำแนกเป็นวุฒิปริญญาตรี 60 คน ปริญญาโท 199 คน และปริญญาเอก 17 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 218 คน ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน 17 คน พนักงานราชการ (เจ้าหน้าที่) 5 คน ลูกจ้างประจำ 37 คน ลูกจ้างชั่วคราว 159 คน ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ 3 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 69 คน

บทวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

จุดเด่น (การประเมินคุณภาพภายนอก 2550 ประจำปีการศึกษา 2549)

1. ได้มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยข้อมูลทางธุรกิจ รับผิดชอบโดยคณะวิทยาการจัดการ เพื่อรับงานจากแหล่งงานสำคัญๆ ทั้งของรัฐและเอกชนเพื่อทำการวิจัย เช่น งานวิจัยของกรมส่งเสริมสหกรณ์ เพื่อทำการวิจัยสัมฤทธิ์ผลของโครงการในพระราชดำริ เป็นต้น ในการทำวิจัยนี้ได้พยายามให้นักศึกษาในวิชาวิจัยธุรกิจ ได้มีส่วนร่วมทำวิจัยเพื่อเรียนรู้ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ในการศึกษา ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาความสามารถทั้งอาจารย์และนักศึกษา
2. ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ใช้ประโยชน์จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและร่วมมือกับจังหวัดในการบริการวิชาการได้อย่างเต็มที่ รวมถึงงบประมาณด้วย
3. บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ และมีความตั้งใจสูง สามารถสร้างงานบริการวิชาการที่เข้าถึงชุมชนได้ดี มีผลการวิจัยที่เป็นการแก้ปัญหาให้ท้องถิ่น นำมาสู่การจัดทำโครงการบริการวิชาการได้ดี
4. สามารถบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการบริการวิชาการ การจัดการเรียนการสอนการวิจัยหลากหลายโครงการล้วนเป็นประโยชน์กับท้องถิ่นและนำไปใช้ได้จริง รวมทั้ง

สามารถนำศิลปวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาไทย คือ นาฏศิลป์ไทยออกเผยแพร่ในระดับสากล คือ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้

5. องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยที่เข้มแข็งมาจากบุคลากรที่หลากหลายสาขาวิชา และเป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับในความสามารถ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์

6. มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาอาจารย์ทั้งในและต่างประเทศสูง

7. บุคลากรมีความกระตือรือร้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและมหาวิทยาลัย นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญใน การพัฒนาสถาบัน โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้การสอนที่ต่อการพัฒนาสาขาวิชาของตนเองให้มีสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นที่ต้องการของสังคม

8. ทุกหลักสูตรมีรายวิชามอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ การค้นคว้าวิจัยโดยอิสระ เช่น รายวิชาเลือกเสรีที่ครอบคลุมองค์ความรู้ต่างๆ รายวิชาสัมมนา รวมทั้ง รายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติในภาคสนาม นอกเหนือจากระดับปริญญาตรีในหลักสูตรปริญญาโททุกสาขาจะเลือกแผนการเรียนโดยให้ทำวิทยานิพนธ์

9. ในการจัดการเรียนการสอนผลการประเมินคุณภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับดี ทุกกลุ่มสาขาวิชา การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษามีจำนวนมากเพียงพอที่จะช่วยพัฒนานักศึกษา นอกชั้นเรียน มีทั้งที่จัดโดยคณะ และจัดโดยกองพัฒนานักศึกษา

10. อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการค่อนข้างดี คือร้อยละ 40.68 และใส่ใจกับจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มีการประเมินเพื่อป้องกัน ทบทวนและ ส่งเสริม การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

11. มีแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา โดยประสานการใช้ทรัพยากรระหว่างคณะที่จะเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นอย่างดี นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นสถานบันการศึกษานานาชาติ

12. นโยบายที่ให้นักศึกษาทุกคนมีทักษะความสามารถอย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและคณิตศาสตร์ เป็นนโยบายที่เด่นมาก ควรมีการประชาสัมพันธ์ และระบบการบริหารจัดการที่ดี และในส่วนของกลุ่มสาขาที่มีการเตรียมความพร้อมทางด้านคอมพิวเตอร์ ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนและพัฒนาให้มีประสิทธิผลมากขึ้น ตามลำดับ

จุดเด่น (การประเมินคุณภาพภายใน 2551 ประจำปีการศึกษา 2550)

1. มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกในการเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. นักศึกษาและศิษย์เก่าได้รับรางวัลด้านวิชาการและวิชาชีพในสัดส่วนที่สูงและผู้ใช้บัณฑิตมีระดับความพึงพอใจบัณฑิตสูง

3. กิจกรรมนักศึกษาหลายกิจกรรมเชื่อมโยงกับการพัฒนาท้องถิ่นทำให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักชุมชน

4. คณาจารย์มีศักยภาพสูงได้รับการยอมรับในวงการวิชาการ จึงได้รับเชิญเป็นกรรมการวิชาการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมหาวิทยาลัยมีการจัดบริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติจำนวนถึง 5 แห่ง

5. สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญสูง มหาวิทยาลัยสามารถนำแนวความคิดมาพัฒนามหาวิทยาลัยได้

6. มีงานวิจัยด้านประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรม

ข้อเสนอแนะในการพัฒนา (การประเมินคุณภาพภายนอก 2550 ประจำปีการศึกษา 2549)

1. งานวิจัยยังอยู่ในจุดที่ควรพัฒนา ถึงแม้ว่าจะให้น้ำหนักไว้ต่ำ แต่ด้วยความเป็นอุดมศึกษา จะต้องตระหนักและต้องสร้างความเข้มแข็งให้มาตรฐานนี้ด้วย

2. ถ้ามองในเชิงศักยภาพด้านการวิจัย ควรวางแผนทางในการปรับโครงการวิจัยให้สอดคล้องกับพื้นที่ เน้นสายเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มีการเชื่อมโยงการทำงานให้มากขึ้น มองถึงศักยภาพของพืชพรรณบางอย่างที่รองรับตลาดในพื้นที่ การอยู่ใกล้ทะเล การได้อาหารจากน้ำ เป็นโอกาสที่สร้างโจทย์วิจัยในพื้นที่ได้

3. สถาบันควรมองในภาพรวมของโจทย์วิจัยใน 3-4 ประเด็น คือ ปัญหาของระดับโลก ประเทศ ภูมิภาค ในเรื่องของพลังงาน สิ่งแวดล้อม ชยะ อะไรที่เป็นจุดบอดในสังคมส่วนใหญ่สังคมกำลังให้ความสนใจปัญหาใดมากที่สุดการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคมอยู่ในเกณฑ์ต้องพัฒนา

4. การสร้างภาพลักษณ์ใหม่ของบัณฑิตของราชภัฏเพชรบุรี โดยมหาวิทยาลัยต้องเน้นที่กระบวนการผลิตบัณฑิต รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ ให้มองเห็นภาพลักษณ์ที่สร้างใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีงานทำและโอกาสได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์ก็จะมีมากขึ้นด้วย

5. การใช้ทั้งข้อบังคับและการสร้างแรงจูงใจในการได้มาซึ่งบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ทั้งต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และตัวนักศึกษาเอง

6. เพื่อมาตรฐานคุณภาพและความเข้มแข็งในการผลิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยฯ จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพของวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการยอมรับและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มี Peer Review กำหนดแนวทางการเพิ่มผลงานจากวิทยานิพนธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาบริหารฯ

7. ควรดำเนินการในกิจกรรมที่เป็นการบูรณาการ ผสมผสานกันระหว่างงานการเรียน การสอน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม เพราะเป็นสิ่งที่มีมหาวิทยาลัย ทำได้ดี มี Impact ต่อชุมชนสูง

8. ควรสนับสนุนให้กลุ่มวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกลุ่มวิชาบริหารฯ ดำเนิน กิจกรรมในด้านบริการวิชาการให้มากขึ้น อาจเริ่มจากการบูรณาการของกลุ่มวิชา

9. มหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน และสร้างมูลค่าเพิ่มของการให้บริการ วิชาการเพื่อเพิ่มรายรับให้มากขึ้น รวมทั้งพัฒนาฐานข้อมูลของการบริการวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการเชิงธุรกิจ

10. การเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ที่ปรึกษาภายนอกยังน้อยอยู่ ผลการดำเนินงานอยู่ใน ระดับกลางของเกณฑ์

11. มหาวิทยาลัยควรใช้ประโยชน์จากการมีองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยที่เข้มแข็ง โดยการติดตามและประเมินผลตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

12. มหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนการดำเนินงานในเรื่องการจัดการความรู้ โดยใช้ ฐานความรู้จากโจทย์วิจัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

13. ควรมีการพัฒนาผู้บริหารทุกระดับ ในความเป็นผู้นำยุคใหม่

14. โดยรวมควรต้องมีการสร้างเอกลักษณ์ในสาขาวิชา ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยมี 3 กลุ่ม มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงควรต้องวิเคราะห์โอกาสอย่าง ชัดเจน การทำปริญญา 2 สาขาพร้อมเป็นพื้นที่หนึ่งที่ยังไม่ได้ทำ

15. มหาวิทยาลัยฯ ควรทำวิจัยสถาบันเพื่อวิเคราะห์ว่าเหตุใดในบางกลุ่มสาขาวิชา ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่มีประสิทธิผลตามเป้าหมายได้ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงหรือ ส่งเสริมกลุ่มวิชาให้มีผลการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้น

16. ควรพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูล ให้เป็นฐานข้อมูลออนไลน์เพื่อการบริหาร และการตัดสินใจที่มีอยู่เป็นการเก็บข้อมูลที่จัดระบบ ยังไม่เป็นฐานข้อมูล รวมทั้งยังไม่พบระบบ การประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของการบริหารจัดการข้อมูล

17. เพื่อให้มาตรฐานทางวิชาการและศักยภาพบุคลากรของสถาบันมีความน่าเชื่อถือและ เป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษาและวงการวิชาชีพต่างๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้เป็น วัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยจึงต้องรวมพลังในการสร้างมาตรฐาน โดย Bench Mark กับมหาวิทยาลัยที่ ได้รับการยอมรับอย่างสม่ำเสมอ และทำงานเน้นคุณภาพมากขึ้น

18. ค่าใช้จ่ายระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศ ต่อจำนวนนักศึกษาต่ำ มาก ควรพัฒนาเพื่อให้นักศึกษาก้าวทันกับโลกเทคโนโลยี

19. ควรจัดระบบการจัดการฝึกงานในสถานประกอบการในเชิงสหกิจศึกษาโดยจัดเป็นหลักสูตรเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษา เพื่อช่วยแก้ปัญหาการรับเงินเดือนต่ำกว่าคุณวุฒิ

20. ควรนำเอาตัวชี้วัดภายนอก (กพร.) ตัวชี้วัดภายใน ผนวกเข้าด้วยกันเพื่อการประเมินทั้งภายในและภายนอกและใช้ขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพทั่วทั้งองค์กร

21. แม้ว่านโยบายและวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ต่างๆของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะวางไว้อย่างดีเยี่ยม แต่การกำหนดกลยุทธ์และการกระจายกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างทั่วถึงทุกคณะ กลุ่มสาขาวิชา สำนัก สถาบันและทุกๆ หน่วยภายในองค์กร ยังมีไม่เพียงพอและไม่ชัดเจน อีกทั้งยังคงมีความเข้าใจและความสามารถในการบรรลุเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยอาจต้องมีมาตรการเชิงรุกในการสื่อสารนโยบายและแผนกลยุทธ์ลงไปสู่ระดับล่างอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการกำหนดกระบวนการติดตามและช่วยเหลือหน่วยงานบางหน่วยที่ยังมีขีดความสามารถในด้านต่างๆ ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่ามาตรฐานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

22. ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จะประเมินตนเองครบตามขั้นตอนก็ตาม แต่ผลการดำเนินงาน ส่วนใหญ่บ่งบอกว่าได้ทำกิจกรรมอะไร ไม่ได้แสดงผลให้ชัดเจนในเชิงการประเมินว่าการดำเนินงานเหล่านั้นได้ก่อให้เกิดผลอะไรและอย่างไร จึงจำเป็นต้องมีการทำความเข้าใจตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยก่อน ทั้งในเรื่องของการตั้งเกณฑ์การประเมินทั้งภายในและภายนอก การสื่อสารของคนในองค์กร การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาาร่วมกันทั้งบุคลากรในคณะและต่างคณะ ตลอดจนการพัฒนากลุ่มเครือข่ายงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อการ Bench Marking ต่อไปในอนาคต หรือแม้แต่การหา Best Practice ของกระบวนการในกลุ่ม มรภ. ด้วยกัน

23. เป้าหมายในการประกันคุณภาพของสถาบัน ไม่ได้กำหนดจากความมุ่งมั่นที่จะมุ่งไปสู่ส่วนใหญ่ตั้งจากผลการดำเนินงานและความน่าจะเป็น ขาดการตั้งเป้าหมายในการดำเนินงาน อย่างเป็นรูปธรรมที่จะใช้ชี้วัดศักยภาพได้ ทำให้ไม่พบความท้าทาย เพื่อการก้าวสู่เป้าหมายหรือเกินกว่าเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะที่มีโอกาสในการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศของภูมิภาคได้ จึงสมควรตั้งเป้าหมายที่กำหนดล่วงหน้าโดยฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ และรับรองเป้าหมายโดยสภามหาวิทยาลัยให้ทุกคนในองค์กรมองเห็นภาพชัดเจนของเป้าหมายที่มุ่งไปสู่อนาคตของมหาวิทยาลัย

24. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ควรกำหนดรูปแบบการนำเสนอของ กลุ่มสาขาวิชาให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อความสะดวกแก่การอ้างอิงและการตรวจสอบ และแยกปกรายงานของกลุ่มมีประกันคุณภาพ รายงานการประเมินตนเองระดับสถาบันและแต่ละหน่วยงานให้มีความแตกต่าง เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน

25. ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในกลุ่มภาคตะวันตกได้มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพก็ตาม ควรจะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เป็นแนวทางในการทำงานประกันคุณภาพ (เช่น กลุ่ม QA Forum ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย) เพื่อนำ Knowledge Management และ Best Practice ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ มาใช้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการพัฒนา (การประเมินคุณภาพภายใน 2551 ประจำปีการศึกษา 2550)

1. ควรทบทวนและวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาของชาติ และรวมเอาแผนปรับปรุงคุณภาพมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติงานประจำปี
2. ควรพัฒนาสื่อนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น
3. ควรประชาสัมพันธ์เชิงรุกไปยังกลุ่มเป้าหมายในสาขาวิชาที่มีนักศึกษาต่ำกว่าแผนรับ
4. การสำรวจความต้องการของท้องถิ่นเพื่อเป็นโจทย์วิจัยและควรดำเนินการเป็นชุดโครงการจะได้ประโยชน์มากกว่า รวมถึงการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ และการส่งเข้าประกวดให้มากขึ้น
5. ควรจัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศด้านการวิจัยให้ครอบคลุมข้อมูลที่จำเป็น เช่น ข้อมูลด้านแหล่งเงินทุน แหล่งเผยแพร่ และการจดสิทธิบัตร เป็นต้น
6. ควรจัดทำแผนเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนงานวิจัยให้เด่นชัดเป็นรูปธรรม
7. ควรมีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการ ให้ความรู้ และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีประกอบด้วยยุทธศาสตร์ จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ รายละเอียดของยุทธศาสตร์มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่ ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญจำนวน 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนาด้านคุณภาพคน ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 7 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้นำท้องถิ่น

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างหลักสูตรการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมผู้นำท้องถิ่นตามรอยพระยุคลบาท

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การบริหารจัดการองค์กร/ท้องถิ่นแบบมืออาชีพ

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์

มาตรการที่ 5 มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรทักษะชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมรุนแรง

มาตรการที่ 6 พัฒนากำลังคนเพื่อสนับสนุนภารกิจในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพด้านอาหาร รวมถึงการส่งเสริมสืบสานโครงการพระราชดำริ

มาตรการที่ 7 จัดตั้งศูนย์การศึกษาหรือคลังปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การส่งเสริมการเรียนรู้ตามกระแสพระราชดำรัสและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 3 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่และสืบสานแนวคิดกระแสพระราชดำรัสไปใช้ในการพัฒนาตนและท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

มาตรการที่ 2 จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท

มาตรการที่ 3 สร้างเครือข่ายระดับบุคคล องค์กร ท้องถิ่น ในการนำแนวคิดกระแสพระราชดำรัสไปใช้ในการพัฒนาตน

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 8 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสร้างสรรค์ทุนทางสังคม และวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

มาตรการที่ 2 การพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการเป็นนักจัดการท่องเที่ยว

มาตรการที่ 3 สร้างหลักสูตรการพัฒนาศูนย์กลางด้านการจัดการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 4 มีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายนักจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้การค้นคว้าวิจัยและพัฒนาที่สนับสนุนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของท้องถิ่น

มาตรการที่ 6 ส่งเสริมและสนับสนุนทุนการวิจัยและพัฒนาที่ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 7 สร้างชุดความรู้ในการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเป็นชุดส่งเสริมการเรียนรู้ในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 8 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพอาหาร ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 11 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์วิจัยข้อมูลทางด้านผลิตอาหารเพื่อพัฒนาอาหารที่มีอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

มาตรการที่ 2 มีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรการอบรมผู้ประกอบการผลิตอาหารมาตรฐานสากล เพื่อเป็นการส่งเสริมธุรกิจด้านอาหารให้เป็นที่ยอมรับ

มาตรการที่ 3 เป็นที่ปรึกษาขององค์กรหรือท้องถิ่นที่ทำธุรกิจด้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในการจัดการธุรกิจเกษตรด้านอาหารและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหาร

มาตรการที่ 5 มีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรด้านอาหารและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 6 สร้างหลักสูตรการจัดการธุรกิจเกษตรด้านอาหารและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหาร

มาตรการที่ 7 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเวทีและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มธุรกิจเกษตรด้านอาหาร ตลอดจนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านอาหาร

มาตรการที่ 8 จัดเผยแพร่ผลงานการจัดการธุรกิจเกษตรด้านอาหารที่มีอัตลักษณ์ดีเด่นและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารที่มีอัตลักษณ์ดีเด่น

มาตรการที่ 9 สร้างหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การตลาด และการบริหารจัดการธุรกิจด้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 10 ส่งเสริมให้มีการสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ที่สนับสนุนการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

มาตรการที่ 11 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างนวัตกรรมการผลิตอาหารท้องถิ่นที่ปลอดภัยได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการจัดการของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญจำนวน 6 กลยุทธ์ มีดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนากระบวนการบริหารบุคคลและคุณภาพคน ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญ 7 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรเชิงรุกที่มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 2 จัดหาทุนพัฒนาบุคลากรในการศึกษาต่อ การวิจัย และการฝึกอบรม

มาตรการที่ 3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่นในประเทศและต่างประเทศ

มาตรการที่ 4 จัดระบบการประเมินบุคลากรแบบมีส่วนร่วม

มาตรการที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานแบบธรรมาภิบาล

มาตรการที่ 6 จัดทำมาตรฐานในการทำงานและการให้บริการ

มาตรการที่ 7 สร้างระบบแรงจูงใจให้เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ตลอดจนให้เกิดการจงรักภักดีต่อองค์กร

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 11 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีศักยภาพในการรองรับการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 2 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีสวัสดิการที่ดี

มาตรการที่ 3 สร้างบรรยากาศของสภาพแวดล้อมและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการดำเนินงาน

มาตรการที่ 4 ปลุกจิตสำนึกให้บุคลากรสร้างสิ่งแวดล้อม

มาตรการที่ 5 พัฒนาระบบห้องสมุดให้ทันสมัย และมีความสมบูรณ์ สามารถถ่ายโอนข้อมูลมายังห้องสมุดแต่ละคณะได้

มาตรการที่ 6 มีศูนย์ทดสอบ และศูนย์ปรับปรุงพื้นฐานความรู้และทักษะทางการเรียนให้นักศึกษาเรียนได้อย่างมีมาตรฐาน

มาตรการที่ 7 มีแผนแม่บทในการพัฒนา อาหาร สถานที่ และสภาพแวดล้อม

มาตรการที่ 8 มีศูนย์บ่มเพาะทางธุรกิจ (BUI)

มาตรการที่ 9 พัฒนาโครงสร้างทางด้านกายภาพ ด้านกีฬา และนันทนาการของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 10 มีศูนย์พัฒนาหนังสือที่ทันสมัย และสหกรณ์มหาวิทยาลัยที่จำหน่ายของที่ระลึกที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 11 มีศูนย์ประสานงานวิชาการศึกษาทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาระบบการเงิน บัญชี งบประมาณ และการพัสดุ
ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 5 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ใช้ระบบบัญชี 3 มิติ เพื่อแสดงภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทั้งในด้านหน่วยงาน แผนงาน และกองทุน

มาตรการที่ 2 บริหารการเงินของมหาวิทยาลัยโดยนำเงินสดที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

มาตรการที่ 3 มีการจัดทำงบประมาณที่มีประสิทธิภาพโดยการวางแผนในรูปของตัวเงิน ทั้งงบประมาณประจำ งบประมาณลงทุน และงบประมาณเงินสด

มาตรการที่ 4 มีการตรวจสอบและประเมินผลทางการเงินและผลงานโดยการรายงานตามขบวนการ

มาตรการที่ 5 มีการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาในระดับก่อนอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 8 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 สร้างความแข็งแกร่งแก่บุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในสาระวิชาการต่างๆ

มาตรการที่ 2 พัฒนาครูมืออาชีพเพื่อป้อนโรงเรียนและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในมิติใหม่

มาตรการที่ 3 พัฒนานักเรียนในโรงเรียนเครือข่ายราชภัฏเพชรบุรีโดยการจัดค่ายทางวิชาการ “ก้าวสู่มหาวิทยาลัย”

มาตรการที่ 4 การพัฒนาตนเองให้เป็นพี่เลี้ยงกับโรงเรียนที่ขาดแคลนครู หรือช่วยพัฒนาครูในสาขาที่โรงเรียนขาดแคลน

มาตรการที่ 5 จัดตั้งโรงเรียนสาธิต (School Lab)

มาตรการที่ 6 พัฒนาตนเองให้เป็นที่ปรึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 7 การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทางการศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ 8 การมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นให้กับโรงเรียน

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ
ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการที่มีความสอดคล้องกับพันธกิจ

มาตรการที่ 2 สร้างและขยายเครือข่ายโดยเน้นประสิทธิภาพในการใช้ระบบเทคโนโลยีและการสื่อสาร

มาตรการที่ 3 การสร้างระบบคลังข้อมูลของท้องถิ่น

มาตรการที่ 4 สร้าง Clinic Technology เพื่อให้คำปรึกษาแก้ไขวิเคราะห์การเรียนรู้ และเข้าใจเทคโนโลยี

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบประกันคุณภาพ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบความเสี่ยง

มาตรการที่ 2 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพและส่งเสริมการจัดองค์ความรู้ด้านวิชาชีพ

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดให้กับหน่วยงาน

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้บุคลากรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถด้วยการพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานบริการทางวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญจำนวน 6 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์จัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์นวัตกรรม และเพิ่มศักยภาพระบบบริหารจัดการวิจัยเชิงบูรณาการ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญ จำนวน 3 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 จัดหาและยกระดับมาตรฐานห้องปฏิบัติการ และจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทาง

มาตรการที่ 2 สร้างศูนย์กลางความรู้ทางด้านการงานวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ท้องถิ่น ชุมชน ภาครัฐ และนานาชาติ

มาตรการที่ 3 จัดการประชุมทางวิชาการในระดับภูมิภาคและระดับชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย มาตรการที่สำคัญจำนวน 6 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรการทำงานวิจัยให้ได้มาตรฐานสากล

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำวิจัย

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายการวิจัยร่วมระหว่างสถาบัน นักศึกษา คณาจารย์ และชุมชน

มาตรการที่ 5 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ในการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างเทคโนโลยีที่สามารถแข่งขันได้ให้แก่ชุมชน

มาตรการที่ 6 ส่งเสริมการเผยแพร่งานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ในระดับชาติ และนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาและถ่ายทอดงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 3 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสิ่งประดิษฐ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และชุมชน

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนา และถ่ายทอดสิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณค่า และสามารถแข่งขันได้แก่สังคม

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้า

มาตรการที่ 2 บริการวิชาชีพให้กับชุมชนทุกระดับ เพื่อเพิ่มศักยภาพเชิงการแข่งขันให้กับประเทศ

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชุมชน

มาตรการที่ 4 บริการตรวจสอบและวิเคราะห์งานด้านธุรกิจเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์สร้างระบบการศึกษาทางเลือก ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ตั้งสถาบันการศึกษาทางไกลโดยผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจ วิถีชีวิตของเยาวชน และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป

มาตรการที่ 2 ปรับลดค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาลง เพื่อดึงดูดให้คนในพื้นที่เข้ามาเรียนมากขึ้น

มาตรการที่ 3 ให้ทุนการศึกษานักเรียนเรียนดีเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยมากขึ้น

มาตรการที่ 4 ชูชนันคุณภาพบัณฑิตครูมีมาตรการลงโทษสำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 2 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 จัดทำหลักสูตรร่วมกับผู้ประกอบการหรือภาคเอกชนในสาขาที่ขาดแคลน

มาตรการที่ 2 สร้างหลักสูตรใหม่ที่เข้ากับสภาวะโลกปัจจุบัน

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีบนพื้นฐานการวิจัยเชิงพื้นที่ โดยกระบวนการรวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย อยู่ที่ “การมีส่วนร่วม” อย่างกว้างขวางของภาคีเครือข่ายกลุ่มต่างๆ นำโดยคณะผู้วิจัยซึ่งได้ร่วมกันจัดเวทีระดมสมองเฉพาะเรื่องถึง 25 ครั้ง มีการรายงานความก้าวหน้าต่อผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยทุก 3 เดือน ร่วมกับกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ อีก 12 แห่ง ที่ได้รับทุนในการทำวิจัยในประเด็นการบริหารจัดการงานวิจัยในปิงบประมาณเดียวกัน มีการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์สูงหลายท่าน การประชุมคณะผู้วิจัยกำกับการจัดทำแผนทุก 2 สัปดาห์ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 26 ครั้ง แต่ละครั้งมีสาระที่เป็นข้อมูล มีแนวคิดทั้งที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยโดยตรงและที่เป็นผลกระทบโดยตรงต่อมหาวิทยาลัย มีการเสวนากับกลุ่มสำคัญ เช่น กลุ่มเยาวชน นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3-4 นักศึกษา และบัณฑิตที่เป็นศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป บุคลากรที่อยู่ในภาคส่วนราชการ ประกอบด้วย ส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง ส่วนการศึกษา ส่วนรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ประกอบด้วย บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้านสื่อมวลชน ด้านธุรกิจบริการ ด้านพ่อค้าพานิช บุคลากรทางอุตสาหกรรม และภาคส่วนที่เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ทั้งในส่วนของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้สนับสนุน นอกจากนี้คณะผู้วิจัยยังมีการศึกษาเชิงลึกในเรื่องบทเรียนจากต่างประเทศ และบทบาทเครือข่ายอุดมศึกษาในการพัฒนาภูมิภาคและท้องถิ่น การจัดทำแผนแม่บทครั้งนี้ยังมีข้อมูลจากผลการศึกษาที่มีอยู่แล้วจำนวนหนึ่งซึ่งรวบรวมมาจากรายงานการวิจัยต่างๆ บันทึกการประชุม รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ร่วมกับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากการสืบค้น จากอินเทอร์เน็ตด้วยกระบวนการที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้จัดทำแผนแม่บทได้สำเร็จในช่วงเวลา 1 ปี (13 กันยายน 2550 ถึง 12 พฤศจิกายน 2551)

ผลการวิจัยแผนแม่บทมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 3 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่ ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญจำนวน 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนาด้านคุณภาพคน ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 7 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้นำท้องถิ่น

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างหลักสูตรการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมผู้นำท้องถิ่นตามรอยพระยุคลบาท

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การบริหารจัดการองค์กร/ท้องถิ่นแบบมืออาชีพ

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์

มาตรการที่ 5 มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรทักษะชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมรุนแรง

มาตรการที่ 6 พัฒนากำลังคนเพื่อสนับสนุนภารกิจในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพด้านอาหาร รวมถึงการส่งเสริมสืบสานโครงการพระราชดำริ

มาตรการที่ 7 จัดตั้งศูนย์การศึกษาหรือคลังปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การส่งเสริมการเรียนรู้ตามกระแสพระราชดำรัสและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 3 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่และสืบสานแนวคิดกระแสพระราชดำรัสไปใช้ในการพัฒนาตนและท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

มาตรการที่ 2 จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท

มาตรการที่ 3 สร้างเครือข่ายระดับบุคคล องค์กร ท้องถิ่น ในการนำแนวคิดกระแสพระราชดำรัสไปใช้ในการพัฒนาตน

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 8 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสร้างสรรค์ทุนทางสังคม และวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

มาตรการที่ 2 การพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการเป็นนักจัดการท่องเที่ยว

มาตรการที่ 3 สร้างหลักสูตรการพัฒนาศูนย์บริการด้านการจัดการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 4 มีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายนักจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้การค้นคว้าวิจัยและพัฒนาที่สนับสนุนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของท้องถิ่น

มาตรการที่ 6 ส่งเสริมและสนับสนุนทุนการวิจัยและพัฒนาที่ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 7 สร้างชุดความรู้ในการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเป็นชุดส่งเสริมการเรียนรู้ในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 8 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพอาหาร ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 11 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์วิจัยข้อมูลทางด้านผลิตอาหารเพื่อพัฒนาอาหารที่มีอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

มาตรการที่ 2 มีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรการอบรมผู้ประกอบการผลิตอาหารมาตรฐานสากล เพื่อเป็นการส่งเสริมธุรกิจด้านอาหารให้เป็นที่ยอมรับ

มาตรการที่ 3 เป็นที่ปรึกษาขององค์กรหรือท้องถิ่นที่ทำธุรกิจด้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในการจัดการธุรกิจเกษตรด้านอาหารและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหาร

มาตรการที่ 5 มีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรด้านอาหารและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 6 สร้างหลักสูตรการจัดการธุรกิจเกษตรด้านอาหารและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหาร

มาตรการที่ 7 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเวทีและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มธุรกิจเกษตรด้านอาหาร ตลอดจนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านอาหาร

มาตรการที่ 8 จัดเผยแพร่ผลงานการจัดการธุรกิจเกษตรด้านอาหารที่มีอัตลักษณ์ดีเด่นและวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารที่มีอัตลักษณ์ดีเด่น

มาตรการที่ 9 สร้างหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การตลาด และการบริหารจัดการธุรกิจด้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 10 ส่งเสริมให้มีการสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ที่สนับสนุนการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

มาตรการที่ 11 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างนวัตกรรมการผลิตอาหารท้องถิ่นที่ปลอดภัยได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการจัดการของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญจำนวน 6 กลยุทธ์ มีดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การพัฒนากระบวนการบริหารบุคคลและคุณภาพคน ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญ 7 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรเชิงรุกที่มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 2 จัดหาทุนพัฒนาบุคลากรในการศึกษาต่อ การวิจัย และการฝึกอบรม

มาตรการที่ 3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่นในประเทศและต่างประเทศ

มาตรการที่ 4 จัดระบบการประเมินบุคลากรแบบมีส่วนร่วม

มาตรการที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานแบบธรรมาภิบาล

มาตรการที่ 6 จัดทำมาตรฐานในการทำงานและการให้บริการ

มาตรการที่ 7 สร้างระบบแรงจูงใจให้เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ตลอดจนให้เกิดการจงรักภักดีต่อองค์กร

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 11 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีศักยภาพในการรองรับการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 2 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีสวัสดิการที่ดี

มาตรการที่ 3 สร้างบรรยากาศของสภาพแวดล้อมและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการดำเนินงาน

มาตรการที่ 4 ปลุกจิตสำนึกให้บุคลากรสร้างสิ่งแวดล้อม

มาตรการที่ 5 พัฒนาระบบห้องสมุดให้ทันสมัย และมีความสมบูรณ์ สามารถถ่ายโอนข้อมูลมายังห้องสมุดแต่ละคณะได้

มาตรการที่ 6 มีศูนย์ทดสอบ และศูนย์ปรับพื้นฐานความรู้และทักษะทางการเรียนให้นักศึกษาเรียนได้อย่างมีมาตรฐาน

มาตรการที่ 7 มีแผนแม่บทในการพัฒนา อาหาร สถานที่ และสภาพแวดล้อม

มาตรการที่ 8 มีศูนย์บ่มเพาะทางธุรกิจ (BUI)

มาตรการที่ 9 พัฒนาโครงสร้างทางด้านกายภาพ ด้านกีฬา และนันทนาการของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 10 มีศูนย์พัฒนาหนังสือที่ทันสมัย และสหกรณ์มหาวิทยาลัยที่จำหน่ายของที่ระลึกที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 11 มีศูนย์ประสานงานวิชาการศึกษาทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาระบบการเงิน บัญชี งบประมาณ และการพัสดุ
ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 5 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ใช้ระบบบัญชี 3 มิติ เพื่อแสดงภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทั้งในด้านหน่วยงาน แผนงาน และกองทุน

มาตรการที่ 2 บริหารการเงินของมหาวิทยาลัยโดยนำเงินสดที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

มาตรการที่ 3 มีการจัดทำงบประมาณที่มีประสิทธิภาพโดยการวางแผนในรูปของตัวเงิน ทั้งงบประมาณประจำ งบประมาณลงทุน และงบประมาณเงินสด

มาตรการที่ 4 มีการตรวจสอบและประเมินผลทางการเงินและผลงานโดยการรายงานตามขบวนการ

มาตรการที่ 5 มีการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาในระดับก่อนอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 8 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 สร้างความแข็งแกร่งแก่บุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในสาระวิชาการต่างๆ

มาตรการที่ 2 พัฒนาครูมืออาชีพเพื่อป้อนโรงเรียนและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในมิติใหม่

มาตรการที่ 3 พัฒนานักเรียนในโรงเรียนเครือข่ายราชภัฏเพชรบุรีโดยการจัดค่ายทางวิชาการ “ก้าวสู่มหาวิทยาลัย”

มาตรการที่ 4 การพัฒนาตนเองให้เป็นพี่เลี้ยงกับโรงเรียนที่ขาดแคลนครู หรือช่วยพัฒนาครูในสาขาที่โรงเรียนขาดแคลน

มาตรการที่ 5 จัดตั้งโรงเรียนสาธิต (School Lab)

มาตรการที่ 6 พัฒนาตนเองให้เป็นที่ปรึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรการที่ 7 การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทางการศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ 8 การมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นให้กับโรงเรียน

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ
ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการที่มีความสอดคล้องกับพันธกิจ

มาตรการที่ 2 สร้างและขยายเครือข่ายโดยเน้นประสิทธิภาพในการใช้ระบบเทคโนโลยีและการสื่อสาร

มาตรการที่ 3 การสร้างระบบคลังข้อมูลของท้องถิ่น

มาตรการที่ 4 สร้าง Clinic Technology เพื่อให้คำปรึกษาแก้ไขวิเคราะห์การเรียนรู้และเข้าใจเทคโนโลยี

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบประกันคุณภาพ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบความเสี่ยง

มาตรการที่ 2 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพและส่งเสริมการจัดองค์ความรู้ด้านวิชาชีพ

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดให้กับหน่วยงาน

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้บุคลากรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถด้วยการพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานบริการทางวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญจำนวน 6 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์จัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์นวัตกรรม และเพิ่มศักยภาพระบบบริหารจัดการวิจัยเชิงบูรณาการ ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญ จำนวน 3 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 จัดหาและยกระดับมาตรฐานห้องปฏิบัติการ และจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทาง

มาตรการที่ 2 สร้างศูนย์กลางความรู้ทางด้านการงานวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ท้องถิ่น ชุมชน ภาครัฐ และนานาชาติ

มาตรการที่ 3 จัดการประชุมทางวิชาการในระดับภูมิภาคและระดับชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย มาตรการที่สำคัญจำนวน 6 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรการทำงานวิจัยให้ได้มาตรฐานสากล

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำวิจัย

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายการวิจัยร่วมระหว่างสถาบัน นักศึกษา คณาจารย์ และชุมชน

มาตรการที่ 5 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ในการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างเทคโนโลยีที่สามารถแข่งขันได้ให้แก่ชุมชน

มาตรการที่ 6 ส่งเสริมการเผยแพร่งานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ในระดับชาติ และนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์การพัฒนาและถ่ายทอดงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 3 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสิ่งประดิษฐ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และชุมชน

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนา และถ่ายทอดสิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณค่า และสามารถแข่งขันได้แก่สังคม

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้า

มาตรการที่ 2 บริการวิชาชีพให้กับชุมชนทุกระดับ เพื่อเพิ่มศักยภาพเชิงการแข่งขันให้กับประเทศ

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชุมชน

มาตรการที่ 4 บริการตรวจสอบและวิเคราะห์งานด้านธุรกิจเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์สร้างระบบการศึกษาทางเลือก ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 4 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 ตั้งสถาบันการศึกษาทางไกลโดยผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจ วิถีชีวิตของเยาวชน และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป

มาตรการที่ 2 ปรับลดค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาลง เพื่อดึงดูดให้คนในพื้นที่เข้ามาเรียนมากขึ้น

มาตรการที่ 3 ให้ทุนการศึกษานักเรียนเรียนดีเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยมากขึ้น

มาตรการที่ 4 ชูชงเน้นคุณภาพบัณฑิตครูมีมาตรการลงโทษสำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญจำนวน 2 มาตรการ คือ

มาตรการที่ 1 จัดทำหลักสูตรร่วมกับผู้ประกอบการหรือภาคเอกชนในสาขาที่ขาดแคลน

มาตรการที่ 2 สร้างหลักสูตรใหม่ที่เข้ากับสภาวะโลกปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลการวิจัยเพื่อพัฒนาแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คณะผู้วิจัยได้ค้นพบสาระสำคัญ ซึ่งสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ได้ใน 2 ประเด็นหลัก คือ 1) องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับประเด็นกระบวนการจัดทำแผนแม่บท และ 2) องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาของแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย

1. องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับประเด็นกระบวนการจัดทำแผนแม่บท

1.1 กระบวนการมีส่วนร่วม

จุดเด่นของกระบวนการจัดทำแผนแม่บทขององค์กรใดก็ตามอยู่ที่ “การมีส่วนร่วม” อย่างกว้างขวางของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ถ้าหากองค์กรใดก็ตามสามารถสร้างแผนพัฒนาเองบนพื้นฐานของข้อมูลสมาชิกที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดเห็นพ้องต้องกัน

(Consensus) แผนที่ได้จะมีผลในการนำไปใช้สูงมาก เนื่องจากสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในขั้นของ “การร่วมคิด” เมื่อถึงขั้นของ “การร่วมทำ” จึงไม่ได้รับการปฏิเสธ หรือแม้แต่ในขั้นตอน “การร่วมทุน” ก็เช่นกัน อุปสรรคในการหางบประมาณในการทำโครงการต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามแผน ถ้าจะมีน้อยลง ในส่วนนี้สิ่งที่สำคัญที่สุด สำหรับผู้ที่จัดทำแผน คือ ทำอย่างไรก็ได้ให้สมาชิกทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม มากที่สุดในขั้น “การร่วมคิด” กระบวนการในการระดมความคิดจากสมาชิกอย่างละเอียดลออ จึงเป็นส่วนสำคัญ การใช้เทคนิคบัตรความคิด (Card Technique) ในการระดมสมองจึงเป็นทางออกหนึ่ง ในการช่วยให้สมาชิกที่มีทักษะทางด้านการพูดได้แสดงความคิดของตนเองได้อย่างอิสระ และคณะผู้จัดทำแผนสามารถรวบรวมข้อคิดจากคนกลุ่มนี้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และง่ายในการสังเคราะห์ เนื่องจากมีหลักฐานที่เป็นข้อเขียนให้เห็นอย่างเชิงประจักษ์

1.2 กระบวนการการลงมติของกลุ่ม

ในขั้นตอนจัดลำดับความสำคัญและหาฉันทมติจากสมาชิกที่เข้าร่วมระดมสมอง วิธีการที่ใช้ได้ผลคือ การให้สมาชิกแต่ละคนติดสติ๊กเกอร์สีประเด็นต่างๆ ที่คณะผู้จัดทำแผน ได้นำเสนอไว้ในที่ประชุม เพื่อแสดงออกถึงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับความสำคัญและ ความเป็นไปได้ในมิติของการพัฒนาตามภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี วิธีการแสดง ความคิดเห็นโดยวิธีนี้แสดงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างแท้จริง จากการสัมภาษณ์ ผู้เข้าร่วมประชุมและรับฟังความคิดเห็นหลังจากได้ติดสติ๊กเกอร์สีแล้ว พบว่า ผู้เข้าร่วมประชุม ชื่นชอบวิธีการนี้ เนื่องจากเขาเหล่านั้นได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และภาพของการให้น้ำหนักใน แต่ละมิติจะมองเห็นได้ชัด โดยการกระจายของสติ๊กเกอร์ในแต่ละประเด็น ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุม ยอมรับมตินั้นๆ โดยปราศจากข้อโต้แย้ง การแสดงออกเพื่อลงมติในลักษณะนี้จึงปราศจากความขัดแย้ง เนื่องจากผลที่ออกมาเป็นที่ประจักษ์ของสายตาผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน

1.3 สัดส่วนของผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วน

ในขั้นตอนการระดมสมองเพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากภาคีภาคส่วนต่างๆ นั้น สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ จำนวนของผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วนและความเป็นตัวแทนที่แท้จริง ของแต่ละภาคส่วนในการเก็บข้อมูลในช่วงแรกๆ คณะผู้วิจัยได้ข้อมูลเฉพาะแต่ในรายละเอียดที่ เกี่ยวข้องกับผลผลิตด้านนักศึกษา แต่ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหายุทธศาสตร์ คณะผู้วิจัยต้องมา เก็บข้อมูลเพิ่มเติม โดยกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในแต่ละภาคส่วนเพิ่มขึ้นอีก เพื่อค้นหาความคิด เกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

1.4 การตั้งคำถามเพื่อดึงความคิดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลได้โดย การจัดเวทีอภิปรายกลุ่ม โครงสร้างของคำถามเพื่อระดมความคิดเป็นสิ่งสำคัญมาก ไม่เช่นนั้น

การจัดเวทีแต่ละครั้งจะเป็นเวทีการพูดคุย พบปะสังสรรค์ และการร่าเริงร่าเริงเกี่ยวกับความคิดเห็น ส่วนตัวเสียเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็น Facilitator ในการอภิปรายกลุ่มจำเป็นต้องมีทักษะในการบริหารจัดการการประชุม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในเวลาที่กำหนดและเป็นผู้ที่มีความสามารถในการโน้มน้าว ชักจูง ชักชวนให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และตามคำถามที่ตั้งไว้

2. องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาของแผนแม่บทของมหาวิทยาลัย

การวิจัยแบบ ABC เป็นงานวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือ (C : Collaborative) ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตัวจริงในจังหวัด (AB : Area-based) เพื่อจัดการกับเรื่องสำคัญของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัย (R : Research) จากการวิจัยครั้งนี้แผนแม่บทที่ได้จึงเป็นแผนการทำงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีพื้นที่อยู่ในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยุทธศาสตร์ที่ได้จากการวิจัยนี้จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่เปรียบเสมือนแผนที่การทำงานเพื่อไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม รวมถึงการเมืองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในจังหวัด บนปรัชญาความเชื่อที่ว่า ความเข้มแข็งที่แท้จริงต้องเกิดจากภายใน คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเป็นผู้ทำ และเต็มใจที่จะทำเองภายใต้ความตระหนักว่าภาครัฐคือผู้คุมทรัพยากรในการพัฒนา (เงินและกฎกติกา) จึงต้องทำงานกับภาครัฐ ด้วยการวิจัยเชิงพื้นที่ตามรูปแบบที่ สกว. ให้ชื่อว่า ABC ผลของงานวิจัยซึ่งนำเสนอในรูปแบบแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์สำคัญ 3 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสนับสนุนตามความต้องการของพื้นที่ ยุทธศาสตร์นี้ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญยิ่งที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งในการนำไปสร้างนโยบายเพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ยึดมั่นในแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” ยุทธศาสตร์นี้จากการสกัดเป็นกลยุทธ์ตามความต้องการในการพัฒนาจะเห็นบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัยที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง บทบาทที่สำคัญด้านที่ 1 คือ การพัฒนาคุณภาพคน ด้านที่ 2 คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ตามกระแสพระราชดำริและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านที่ 3 คือ การพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านที่ 4 คือ การส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพอาหาร จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่กล่าวว่า “เพชรบุรีเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีชีวิต น่าอยู่ น่าเที่ยว เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยและอุตสาหกรรมสะอาด” ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถนำยุทธศาสตร์นี้ไปสู่การปฏิบัติได้จะเป็นการสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการจัดการของมหาวิทยาลัยและยุทธศาสตร์ที่ 3 คือ ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถด้วยการพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานบริการทางวิชาการแก่สังคม ทั้งสองยุทธศาสตร์นี้จะเป็น

ยุทธศาสตร์ที่เป็นการบริหารจัดการภายในขององค์กรในมหาวิทยาลัยเอง ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงลบเป็นส่วนใหญ่ กลยุทธ์ที่ได้จากการสังเคราะห์ในยุทธศาสตร์ทั้งสอง ยุทธศาสตร์จึงเป็นกลยุทธ์ที่เกื้อหนุนของมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกลยุทธ์การพัฒนา ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในสายตาของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมองมหาวิทยาลัย ในระดับที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาตนเองไปสู่ในระดับสากลให้มากกว่านี้

ข้อมูลที่ได้จากการระดมสมองของภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นพ้องกันว่า มหาวิทยาลัยควรมีการปรับเปลี่ยนอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันและสถานการณ์ที่มีการแข่งขันกันสูง และจำเป็นอย่างยิ่งที่ฝ่ายบริหารควรจะนำยุทธศาสตร์ที่ 1 มาเป็นธง (Flag Ship) ในการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

บรรณานุกรม

- สถาบันไทย-เยอรมัน. (2547). รายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณั โครงการศึกษาการจัดทำ
แผนแม่บทอุตสาหกรรมงานขึ้นรูปความเที่ยงตรงสูง. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม.
- สมชาย นำประเสริฐชัย. (2544). แผนแม่บทกับงาน IT. [http://www.ku.ac.th/
e-magazine/may44/it/it_plan.html](http://www.ku.ac.th/e-magazine/may44/it/it_plan.html).
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (2551) การพัฒนาพื้นที่แบบมีส่วนร่วม (Area-Based
Collaborative Research: ABC)
- สำนักงานประกันคุณภาพ. (2551). รายงานการประเมินภายนอก. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2545). แผนแม่บทอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน. กรุงเทพฯ:
สำนักงานฯ.
- สำนักงานธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2552). เพชรบุรี : อัดสำเนา.
<http://geocities.com/zonephet/face.html>

นบร.รุ่นที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี : คณะนักวิจัย

นักวิจัยประชุมวางแผนการทำงาน

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มภาค ประชาชน และเอกชน

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มภาคข้าราชการในพื้นที่

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มนักศึกษาปริญญาโท
และ ปริญญาเอก

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มนักเรียนมัธยมในพื้นที่

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มนักเรียนมัธยมในพื้นที่

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มนักเรียนมัธยมในพื้นที่

ระดมสมองหาความต้องการ การพัฒนาในกลุ่มนักศึกษา ของมหาวิทยาลัย

ระดมสมองหาความต้องการการพัฒนาในกลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัย

เวทีระดมสมองหาความเป็นไปได้และจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนฯ

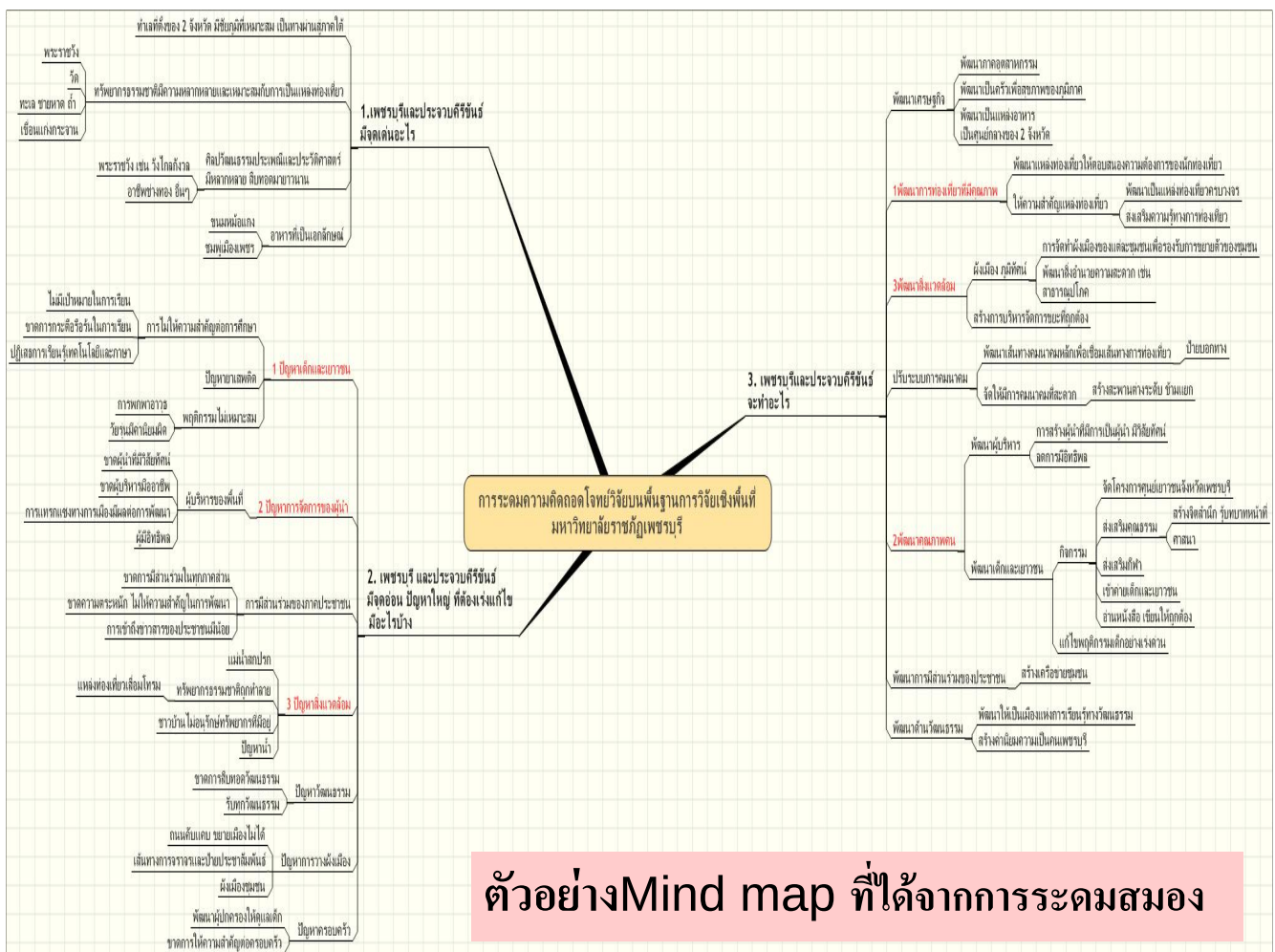

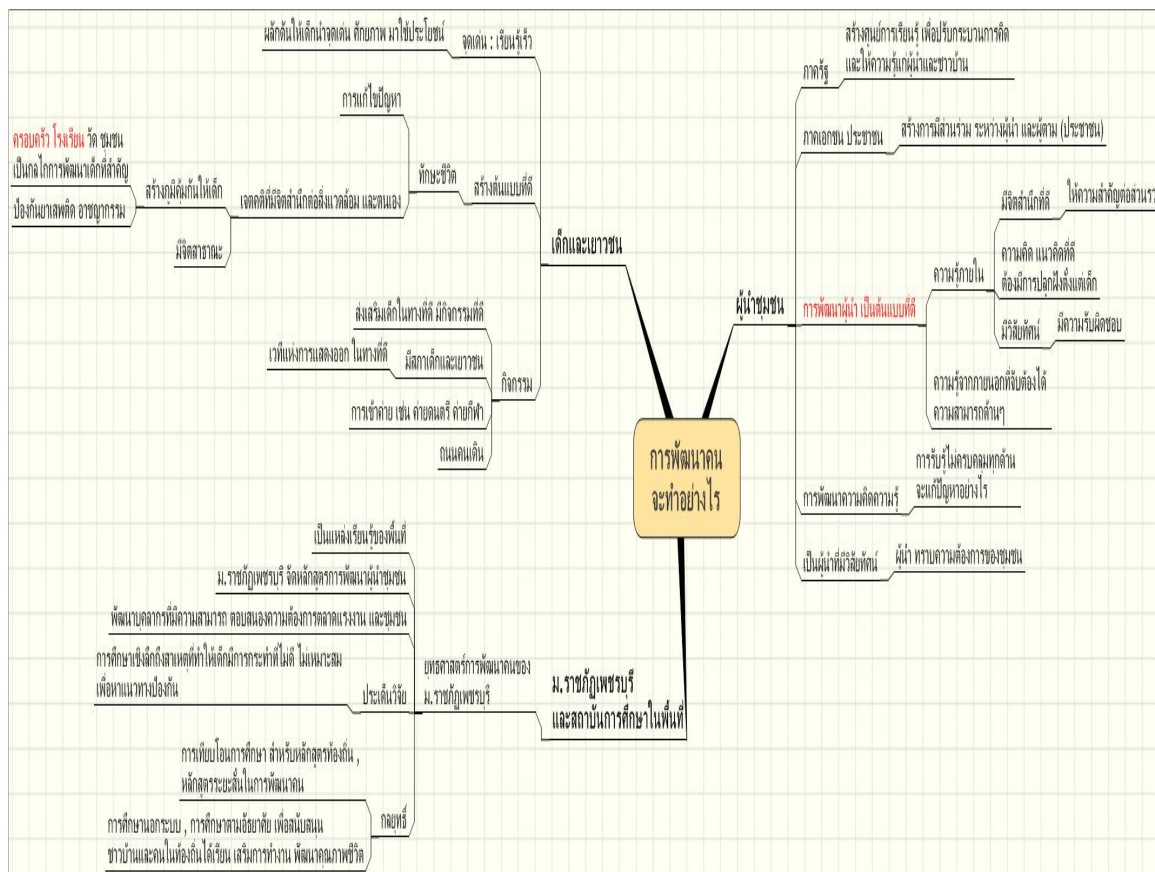
จัดเวทีวิพากษ์แผนฯ ฉบับร่าง
นายกสภาฯ-อธิการฯ
ร่วมวิพากษ์ด้วย

จัดเวทีวิพากษ์แผนฯ

ฉบับร่าง

ตัวอย่างMind map ที่ได้จากการระดมสมอง

ของที่ระลึกจากงานวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อหัวหน้าโครงการ

ชื่อ-สกุล นายสรชัย เย็นเปรม

ชื่อ-สกุล Mr.Sornchai Yenprem

คุณวุฒิ ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชา ภาษาอังกฤษ

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อ. เมือง จ. เพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 081-8567805 E-mail syenprem@hotmail.com, sornchai@pbru.ac.th

ชื่อและสถานที่ติดต่อของนักวิจัย

1. นางสาวมาลี พงศ์ติยะไพบุณย์

Mrs.Sumalee Pongtiyapaiboon

คุณวุฒิ ค.ค. (จิตวิทยาการศึกษา)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 38/14 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อ. เมือง จ. เพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 086-0800720 E-mail spongtiyapaiboon@yahoo.com

2. นางสาวกาญจนา บุญส่ง

Miss Kanchana Boonsong

คุณวุฒิ ค.ม. (การประถมศึกษา)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 27 หมู่ 4 ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 081-8569078 E-mail...Kanchana_boon @ hotmail.com

3. นางรพีพรรณ เทียมเดช

Mrs.Rapipan Thiamdaet

คุณวุฒิ กศ.ม. (ภาษาไทย)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงาน ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 24/8 ถนนกำแพงเมือง ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 081-8567806 E-mail PAPIPAN@PBRU.AC.TH

4. นายชัยยศ ธีระเดชพงศ์

Mr. Chaiyod Teeradejpong

คุณวุฒิ ค.ม. (พลศึกษา)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) รองศาสตราจารย์

หน่วยงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อ. เมือง จ. เพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 081-8564394 E-mail CHAIYOD@PBRU.AC.TH

5. นายพจนารถ บัวเขียว

Mr. Podchanart Buakheow

คุณวุฒิ กศ.ม. (การสอนสังคมศึกษา)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 56 หมู่ 2 ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี 76150

โทรศัพท์/โทรสาร 081-7361463 E-mail PODCHANART@PBRU.AC.TH

6. นายสุทัศน์ นาคจัน

Mr. Sutat Nakjan

คุณวุฒิ Ph.d (Reading)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) อาจารย์

หน่วยงาน ศูนย์ภาษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 38 หมู่ 8 ตำบลนาวิ่ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 086-5649219 E-mail ...Snakjan2002 @ yahool.com.....

7. นางอุบล สมทรง

Mrs. Ubol Somsong

คุณวุฒิ วท.ม. (เกษตรศาสตร์ - วิชาเอกโรคพืช)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 25/6 หมู่ 6 ตำบลต้นมะม่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 089-1486735 E-mail Ubol04@hotmail.com

8. นายสาโรช เพื่อกบัวขาว

Mr. Saroj Phueakbuakhao

คุณวุฒิ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) อาจารย์

หน่วยงาน สำนักงานจัดการศึกษาภายนอกสถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ที่อยู่ 38/16 หมู่ 8 ตำบลนาวิ่ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 081-5154894 E-mail Saroj2501@hotmail.com

9. นายสะอาด เข้มสิดา

Mr. Saard Khemsida

คุณวุฒิ ศศ.ม. (สารสนเทศ)

ตำแหน่ง (ทางวิชาการ/ราชการ) นักสถิติ 6

หน่วยงาน กองนโยบายและแผน

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อ. เมือง จ. เพชรบุรี 76000

โทรศัพท์/โทรสาร 081-8528840 E-mail Saard @ pbru.ac.th